

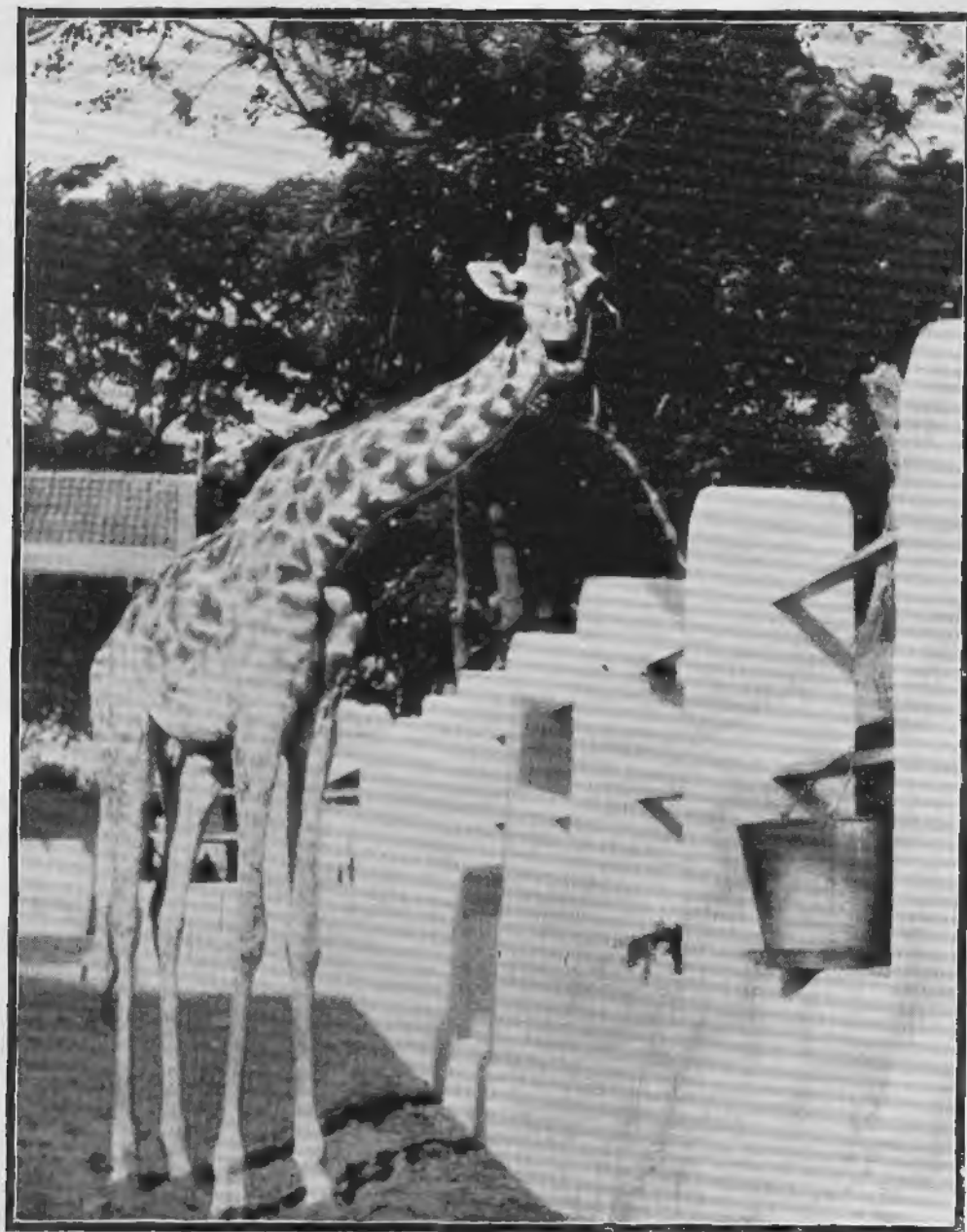
ಚಂದಮಾನು

ಮಕ್ಕಳ ಕಥೆಯ ಪಾಸಪತ್ರಿಕೆ

1st Dec '54

6
as

ಬಹುಪಾಸು
ಪಡೆದ ಔಷಧಿ

ಸಿಂತ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಲಾರೆ

ಕಳಿಸಿದವರು:
ಕೆ. ಎಲ್. ಎನ್. ಮಲ್ಯ

10

ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ....

ಚಲನ ಚಿತ್ರ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ
ಅಖಂಡ ಸೇವೆಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಾ
ಪ್ರದರ್ಶಕರ ಧನಲಾಭಕ್ಕೂ
ಪ್ರೇಕ್ಷಕರ ರಸದೂಟಕ್ಕೂ
ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು
ಒದಗಿಸುತ್ತಿರುವ....

ತೆಲ್ಲಂ ಪಿಕ್ಚರ್ಸ್‌ರವರ ಮುಂದಿನ ಚಿತ್ರಗಳು...

ನ್ಯಾಷನಲ್ ಪಿಕ್ಚರ್ಸ್‌ರವರ
ರತ್ನಕರ್ಣೀ
ಎಂ.ಆರ್.ರಾಧಾ • ಶ್ರೀರಾಜನಿ

ಪಾಂಡುರಂಗ ಪ್ರೊಡಕ್ಷನ್ಸ್‌ರವರ
ಸಂತ ಸಖೀಬಾಯಿ
ಎಂ.ಸಿ.ರಾಜ್ • ಪುಷ್ಪಾ

ಬಾಹಿನಿಯವರ
ಬಂಗಾರುಪಾಪ
ನಿರ್ದೇಶನ: ಬಿ.ಎಸ್.ರಾಜ್

ಅಂಜಲಿ ಪಿಕ್ಚರ್ಸ್‌ರವರ
ಅನಾರ್ಕಲಿ
ಅಂಜಲಿ • ನಾಗೇಶ್ವರರಾವ್ • ನಾಗಯ್ಯ

ಎ.ವಿ.ಯಂರವರ
ಸಂಗಂ
ನಿರ್ದೇಶನ: ಎಂ.ವಿ.ರಾಮನ್

ಅನ್ನಪೂರ್ಣರವರ
ದೊಂಗರಾಮುದು
ಎಂ.ವಿ.ರಾಮನ್ • ಸುಮಿತ್ರ

ಎ.ವಿ.ಯಂರವರ....
ಶೈಲಪಿಳ್ಳೆ
ಕೆ.ಆರ್.ರಾಮಸ್ವಾಮಿ • ಸುವಿಕ್ರಿ

ಮದ್ರಾಸ್ ಪಿಕ್ಚರ್ಸ್‌ರವರ
ಶ೦ದಾಮುರೆ
ಕೆ.ವಾಜಗಣೇಶನ್ • ಲಲಿತ •
ಕೆ.ಆರ್.ರಾಮಸ್ವಾಮಿ • ವೆಂಕಟ

ಆರ್.ಚಂದ್ರರವರ
ಮೀನಾರ್

ಮಹಾತ್ಮರವರ
ಪ್ರೊಡಕ್ಷನ್ ನಂ.15
ಹರಣಿ • ರೇಷ್ಮಿತಿ • ಹುಣಸೂರು...

ಆರ್.ಕೆ.ಫಿಲ್ಮ್ಸ್‌ರವರ
ಶ್ರೀ-420

ಹೀರಾ ಫಿಲ್ಮ್ಸ್‌ರವರ
ಚಾಂದಿನಿ ಚೌಕ್

TALLAM PICTURES CIRCUIT.
BANGALORE - 2.

ಫೌಂಟೈನ್ ಪೆನ್ ಮತ್ತು
ಶಾಯಿಯ ಬಾಬ್ಬು
ವಿಶ್ವವಿಖ್ಯಾತವಾದ
ಹೆಸರು

ಪೈಲಟ್

ಈಗ ಪುನಃ
ಇಂಡಿಯಾ ಪೂರ್ವಾ
ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ
ದೊರಕುತ್ತದೆ

*
ಗ್ಯಾರಂಟಿ
ಹೆಸರು

MANUFACTURED BY:
THE PILOT PEN CO. (INDIA) LTD.
CATHOLIC CENTRE, MADRAS-1.

ಡೋಂಗರೇ ಬಾಲಾಮೃತ

+

ಇದು ಸೊರಗಿ ಕಡ್ಡಿಯಂತಾದ ಚಿಕ್ಕ
ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅರೋಗ್ಯವನ್ನೂ ಪುಷ್ಟಿಯನ್ನೂ
ಬಲವನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಇದರ ಸೇವನೆ
ಯಿಂದ ಮಕ್ಕಳ ಹಲ್ಲುಗಳು ಕಪ್ಪವಿಲ್ಲದೆ
ಹೊರಬೀಳಲು ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಜೀವನೋಪಾಯಕ್ಕೆ ಉಪಕರಿಸುವ ಪುಸ್ತಕಗಳು

ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ಮತ್ತು ರೇಡಿಯೋ ಗೈಡ್ (2 ಭಾಗಗಳು)

ರೂ. 15/-ಕ್ಕೆ ನಿಮಗೆ ನೀವೇ ರೇಡಿಯೋ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕಾಗಿ. ಇದಕ್ಕೆ ವಿದ್ಯುತ್ತನ ಅಗತ್ಯ
ವಿಲ್ಲ. ರೇಡಿಯೋ ದುರಸ್ತಿ, ವಯರಿಂಗ್, ಇತರ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕಲ್ ಮೆಕಾನಿಕಲ್ ಕೆಲಸಗಳಿಗೂ
ಉತ್ತಮ ನೆರವಾಗಿ ಈ ಗೈಡ್ ರೂ. 4/-

ಬರೆಯುವ ಮತ್ತು ಅಚ್ಚಿಸುವ ಶಾಯಿಗಳ ತಯಾರಿಕೆ ರೂ. 3/-; ವಾಚ್ ಸರಿಪಡಿಸುವಿಕೆ
ರೂ. 3/-; ಹೊಲಿಗೆ, ಕಟಿಂಗುಗಳು (ಬೊಂಬೆಗಳಿಗೂಂದಿಗೆ) ರೂ. 4/-; ಫೋಟೋಗ್ರಫಿ ರೂ. 2/8;
ಬಂಗಾಳಿ ಮಿಠಾಯಿಗಳ ತಯಾರಿಕೆ ರೂ. 3/-; ಬ್ಯಾಟರೀ ತಯಾರಿಸುವ ಕ್ರಮ ರೂ. 3/-;
ಸೋಪ್‌ಗಳ ತಯಾರಿಕೆ ರೂ. 3/-; ಸೆಂಬು, ಎಸ್ಟೆನ್‌ಗಳ ತಯಾರಿಕೆ ರೂ. 3/-; ಅತ್ತರುಗಳ ತಯಾರಿಕೆ
ರೂ. 3/-; ಸಂತೆ ಪೇಪರ್‌ಗಿಯೂ, ಫನಾರ್‌ನಿಗೂ ಹಸ್ತಸಾಮಾನ್ಯ ರೂ. 3/12; ವಿಜಯಸಾಧಿ
ಸುವ ಸುಂದರವಾದ ಪಡೆಯುವ ಕ್ರಮ ರೂ. 2/8; ಮನಸ್ಸಿನ ಬಲವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಕ್ರಮ
ರೂ. 3/8; ಸಂಪೂರ್ಣ ಜೀವಿತದ ಅನುಭವ 2/8; ಒಳ್ಳೆಯ ನಡತೆ, ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿ
ಕೊಳ್ಳುವ ಕ್ರಮ ರೂ. 3/12; ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಜಯಿಸುವ ಗುಟ್ಟು, ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ರೂ. 2/8; ಸ್ನೇಹಿತ
ರನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು, ಜನರನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸುವುದು ರೂ. 4/4; ವಿಜಯ ಜೀವನ ರೂ. 2/8;
ಜ್ಞಾನಕಲಿಕೆ ಸಾಧನೆ ರೂ. 3/8; ನಾಯಕನಾಗುವಿಕೆ ರೂ. 3/-; ಜೀವನ ಕಲೆ ರೂ. 3/7;
ಗಾಯನ, ನೃತ್ಯಕಲೆಗಳು ರೂ. 4/- ಪ್ರತಿ ಆರ್ಡರಿಗೂ ವಿ. ಪಿ. ಪಿ. ಚಾರ್ಜ್ 0-12-0 ಪ್ರತ್ಯೇಕ.

ಪತ್ರವ್ಯವಹಾರ ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿಯೇ ಮಾಡಬೇಕು.

SULEKHA BOOK DEPOT (C. M.)

Mahavirganj,

::

ALIGARH (U. P.)

ಮ ಗು ವಿ ಗೆ

ಇ ವು

ಬ ಲು ಇಷ್ಟ

ಜೆ. ಬಿ. ಮಂಘಾರಾಮ್ ರವರ

NOURISHING

ನಂಸಿಂಗ್ ಬಿಸ್ಕಿಟ್ಟುಗಳು

ಮಗುವಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಬರುವಾಗ
ನಂಸಿಂಗ್ ಬಿಸ್ಕಿಟ್ಟುಗಳನ್ನು
ಕೊಡಿರಿ. ಅ ಕೆಳಕಟವನ್ನೂ
ಅ ರುಚಿಯನ್ನೂ ನೋಡಿದರೆ
ಮಗು ಬಹು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತದೆ.

ನೋಡಾಗಿ ಈ ಬಿಸ್ಕಿಟ್ಟುಗಳು ಅರೋಗ್ಯ
ಕೊಡುವ ಎಟಿಮಿನ್ನುಗಳಿಂದ ತುಂಬಿವೆ.

ಉತ್ತಮ ದರ್ಜೆಯವು: ಅಮೂಲ್ಯ ವಿಟಮಿನ್ನುಗಳು

ಜೆ. ಬಿ. ಮಂಘಾರಾಮ್ ಅಂಡ್ ಕೋ., ಗ್ವಾಲಿಯರ್

ಬ್ರಾಂಚ್ : 35/37, ತಂಬುಚೆಟ್ಟಿ ಬೀದಿ, ಜಿ. ಟಿ. ಮದ್ರಾಸು.

'National'

ಮ ಲ್ಲೀ ಕ ಲ ರ್

ಪೋಟೋ ಆಫ್ ಸೆಟ್ ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್

ಮತ್ತು

ಪ್ರೋಸೆಸ್ ಬ್ಲಾಕ್‌ಗಳ ತಯಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ಅತ್ಯುನ್ನತ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ನೆಲೆಗೊಳಿಸುವುದೇ ಯಾವಾಗಲೂ
ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯಧ್ಯೇಯವೆಂದು ಭರವಸೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ.

ನಮ್ಮ ಭಾರತ ದೇಶದ ಯಾವ ಸಂಸ್ಥೆಯೂ ಇದುವರೆಗೆ ತಿಳಿಯದ 30"x40"
ಅಂಗುಲಗಳ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡನಾದ ಕ್ಯಾಮೆರಾವನ್ನೂ, ಹೊಚ್ಚಹೊಸ ಅಧುನಿಕ
ಯಂತ್ರೋಪಕರಣಗಳನ್ನೂ ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿದ್ದೇವೆ. ನಿಪುಣ ಅನುಭವಶಾಲಿಗಳಾದ
ನಮ್ಮ ಟೆಕ್ನಿಷಿಯನ್‌ಗಳೂ, ಆರ್ಟಿಸ್ಟ್‌ಗಳೂ

ನಿಮ್ಮ ಅಸಲು ಕೃತಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಪ್ರೋಫೆಸರುಗಳನ್ನೂ
ಕ್ಯಾಲೆಂಡರುಗಳನ್ನೂ ತಯಾರಿಸಿ ಕೊಡಬಲ್ಲರು

ಪ್ರಸಾದ್ ಪ್ರೋಸೆಸ್

ಚಂದಮಾಮ ಬಲ್ಡಿಂಗ್ಸ್, ಮದರಾಸು - 26

ನಿಮ್ಮ ಬಟ್ಟೆಗಳ ಶುಭ್ರತೆಗೆ
ಪ್ರತಿದಿನೋವು ಗೃಹಿಣಿಯ ಮುನ್ನಣಿಗೆ
ಪಾತ್ರವಾಗಿರುವ

ಕಸೂರಿ ಬಾರ್ ಸೋಪು

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಆಯಿಲ್ ಮಿಲ್ಸ್. ಹೆಡ್ ಆಫೀಸು: ಮಂಗಳೂರು
ಬ್ರಾಂಚ್: - ತುಮಕೂರು

ಗ್ರೈಪ್ ಸಿರಪ್ - ಐ. ಟಿ. ಎಲ್.

ನಿಮ್ಮ ಮುಟ್ಟು ಕಂದನ ಅಜೀರ್ಣ ವ್ಯಾಧಿಗಳನ್ನು
ತಡೆದು ಆರೋಗ್ಯ ಕಾಪಾಡುವ ಅಮೃತಪಾನ.

ತಯಾರಕರು:

ದಿ ಮೈಸೂರು ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಅಂಡ್
ಟೆಕ್ನಿಂಗ್ ಲ್ಯಾಬೋರಟರಿ, ಲಿ.,
ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ :: ಬೆಂಗಳೂರು-3
ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಮುಖ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಲ್ಲೂ
ದೊರೆಯುತ್ತದೆ

ವ್ಯಾಪಾರದ ಗುರುತು

ಗ್ರೈಪ್ ಸಿರಪ್

ನಮ್ಮ ದೀಪಾವಳಿ ವಿಶೇಷಾಂಕ ಪ್ರಕಾಶನಕ್ಕೆ

ಸಹಕರಿಸಿದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ನಮ್ಮ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕ
ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳನ್ನು ನಿವೇದಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ.

ಅದರೊಂದಿಗೇ

- ★ ತಮ್ಮ ಆರ್ಡರುಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಪೂರ್ಣ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ವಿನಿಯೋಗಿಸಿ
ಲಾರದೆ ಹೋದುದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಏಜೆಂಟರೂ,
- ★ ಈ ವಿಶೇಷಾಂಕದೊಂದಿಗೆ ಚಂದಾದಾರಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ
ಲಾರದೆ ಹೋದುದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಹೊಸ ಚಂದಾದಾರರೂ,
- ★ ತಮ್ಮ ಜಾಹೀರಾತುಗಳಿಗೆ ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿ
ಲಾಗದುದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಅಭಿಮಾನಿಗಳಾದ ಜಾಹೀರಾತುದಾರರೂ
ಅನ್ಯಥಾ ಭಾವಿಸಬಾರದೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ.

ಇನ್ನುಮುಂದೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಇತೋಪೈತಿಕವಾಗಿ ಸೇವೆಸಲ್ಲಿಸಬಲ್ಲೆವೆಂದು
ಭರವಸೆಯಾಗಿ ಬಿನ್ನವಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ.

ಚಂದಮಾಮ ಪಬ್ಲಿಕೇಷನ್ಸ್
ಚಂದಮಾಮ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ಸ್, ಮದರಾಸು - 26.

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ವಿಷಯಗಳು	ಪುಟ	ವಿಷಯಗಳು	ಪುಟ
ಧನ-ದುಡುಮೆ . . .	10	ನಾಲ್ವರು ಗೆಳೆಯರು . . .	40
ಮುಖಚಿತ್ರ . . .	12	ಐದು ರೊಟ್ಟಿಗಳು . . .	42
ರಾಜಯೋಗ . . .	13	ಅಪವಾದ . . .	45
ಮಂದಮತಿ . . .	17	ಕಂಗಟ್ಟಿನ ಕನ್ನಡಿ . . .	49
ಸೂಜಿಯಿಂದ ಸೌಭಾಗ್ಯ . . .	21	ಪಾಟಲಿವೃತ್ತ . . .	53
ಧೂಮಕೇತು . . .	25	ಕಟ್ಟಬಲ್ಲವರಿಗೆ . . .	56
ಸೌಂಜ್ಞಿಗಳ ಪಂಡಿತ . . .	33	ಚಂದ್ರಬಿಂಬದಲ್ಲಿ ಮೊಲ . . .	57
ಸೂಕ್ಷ್ಮದೃಷ್ಟಿ . . .	37	ಮಾಯಾಚಕ್ರ . . .	60

ಅಲ್ಲದೆ ಮಾನುಲಿನಂತೆ ಚಂದ್ರ, ಫೋಟೋ ಶಿರ್ಷಿಕೆಯ
ಸ್ಪರ್ಧೆ, ವಾರ್ತೆಗಳು—ವಿಶೇಷಗಳು ಚಿತ್ರಕಥೆ ಎಲ್ಲಾ ಇವೆ.

ಗ್ರಾಮಫೋನು ರಿಕಾರ್ಡು ವಗೈರೆಗಳಿಗೆ

ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಸೀತಾಫೋನ್ ಕಂಪೆನಿ 1924 ರಿಂದ ಲೂ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಗ್ರಾಮಫೋನ್‌ಗಳೂ, ಪ್ರತಿ ಒಂದು ಕಂಪೆನಿಯ ರಿಕಾರ್ಡುಗಳೂ, ಸ್ಪಿಂಗಳೂ, ಸೋವುಂಡ್ ಪಾಕ್‌ಗಳೂ, ನಿಡಲ್ಸ್ ಮತ್ತು ಪ್ರಹಾ ದ್ರಸಾವಿತ್ರಿ. ಹುಟ್ಟಂದ್ರ, ಮಹಾ ಭಾರತಿ ವಗೈರೆ ಡ್ರಾ ಮಾಡಬಲ್ಲವುಗಳೂ ಇತರೇ ಫಿಲಂ ಮತ್ತು ನಕಲಿ ರಿಕಾರ್ಡುಗಳೂ ತಯಾರ್ ಮಾಡಿಸಿ ಪ್ರತಿ ಒಂದು ಕಂಪೆನಿಯ ನಿಬಂಧನೆಗಳನ್ನು ಧಿಕರಿಸಿ ರಿಯಾಯತಿ ಬೆಲೆಗಳಿಗೆ ಹೋಲ್‌ಸೇಲ್ ಮತ್ತು ಚಿಲ್ಲರೆ ಗಿರಾಕಿಗಳಿಗೆ ಮಾರುತ್ತಿರುವುದು ಮನೆಯ ಮಾತಾಗುತ್ತೆ. ಮಾಲಿಕರಾದ D. N. ಸೀತಾರಾಮ ಶೆಟ್ಟಿ ಗ್ರಾಮಫೋನ್ ರಿಪೇರಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಖ್ಯಾತರಾಗಿ ಒಲವರು ಸುವರ್ಣ ಪದಕಗಳನ್ನು, ಸನ್ಮಾನ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ಇಂದಿಗೂ ಅಳಿಸಿಕೊಂಡು ಯಂತೆ ದೇಶದೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಲಕ್ಷಾಂತರ ಗ್ರಾಮಫೋನ್ ವಗೈರೆಗಳು ಹೋಲ್‌ಸೇಲ್ ರಿಟೈಲುಗಳಿಗೆ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯ ಇರುತ್ತೆ. ಕ್ಯಾಟಲಾಗು ವಗೈರೆಗಳಿಗೆ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯ 0-4-0 ಸಹಿತ ಬೇಯಿರಿ.

ಸೀತಾಫೋನ್ ಕಂಪೆನಿ, ಬೆಂಗಳೂರು - 2

ಈ ಕೆಳಗಿನ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ
ಏ ಜೆಂಟಿರು ಬೇಕು

ಬಾಗೇವಳ್ಳಿ

ಕುಮಟಾ

ಮುನಿರಾಬಾದ್

ಮತ್ತು

ತರೀಕೆರೆ

ನಗದು ಹಣ ಡಿಸಾಜಿಟ್ ಕಟ್ಟಿ

ಬಲ್ಲವರು ಮಾತ್ರ ವಿಶಾಹಿಸಿ:

ದಿ ಸರ್ಕುಲೇಷನ್ ಮ್ಯಾನೇಜರ್

ಚಂದಮಾಮ, ಮದರಾಸು - 26.

ಜಾತಕ ಕಥೆಗಳು

(ಬುದ್ಧನ ಪೂರ್ವಜನ್ಮಗಳು)

‘ಚಂದಮಾಮ’ದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟ

ವಾದ ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾದ

ನೀತಿ ಕಥೆಗಳು,

ಸುಂದರವಾದ ಪುಸ್ತಕರೂಪದಲ್ಲಿ

ಹೊರಡುತ್ತವೆ.

ಬೆಲೆ 0-12-0

ಎಜೆಂಟರಿಗೆ ಮಾಮೂಲು

ಕಮಿಷನ್ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಅರ್ಡರನ್ನು ಅಪ್ಪಾನ್ವಿನೊಂದಿಗೆ

ಕಳುಹಿಸಿರಿ.

ಚಂದಮಾಮ ವೆಬ್ಲಿ ಕೇಷನ್ಸ್

(ಪುಸ್ತಕ ವಿಭಾಗ)

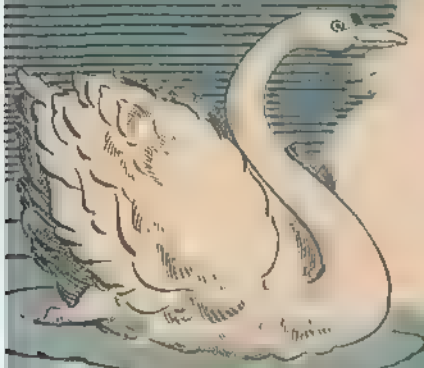
ಮದರಾಸು - 26.

ಚಂದಮಾಮ

ಸಂಚಾಲಕರು : 'ಚಕ್ರಪಾಣಿ'

“ಚಂದಮಾಮ”ನ ದೈಯವನ್ನೂ, ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಕೃತಿಗಳನ್ನೂ ಅಭಿನಂದಿಸಿ ನೀವು ಬರೆದ, ಕಾಗದಗಳು ನನಗೆ ಸೇರಿವೆ. ಇದರಲ್ಲೇನೂ ಅಶ್ಚರ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕಥೆಗಳೆಂದರೆ ಕಿರಿಯರಿಗೆ ಹಿರಿಯರಿಗೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮುದುಕರಿಗೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಿಯವೇ. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಪ್ರಾಚೀನಕಾಲದ ವೇದಗಳಿಂದ ಹಿಡಿದು ಆಧುನಿಕಕಾಲದ ವರೆಗೂ ಕಥೆಗಳು ಜೀವಂತವಾಗಿವೆ. ಕಥೆಗಳಿಂದಲೇ ಪಂಚತಂತ್ರದ ರಾಜಕುಮಾರರು ಬುದ್ಧಿವಂತರಾದುದನ್ನು ಅರಿತಿದ್ದೇವೆ. ಮಿದುಳಿಗೆ ಬೇಸರವೀಯದ, ಪೋಷಕವಾದ ಅಹಾರ ವಸ್ತುಗಳು ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಗಿವೆ. ಕಥೆಗಳನ್ನು ಓದಿ ಅದನ್ನು ಕುರಿತು ಯೋಚನೆಮಾಡಿದರೆ ಅದರೊಳಗಿನ ತತ್ವವು ಬೋಧೆಯಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಕಥೆಗಳು ಓದಿದ ಕೂಡಲೇ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತವೆ; ಇನ್ನು ಕೆಲವು ವಿಚಾರವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಯಿಸುತ್ತವೆ; ಕೆಲವು ಮನವರಳಿಸುತ್ತವೆ. ಹೀಗೆ “ಚಂದಮಾಮ” ಬೆಳಗಿ, ನೀವೂ ಬೆಳಗಿ ಬಳೆಯಿರಿ.

ಸಂಪುಟ ೧೩ : ಡಿಸೆಂಬರ್ ೧೯೫೪ : ಸಂಚಿಕೆ ೬

ಧನ-ದುಡಿಮೆ

ನಾನವರ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ
ಮಾನವಿತ್ತು ನುಂಗಿ ಕಾವ
ನಾನಾ ವಿಧದಡುಗೆ ಹೊಲಿಯು
ಬಟ್ಟ ದರ್ಜಿತಾಂ

ಗಾನದಂತೆ ಸದಾ ಮಿಷನಿ
ನಾ ನಾದಕೆ ತನ್ನ ಸಿಲ್ವಿ
ನಾ ನಾದವ ಬೆರೆಸಿಯಹ
ರ್ನಿಶಿಯುಂ ದುಡಿನಂ.

ಪಕ್ಕದ ಅಂಗಡಿಯಲಿರುವ
ತಕ್ಕಡಿಯಾ ನಣಿಕ ಹಗಲು
ಲಿಕ್ಕದ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡಿ
ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲವೂ,

ಪಕ್ಕದವನ ನಾದದಿಂದ
ತಕ್ಕಡಿಯೋಲ್ ತಲೆಯತೂಗಿ
ಚೊಕ್ಕ ನಿದ್ರೆ ಗೇನುಸಾಯ
ವೆಂದು ಚಿಂತಿಸಿ,

‘ಧನಿಕ ನಾನು, ಧನವ ಕೊಟ್ಟು
ತಿನಿಸು ಧಾನ್ಯ ವಸ್ತ್ರದಂತೆ
ಇನಿಯ ನಿದ್ರೆ ಕೊಂಬೆನೆ’ಂದು
ಕರೆದು ದರ್ಜಿಯಂ

“ ಮಾರಗ ”

ಸುತ್ತುಮುತ್ತು ಕಳ್ಳರೆನ್ನ
ಒತ್ತುತಿಹರು ಎಂಬ ಭೀತಿ
ಮುತ್ತಿಕೊಳಲ್, ದರ್ಜಿ ಇಂಥ
ಬೆದರು ಬಾಳಿಗೆ,
ವಿತ್ತದ ಕಾರಣವ ನರಿತು
ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಒಯ್ದು ಹೊನ್ನ
ಮತ್ತೆ ವಣಿಜಗಿತ್ತು ದೀನ
ನಾಗಿ ಬೇಡಿದ :
“ ಮರಳಿ ನಿಮ್ಮ ಹೊನ್ನ ಕೊಂಡು
ತಿರುಗಿ ಕೊಡಿರಿ ಎನ್ನ ದುಡಿಮೆ,
ಮರೆಯೆ ನಿಮ್ಮ ನಿಂದು ಮುಂದು
ಎಂದಿಗುಂ ನಿಜಂ !”

‘ ಹಣವ ಗಳಿಸೆ ಹಗಲು ಇರಳು
ಕಣವು ಬಿಡದೆ ದುಡಿದು ದುಡಿದು
ಹೆಣವಾಗುವೆ ಪಾಪ, ಹಿಡಿ
ಸುವರ್ಣ ಸಾವಿರ !’

ಎಂದು ನೀಡೆ, ಹೊನ್ನು ತುಂಬ
ಒಂದೆಬಾರಿ ಕೈಗೆ ದೊರೆತ
ಅಂದ ನೋಟದಿಂದ ಉಬ್ಬಿ
ದೀನ ದರ್ಜಿ ತಾಂ

ಅಂದಿನಿಂದ ದುಡಿಮೆಬಿಟ್ಟು
ಬಂದ ಹೊನ್ನ ಭದ್ರಮಾಡಿ
ಮಂದನಾಗಿ ಕುಳಿತ, ಮೇಣು
ಕೆಲವು ದಿನದಲೇ,

ಮುಖಚಿತ್ರ

ಅರಣ್ಯವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಸಾಂಡವರು, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿರುವ ಪುಣ್ಯತೀರ್ಥಗಳನ್ನು ಸಂದರ್ಶನಮಾಡುತ್ತಾ, ಹಿಂದೆ ಶಿಬಿ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಯಜ್ಞಮಾಡಿದ ಸ್ಥಳವನ್ನು ನೋಡಿದರು. ರೋಮಚತುಷಿ ಶಿಬಿಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಧರ್ಮರಾಯನಿಗೆ ವಿವರಿಸಿದನು:

ಚಂದ್ರಕುಲಾವತಂಸನಾದ ಶಿಬಿ ಅನೇಕ ಯಜ್ಞಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಒಂದು ದಿನ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರವು ನಡೆಯಿತು: ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಹಾರಿಬಂದ ಕೋಮಲನಾದ ಪಾರಿವಾಳವೊಂದು ಶಿಬಿಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿತು. ಅದು ಪ್ರಾಣಭಯದಿಂದ “ರಾಜಾ, ನನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸು, ರಕ್ಷಿಸು” ಎಂದು ಅಂಗಲಾಚಿತು. “ಹೆವರಬೇಡ, ರಕ್ಷಿಸಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದು ಅಭಯದಾನ ಮಾಡಿದ ಶಿಬಿ.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಭಯಂಕರಾಕಾರನಾದ ಬೇಡ ನೊಬ್ಬನು ಶಿಬಿಯ ಇದಿರು ಬಂದು ನಿಂತು—“ರಾಜೇಂದ್ರ, ಅದು ನಾನು ಬೇಟೆಯಾಡಿದ ಪಾರಿವಾಳ. ನನ್ನದು. ಅದನ್ನು ನನಗೆ ಒಪ್ಪಿಸು” ಎಂದು ಕೇಳಿದ. “ಇದಕ್ಕೆ ನಾನು ಅಭಯದಾನ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಬದುಲು ಬೇರೇನಾದರೂ ಕೇಳು” ಎಂದ ಅರಸ.

“ಈ ಪಾರಿವಾಳದ ಮಾಂಸಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾದುದು ರಾಜನಾದ ನಿನ್ನ ಮಾಂಸವೇ ಹೊರತು ಮತ್ತಾವುದೂ ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ದಯಮಾಡಿ ಪಾರಿವಾಳವನ್ನು ಕೊಟ್ಟುಬಿಡಿ” ಎಂದ ಬೇಡ.

“ಹಾಗಾದರೆ ಈ ಪಾರಿವಾಳದಷ್ಟೇ ತೂಕ ನನ್ನ ಮಾಂಸ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಶಿಬಿಚಕ್ರವರ್ತಿ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಜಂಕದ ತಕ್ಕಡಿಯನ್ನು ತರಿಸಿದ. ಒಂದರಲ್ಲಿ ಪಾರಿವಾಳವನ್ನಿಟ್ಟು, ಕತ್ತಿಯಿಂದ ತಾನೇ ತನ್ನ ದೇಹದ ಮಾಂಸವನ್ನು ಕೊಯ್ದು ಕೊಯ್ದು ಇನ್ನೊಂದು ತಕ್ಕಡಿಗೆ ತುಂಬಿದ. ಎಲ್ಲರೂ ಈ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರಲು, ಎಷ್ಟುಮಾಂಸ ತುಂಬಿದರೂ ಆ ಪಾರಿವಾಳಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾಗದೇ ಹೋಯಿತು. “ಬೇಡನೆ, ನೀನೇ ಈ ತಕ್ಕಡಿಯನ್ನು ಹಿಡಿ; ನಾನೇ ಇದರಲ್ಲಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಶಿಬಿಚಕ್ರವರ್ತಿ ಬೇಡನ ಕೈಗೆ ತಕ್ಕಡಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸುವಾಗ,

ಬೇಡನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ ದೇವೇಂದ್ರನಾಗಿ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟ! ಪಾರಿವಾಳವು ಅಗ್ನಿ ದೇವನಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾದ!!

“ಶಿವಮಹಾಶಯಾ, ನಿನ್ನ ಸ್ಥೈರ್ಯವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು ನಾವು ಬಂದೆವು. ನಿನ್ನ ದೇಹ ಮೊದಲಿನಂತಾಗಲಿ. ನಿನ್ನ ಕೀರ್ತಿ ಚಿರಸ್ಥಾಯಿಯಾಗಲಿ!” ಎಂದು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ ಆ ದೇವತೆಗಳು ಮಾಯವಾದರು.

ರಾಜಯೋಗ

ಹಿಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಂದೇಲ್ ಖಂಡ ನನ್ನು ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದ ಲಾಕೂರ್ ವಂಶದವರು ಆಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ವಂಶಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ರೂಪ ಸಿಂಹ ಎಂಬಾತನು ಕಡುಬಡವನಾಗಿದ್ದನು. ಆತನಿಗೆ ಧನವಾಗಲೀ, ಆಸ್ತಿಯಾಗಲೀ, ಬಂಧುಬಳಗವಾಗಲೀ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಸಕಲ ಸಂಪತ್ತೆಂದರೆ ಚಿಂದಿಚಿಂದಿಯಾಗಿದ್ದ ಬಟ್ಟೆಗಳು, ಎರಡು ಗೋಣಿಚೀಲ ಮತ್ತು ಒಂದು ಕೊಡಲಿ ಮಾತ್ರ.

ಈ ಕೊಡಲಿಯಿಂದ ರೂಪಸಿಂಹನು ಬೆಳಗ್ಗಿನಿಂದ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ತನಕ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸೌದೆ ಸೀಳಿ ಅದನ್ನು ಮೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಮಾರುತ್ತಿದ್ದ. ಅದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಿ ಅಗಸರಿಂದ ರಾಜರ ದಿವಸನ್ನು ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಪಡೆಯುವನು. ಉಳಿದೊಂದು ರೂಪಾಯಿಗೆ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಬಾಡಿಗೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವನು. ಆ ಬಟ್ಟೆ ಧರಿಸಿ, ಆ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಹತ್ತಿ ವಾಯುವೇಗದಿಂದ ನಗರದ ಬೀದಿ

ಗಳಲ್ಲಿ ರಾಜೀವಿಯಿಂದ ಸವಾರಿ ಹೊರಡುವನು. ಯುವಕನೂ ಸುಂದರನೂ ಆಗಿದ್ದ ಆತನನ್ನು ನೋಡಿ ಎಲ್ಲರೂ ಆತನು ಯಾರೋ ಒಬ್ಬ ರಾಜಕುಮಾರನಿರಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿದರು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ರೂಪಸಿಂಹನು ಪ್ರತಿನಿತ್ಯವೂ ಲಾಕೂರ್ ರಾಜವಂಶದ ರಾಜಗೌರವವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿ ಕತ್ತಲಾಗುತ್ತಲೇ ತಾನು ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಬಟ್ಟೆ ಮತ್ತು ಕುದುರೆಯನ್ನು ಹಿಂತಿರುಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಅನಂತರ ಮಾಮೂಲು ಚಿಂದಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಚಿಲ್ಲರೆ ಹಣದಿಂದ ಕಡಲೆಪುರಿ ತಿಂದು, ಒಂದಿಷ್ಟು ಸೀನೀರು ಕುಡಿದು, ಒಂದು ಗೋಣಿಯನ್ನು ಹಾಸಿ, ಮತ್ತೊಂದನ್ನು ಹೊದ್ದುಕೊಂಡು ನಿದ್ರೆಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ದಿನಾ ಇದೇ ರೀತಿ.

ಒಂದುದಿನ ರೂಪಸಿಂಹನು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸೌದೆ ಸೀಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಆತನಿಗೆ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಂದಲೋ ಪರಿಮಳಭರಿತವಾದ ವಾಸನೆ ಬಂತು. ವಾಸನೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲೇ ಹೋಗಲು, ಆತನಿಗೆ ಶ್ರೀಗಂಧದ

ಮರವೊಂದು ಕಾಣಿಸಿತು. ರೂಪಸಿಂಹನು ಗಂಧದ ಕೊರಡನ್ನು ಕೊಡಲಿಯಿಂದ ಕತ್ತರಿಸಿ ತೆಗೆದು ಎಂದಿನಂತೆ ಸೌದೆ ಹೊತ್ತು ಕೊಂಡು ನಗರಕ್ಕೆ ವಾಪಸುಬಂದ. ಆ ಸಾಯಂಕಾಲ ರಾಜನಂತೆ ಬಟ್ಟೆ ಧರಿಸಿ, ಕುದುರೆಯನ್ನೇರಿ ವಾಯುವೇಗದಿಂದ ಸವಾರಿ ಹೊರಟ. ಆ ನಗರದ ಚೌಕದಲ್ಲಿ ಪರದೇಶಿಯೊಬ್ಬನು ಆತನ ದಾರಿಗೆ ಅಡ್ಡಗಟ್ಟಿ, “ನಮಸ್ಕಾರ ಮಹಾಪ್ರಭು” ಎಂದ.

“ಯಾರಯ್ಯಾ, ನೀನು?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ ರೂಪಸಿಂಹ ರೀವಿಯಿಂದ. “ಪ್ರಭೂ, ನಾನೊಬ್ಬ ವ್ಯಾಪಾರಿ. ಇಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಾರಮುಗಿಸಿ ಕೊಂಡು ಸಿಂಹಳದಕಡೆ ಹೊರಟಿರುವೆನು” ಎಂದು ಮನವಿಮಾಡಿದ ಆ ಪರದೇಶಿ.

ರೂಪಸಿಂಹನು ಕೊಂಚ ಆಲೋಚಿಸಿ ತನ್ನ ಕಿಸೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಶ್ರೀಗಂಧದ ಚಕ್ಕೆ ಯನ್ನು ಪರದೇಶಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾ “ರಾಕೂರ್ ರೂಪಸಿಂಗರ ಕಾಣಿಕೆ ಇದೆಂದು ಸಿಂಹಳದ ರಾಜನಿಗೆ ತಲುಪಿಸು. ನಿನ್ನ ಕಾರ್ಯ ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದು” ಎಂದು ಹೇಳಿ ತನ್ನ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಶರವೇಗದಲ್ಲಿ ಓಡಿಸಿದ.

ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ವರ್ತಕನು ರೂಪಸಿಂಹನ ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ಸಿಂಹಳರಾಜನಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿದ. ಶ್ರೀಗಂಧವನ್ನೇ ಕಂಡರಿಯದ ಆ ರಾಜನು ರಾಕೂರ್ ರೂಪಸಿಂಹನ ಬಹುಮಾನಕ್ಕೆ ಮಾರುಹೋಗಿ ವರ್ತಕನಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನೂ ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಲ್ಲದೆ, ರೂಪಸಿಂಹನಿಗೆ ರತ್ನಬಚಿತವಾದ ಪಾದುಕೆಗಳನ್ನು ವರ್ತಕನೊಂದಿಗೆ ತನ್ನ ಸನ್ಮಾನವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸಿದ.

ಆ ವರ್ತಕನು ಹಿಂತಿರುಗಿ ರೂಪಸಿಂಹನಿಗಾಗಿ ಸಾಯಂಕಾಲ ಆ ನಗರದ ಚೌಕದಲ್ಲಿ ಕಾದುನಿಂತಿದ್ದ. ರೂಪಸಿಂಹನು ಎಂದಿನಂತೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ. “ನಮಸ್ಕಾರ ಮಹಾಪ್ರಭೂ” ಎಂದು ವರ್ತಕನು ಕೈ ಜೋಡಿಸಿದ.

“ಯಾರು ನೀನು?” ಎಂದು ರೂಪಸಿಂಹನು ಕುದುರೆಯ ಮೇಲಿಂದಲೇ ಕೇಳಿದ.

“ನಾನೊಬ್ಬ ವ್ಯಾಪಾರಿ. ತಾವು ಅಂದು ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ಸಿಂಹಳದ ರಾಜನಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿದೆ. ಅವರು ಸಂಪ್ರೀತರಾಗಿ ತಮಗೆ ಈ ಪಾದುಕೆಗಳನ್ನು

ಚಂದಮಾನು

ಬಹುಮಾನವಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕು” ಎಂದ ವರ್ತಕ.

“ ನೀನೀಗ ಯಾವದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವೆ?” ಎಂದು ವಿಚಾರಿಸಿದ ರೂಪಸಿಂಹ.

“ ಅರೇಬಿಯಾ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿರುವೆನು” ಎಂದನಾ ವರ್ತಕ.

“ ಹಾಗಾದರೆ ಅರೇಬಿಯಾ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗೆ ಈ ಪಾದುಕೆಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿ ಬಹುಮಾನ ಒಪ್ಪಿಸು. ನಿನ್ನ ಕೆಲಸ ಈಡೇರುವುದು” ಎಂದು ಹೇಳಿ ರೂಪಸಿಂಹನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟುಬಿಟ್ಟನು.

ವರ್ತಕನು ಅರೇಬಿಯಾದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋದ. ಆ ದೇಶದ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗೆ ರೂಪಸಿಂಹನ ಬಹುಮಾನ ವೊಪ್ಪಿಸಿದ. ಆತನು ರತ್ನಕೆತ್ತಿದ ಪಾದುಕೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಇಂತಹ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದಾತನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿರಲಾರ ನೆಂದುಕೊಂಡು ಭಯಪಟ್ಟ. ಅರೇಬಿಯಾ ದೇಶದ ಕುದುರೆಗಳು ಉತ್ತಮವೆಂದು ಲೋಕಪ್ರಸಿದ್ಧಿ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮೋತ್ತಮವಾದ ನೂರು ಅಶ್ವಗಳನ್ನು ತರಿಸಿ ವರ್ತಕನ ವಶಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟು, “ ರೂಪಸಿಂಹ ಶಾಕೂರವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಸಲಾಂಹೇಳಿ, ಈ ಅಶ್ವಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಕಾಣಿಕೆಯೆಂದು ಅವರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸು” ಎಂದ ಚಕ್ರವರ್ತಿ.

ವರ್ತಕನು ಆ ನೂರು ಅಶ್ವಗಳನ್ನು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಸಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಎಂದಿನಂತೆ ಮಾನುಲು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಕಾದಿದ್ದ. ಸ್ವಲ್ಪಮೊತ್ತ

ಗೆಲ್ಲಾ ರೂಪಸಿಂಹ ಕುದುರೆಯನ್ನೇ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ವರ್ತಕನನ್ನು ನೋಡಿ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟ.

ವರ್ತಕನು ನೂರು ಅಶ್ವಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ “ನುಹಾಪ್ರಭೂ, ಅರೇಬಿಯಾ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳು ನಿಮಗೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ” ಎಂದ.

“ ನೀನೀಗ ಯಾವಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವೆ?”

“ನಾನು ಮತ್ತೆ ಸಿಂಹಳದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ,” ಎಂದ ವರ್ತಕ.

“ಹಾಗಿದ್ದ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಈ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಸಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಸಿಂಹಳರಾಜನಿಗೆ ನಮ್ಮ ಕಾಣಿಕೆಯೆಂದು ಒಪ್ಪಿಸು” ಎಂದವನೇ ಅಲ್ಲಿಂದ ಎತ್ತಲೋ ಮಾಯವಾದ ರೂಪಸಿಂಹ. ಅದೇಪ್ರಕಾರ ವರ್ತಕನು ನೂರು ಅಶ್ವ

ಗಳನ್ನು ಸಿಂಹಳದ ರಾಜನಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿ, ಅದು ರೂಪಸಿಂಹ ಠಾಕೂರರವರು ಕಳುಹಿಸಿದ ಕಾಣಿಕೆ ಎಂದು ಅರಿಕೆಮಾಡಿದ.

ಆ ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ಕಂಡೊಡನೆ ಸಿಂಹಳದ ರಾಜನು ಅತ್ಯಾನಂದದಿಂದ ತುಂಬಿಹೋದ. ರೂಪಸಿಂಹನು ಕಳುಹಿಸುವ ಕಾಣಿಕೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಅಮೂಲ್ಯವಾದವು. ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅಮೂಲ್ಯವಾದುದು ಆತನ ಗೆಳೆತನ.

ರೂಪಸಿಂಹನು ಯುವಕನೂ, ಸುಂದರನೂ ಎಂಬ ವಿಷಯ ವರ್ತಕನಿಂದ ಅರಿತು, ತನ್ನ ಒಬ್ಬಳೇ ಮಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆ ಮಾಡಲು ಯೋಚಿಸಿದ. ರೂಪಸಿಂಹನಿಗಾಗಿ ರಾಜೋಚಿತವಾದ ಬಟ್ಟೆ ಬರೆ, ಆಭರಣಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಭಾರಿ ಪರಿವಾರವನ್ನು ವರ್ತಕನ ಹಿಂದೆ ಕಳುಹಿಸಿದ ಸಿಂಹಳದೇಶದ ರಾಜ.

ರೂಪಸಿಂಹನ ವಾಸಸ್ಥಳ ತಿಳಿಯದಾದ ಕಾರಣ ವರ್ತಕನು ಸಿಂಹಳರಾಜನು ಕಳುಹಿಸಿದ ಪರಿವಾರವನ್ನು ನಗರದ ಜೌಕದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ. ಸಂಜೆಯಾಗುತ್ತಲೇ ಯಥಾವ್ರಕಾರ ರೂಪಸಿಂಹನು ಬಂದ.

ವರ್ತಕನು ರೂಪಸಿಂಹನಿಗೆ ತಾನು ತಂದಿದ್ದ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಸಿದ. ರೂಪಸಿಂಹನು ತನಗಾಗಿ ಸಿಂಹಳದೇಶದ ಅರಸನು ಕಳುಹಿಸಿದ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ಮಾರನೇಯದಿನ ಅದೇ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಭೇಟಿ ಕೊಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿ ಹೊರಟುಹೋದ.

ಅನಂತರ ರೂಪಸಿಂಹನು ಬಾಡಿಗೆ ಬಟ್ಟೆ ಬರೆ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಹಿಂತಿರುಗಿಸಿ, ಸಿಂಹಳ ರಾಜನು ಕಳುಹಿಸಿದ ಅವನೇ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಅಂದು ಸೌದೆಮಾರಿ ಬಂದ ಹಣದಿಂದ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯನ್ನು ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಪಡೆದು, ಸಾಯಂಕಾಲದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಜೌಕವನ್ನು ಸೇರಿ ಕೊಂಡ. ಆತನಿಗಾಗಿ ಸಿಂಹಳರಾಜನ ಪರಿವಾರ ಮತ್ತು ವರ್ತಕನು ಕಾದಿದ್ದರು. ಎಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ಸಿಂಹಳದೇಶಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದರು.

ಸಿಂಹಳ ಅರಸಕುವರಿಗೂ ರೂಪಸಿಂಹನಿಗೂ ವಿಜೃಂಭಣೆಯಿಂದ ವಿವಾಹ ನೆರವೇರಿತು. ಸಿಂಹಳರಾಜನಿಗೆ ಗಂಡು ಸಂತಾನ ವಿಲ್ಲವಾದ ಕಾರಣ, ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ರೂಪಸಿಂಹನೇ ಸಿಂಹಳದೇಶಕ್ಕೆ ಅರಸನಾದ.

ಮಂದಮತಿ

ಬಿರವಾನೊಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ಪಾಲಯ್ಯ ಅಂತ ಒಬ್ಬನಿದ್ದ. ಆತನಿಗೆ ನೆಂಟರಿಷ್ಟರು ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಮನೆ ಮತಸಹ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಎಂತಲೇ ಆತನು ಬಡ ರೈತನೊಬ್ಬನ ಮಗಳನ್ನು ಮದುವೆ ಯಾಗಿ ಆತ್ತೆಯ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದುಬಿಟ್ಟ.

ಪಾಲಯ್ಯನ ಹೆಂಡತಿ ಲಕುಮವ್ವ ಮಂದ ಮತಿ. ಆಕೆಯ ತಾಯಿ ನರಸಮ್ಮನೂ ಸಹ ಅಷ್ಟೇನೂ ತಿಳುವಳಿಕೆಯುಳ್ಳ ಹೆಂಗಸಲ್ಲ. ಒಂದುದಿನ ಲಕುಮವ್ವ ತನ್ನ ಕೈಗೂಸಿಗೆ ನೀ ರೆರೆದು, ಅಂಗಿಹಾಕಿ, ಕಣ್ಣಿಗೆಕಾಡಿಗೆ ಇಟ್ಟು, ತಲೆಗೆ ಹರಳೆಣ್ಣೆ ಹಚ್ಚಿ, ತೊಟ್ಟಲಲ್ಲಿ ಮಲ ಗಿಸಿ ಜೋಗುಳ ಹಾಡುತ್ತಾ ತೂಗುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಅವಳು ತೊಟ್ಟಲು ತೂಗುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ, “ಅಯ್ಯೋ ನಾನೇನು ಮಾಡಲಿ” ಎಂದು ಅಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಳು. ಈ ಅಳುವಿನ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿ ಹತ್ತಲಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ನರಸಮ್ಮ ಧಾವಿಸಿಬಂದು ಮಗಳನ್ನು ನೋಡಿ “ಎನೇ, ಎನಾಯಿತೇ ತಾಯಿ, ಬೇಗ ಹೇಳಮ್ಮಾ” ಎಂದು ಕಕ್ಕುಲತೆ

ಯಿಂದ ನುಡಿದಳು. ಲಕುಮವ್ವ ಭಯದಿಂದ ನಡುಗುತ್ತಾ ಆಳುತ್ತಳುತ್ತಲೇ ಅಡ್ಡ ಹಲ ಗೆಯಮೇಲಿದ್ದ ಸಣ್ಣ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ “ಅತ್ತಿತ್ತ ಓಡಾಡುವ ಇಲಿಗಳಿಗಾಗಿ ಬೆಕ್ಕು ಬಂದು ಆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಒದ್ದರೆ, ಅದು ತೊಟ್ಟಲಲ್ಲಿರುವ ನನ್ನ ಕಂದಮ್ಮನಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಮಗು ಸತ್ತುತೋಗುತ್ತದೆ” ಎಂದು ತಾಯಿಯನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು ರೋದಿಸಲು ಮೊದಲು ಮಾಡಿದಳು.

“ಅಯ್ಯೋ ಹೌದೆ. ಮಗುವಿಗೆ ಎಂತಹ ಆಪತ್ತು ಬಂದೊದಗಿತವ್ವಾ” ಎಂದು ನರ ಸಮ್ಮನೂ ಮಗಳೊಂದಿಗೆ ಗೋಳಾಡ ಹತ್ತಿ ದಳು. ತಾಯಿಮಗಳು ಈರೀತಿ ಗೋಳಾಡು ತ್ತಿರುವ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಪಾಲಯ್ಯನುನೆಗೆಬಂದ. ಅವರ ದುಃಖಕ್ಕೆ ಕಾರಣವನ್ನು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡು ಉರಿದುಬಿದ್ದ.

“ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋಜನ ಬುದ್ಧಿಹೀನ ರನ್ನು ನೋಡಿರುವೆನಾದರೂ, ನಿಮ್ಮಂತಹ ಮಂದಮತಿಗಳನ್ನು ನಾನೆಲ್ಲಿಯೂ ನೋಡು

ವಿರಿ?" ಎಂದು ಕಮ್ಮಾರನನ್ನು ಕೇಳಿದ.
 "ಏನು ಮಾಡಲಪ್ಪಾ, ಅಚ್ಚು, ಚಕ್ರಗಳು,
 ಅಡ್ಡಪಟ್ಟಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಗಾಡಿ ತಯಾರಿಸಿರು
 ನೆನು. ಗಾಡಿಯನ್ನು ಒಳಗಿನಿಂದ ಹೊರಗೆ
 ತರಲು ಬಾಗಿಲು ಹಿಡಿಯುವಂತಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ
 ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆಗೆಯಿಸುತ್ತಿರುವೆನು" ಎಂದ
 ಕಮ್ಮಾರ. "ಹುಚ್ಚನೇ, ಈ ಭಾಗ್ಯಕ್ಕೆ ಬಾಗಿ
 ಲನ್ನು ಈ ರೀತಿ ತೆಗೆಯಿಸುವುದುಂಟೆ? ನಿನ್ನ
 ಗಾಡಿಯ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಬೇರೆಬೇರೆಯಾಗಿ
 ಬಿಡಿಸಿ, ಹೊರಗೆ ತಂದು ಮತ್ತೆ ಗಾಡಿಯನ್ನು
 ಜೋಡಿಸು" ಎಂದ.

ಪಾಲಯ್ಯನ ಜಾಣತನಕ್ಕೆ ಕಮ್ಮಾರನು
 ಬೆರಗಾದ. ದಾರಂದ ಕೆಡವಲು ಕರೆಯಿಸಿದ
 ಕೂಲಿಯಾಳುಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ, ಪಾಲಯ್ಯನ
 ಸಲಹೆಯಂತೆ ಮಾಡಿದ.

ಇನ್ನೊಂದಿಷ್ಟುದೂರ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಲು
 ಪಾಲಯ್ಯನಿಗೆ ಅತಿವಿಚಿತ್ರವಾದ ಒಂದು ದೃಶ್ಯ
 ಕಾಣಿಸಿತು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಪಾಲಯ್ಯನಿಗೆ
 ನಗುಬಂತು. ಒಂದು ದನದ ದೊಡ್ಡಿಯಲ್ಲಿ
 ಒಬ್ಬಾತ ಅಟ್ಟದಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿ
 ದ್ದಾನೆ. ಕೆಳಗೆ ಒಂದು ಹಸು ನಿಂತಿದೆ. ಹಸು
 ವಿನ ಕೊರಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಿರುವ ಹಗ್ಗ ಅಟ್ಟದಮೇಲೆ
 ಕುಳಿತಿರುವಾತನ ಕೈಯಲ್ಲಿದೆ. ಅವನು ಆ
 ಹಗ್ಗವನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ಎಳೆಯುತ್ತಾ
 "ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬಾ, ಎಷ್ಟುದಿನಾ ಅಂತ ತಿಂಡಿ
 ಯಿಲ್ಲದೆ ಸಾಯುವೆ? ನಾಲ್ಕುದಿನಗಳಿಂದ
 ಹಸಿದಿದ್ದರೂ ಇನ್ನೂ ಬುದ್ಧಿಬಂದಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ"

ಎಂದು ಹಸುವಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಪಾಲಯ್ಯ ಉಕ್ಕಿಬರುತ್ತಿದ್ದ ನಗುವನ್ನು ತಡೆದುಕೊಂಡು “ಎಲೋ, ಏಕೆ ಹಸುವಿಗೆ ಆ ರೀತಿ ಹಿಂಸೆ ಕೊಡುವೆ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

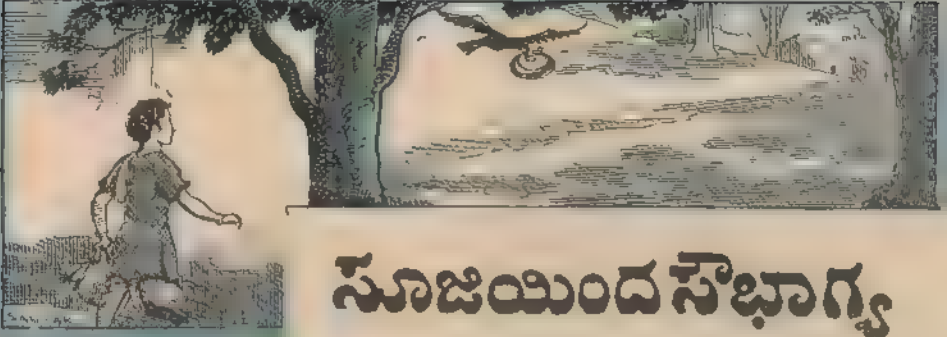
“ನೋಡಿಸ್ವಾಮಿ, ನಾಲ್ಕು ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ಈ ಹಸುವನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡೆ. ಅದರ ಸಲುವಾಗಿ ಹುಲ್ಲು ಕೊಂಡುಕೊಂಡು ಭದ್ರವಾಗಿ ಅಟ್ಟದಮೇಲೆ ಹಾಕಿದ್ದೇನೆ. ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬಂದು ಹುಲ್ಲುತಿನ್ನುವಂತೆ ಹೇಳಿದರೆ ಬಿಲ್ ಗುಲ್ಲೂ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾದರೆ ಹಸು ಬದುಕುವುದೆಂತು? ನೀವೇ ಹೇಳಿ. ನನ್ನ ಬುದ್ಧಿ ಗೇನೂ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ” ಎಂದ.

“ಹಸುವೆಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಅಟ್ಟದ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬರುವುದುಂಟೆ? ನೀವೇ ಅಟ್ಟದಮೇಲಿಂದ ಹುಲ್ಲು ತಂದುಹಾಕಬೇಕು” ಎಂದ ಪಾಲಯ್ಯ. ಅವನು ಕೂಡಲೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಹುಲ್ಲನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಅಟ್ಟದಮೇಲಿಂದ ಇಳಿದು ಹಸುವಿನ ಮುಂದೆ ಹಾಕಿದ. ಕೂಡಲೇ ಹಸು ಅದನ್ನು ತಿನ್ನಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಆಗ ಹಸುವಿನ ಯಜಮಾನ ಪಾಲಯ್ಯನ ಕಾಲಿಗೆ ಬಿದ್ದು,

“ಸ್ವಾಮಿ, ನನ್ನ ಹಸುವನ್ನೂ ನನ್ನನ್ನೂ ಕಾಪಾಡಿದಿರಿ; ನಿಮ್ಮ ಉಪಕಾರವನ್ನು ನಾನು ಎಂದಿಗೂ ಮರೆಯಲಾರೆ” ಎಂದ.

ಪಾಲಯ್ಯ ಆಗ ಹೀಗೆಂದು ಯೋಚಿಸಿದ: “ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಮೂಢರು ಎಷ್ಟೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಬುಟ್ಟಿಯಿಂದ ಬೆಳಕನ್ನು ಮನೆಯೊಳಕ್ಕೆ ತಂದು ಸುರಿಯುವವನೊಬ್ಬ, ಗಾಡಿಯನ್ನು ಹೊರಕ್ಕೆ ತರುವ ಸಲುವಾಗಿ ಮನೆಯ ಹಿಂದಿನ ಬಾಗಿಲನ್ನೇ ಕಿತ್ತುಹಾಕುವವನು, ಮೇವುತಿನ್ನಿಸಲು ಹಸುವನ್ನೇ ಅಟ್ಟದ ಮೇಲೇರಿಸಬೇಕೆನ್ನುವ ಪ್ರಭೃತಿಗಳಿದ್ದಾರೆ. ನಿಧಾನವಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ಇವರೆಲ್ಲರಿಗಿಂತಲೂ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ತಿಳಿಗೇಡಿಯಲ್ಲ. ಬೆಕ್ಕುಗಳು ಅಡ್ಡ ಹಲಗೆಯಮೇಲೆ ಓಡಾಡುವಾಗ ಅಲ್ಲಿರುವ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಬೀಳಿಸುವುದುಂಟು. ಅಷ್ಟೆತ್ತರದಿಂದ ಪಟ್ಟಿಗೆ ಬಿದ್ದರೆ ಹಸುಗೂಸಿಗೆ ನಿಜವಾಗಿ ಪ್ರನಾದ ಸಂಭವವು ವುದು” ಹೀಗೆಂದುಕೊಂಡು ಪಾಲಯ್ಯ ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಹೋಗಿ ಹೆಂಡತಿ ಮತ್ತು ಮಗುವಿ ನೊಂದಿಗೆ ಸುಖವಾಗಿದ್ದ.

ಸೂಜಿಯಿಂದ ಸೌಭಾಗ್ಯ

ಬಹಳ ದಿನಗಳಿಂದ ಒಂದು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮೂವರು ಸ್ನೇಹಿತರಿದ್ದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ನಂದ ಮತ್ತು ಸುನಂದರು ಧನಿಕರು. ಮೂರನೇ ಯವನಾದ ಅನಂದ ಹುಟ್ಟು ದರಿದ್ರ. ಆತನು ಹಗ್ಗ ಹೊಸೆದು ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅನಂದ ನನ್ನೂ ಸಹ ಹೇಗಾದರೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಧನಿಕನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಂದ ಮತ್ತು ಸುನಂದರು ಯೋಚಿಸಿದರು. “ಸ್ವಲ್ಪ ಬಂಡವಾಳವಿದ್ದರೆ ಯಾರಾದರೂ ಹಣವಂತರಾಗಬಹುದು. ಅದುದರಿಂದ ನಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ಮೂಲಧನವನ್ನು ಕೊಡೋಣ” ಎಂದ ನಂದ. “ಅದೇನೂ ಬೇಡ. ಯೋಗ ಕೂಡಿ ಬಂದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಬಂಡವಾಳವಿಲ್ಲದೆಯೇ ಧನಿಕನಾಗಬಹುದು” ಎಂದ ಸುನಂದ.

ತನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇ ಉತ್ತಮವೆಂದು ತೋರಿಸಿಕೊಡಲು ನಂದನು ತನ್ನ ಮಿತ್ರ ಅನಂದನಿಗೆ ಇನ್ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟ. ಅನಂದ ಸಂತಸಗೊಂಡು, ಆ ಇನ್ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ರೂಪಾ

ಯಿಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಖರ್ಚಿಗೆ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಉಳಿದುದನ್ನು ತನ್ನ ರುಮಾಲಿನಲ್ಲಿ ಭದ್ರವಾಗಿ ಗಂಟುಹಾಕಿ, ಮನೆಗೆ ಬೇಕಾದ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ತರಲು ಅಂಗಡಿಗೆ ಹೋದನು. ದುರದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಕ್ಷಿ ಅನಂದನ ತಲೆಯಮೇಲಿದ್ದ ರುಮಾಲನ್ನು ನೋಡಿತು. ಆ ಮೂಟೆಯನ್ನು ಕಂಡು ತಿನ್ನಲು ಏನೋ ಇರುವುದೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ರುಮಾಲನ್ನೆ ಹಾರಿಸಿ ಕೊಂಡು ಹೋಯಿತು ಆ ಪಕ್ಷಿ ಒಮ್ಮೆಗೇ ನೂರ ತೊಂಬತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಕಳೆದುಹೋಗಲು ಅನಂದನು ತುಂಬಾ ವ್ಯಾಕುಲಗೊಂಡನು.

ತರುವಾಯ ಕೆಲವು ದಿನಗಳಾದನಂತರ ನಂದ ಮತ್ತು ಸುನಂದರು ಅನಂದನ ಮನೆಗೆ ಬಂದರು. ಅವನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ಧಾಪ್ರಕಾರವೇ ಇತ್ತು. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದು ಕೇಳಿದರು.

“ನನ್ನ ಅದೃಷ್ಟವೇನಿಷ್ಟೆ. ನಂದನಿತ್ತ ಹಣ ರುಮಾಲಿನಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಿ ಗಂಟುಹಾಕಿದ್ದೆ. ಯಾವುದೋ ಪಕ್ಷಿ ಬಂದು ರುಮಾಲನ್ನು

ಹಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಯಿತು” ಎಂದು ಆತೀವ ನೇದನೆಯಿಂದ ನುಡಿದ ಆನಂದ.

ಈ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ನಂದನು ನಂಬಿದ ನಾದರೂ ಸುನಂದ ನಂಬಲಿಲ್ಲ. ಆನಂದ ಆ ಹಣವನ್ನು ದುರ್ವಿನಿಯೋಗ ಮಾಡಿರಬಹುದೆಂದು ಆತನಿಗೆ ಅನುಮಾನ. ಆದರೆ ನಂದನು ಮಾತ್ರ ಮತ್ತೆ ಇನ್ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ “ಈಸಾರಿಯಾದರೂ ಹಣವನ್ನು ಚೋಪಾನವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅದರ ಸಹಾಯದಿಂದ ಘನವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸು” ಎಂದ.

ಈ ಸಾರಿಯೂ ಆನಂದನು ತನಗೆ ಆನಶ್ಯಕವಾದಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಮಾತ್ರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಉಳಿದುದನ್ನು ತೌಡಿನ ಬುಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಭದ್ರವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟು, ಮನೆಗೆಬೇಕಾದ

♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦

ದಿನಸುಗಳನ್ನು ತರಲು ಪೇಟೆಗೆಹೋದ. ಆತನು ಹಿಂತಿರುಗುವ ವೇಳೆಗೆ ತೌಡಿನ ಬುಟ್ಟಿ ಅಲ್ಲಿ ಕಾಣಸಲಿಲ್ಲ. ಕೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದ.

“ಉಪ್ಪು ಕೊಳ್ಳಲು ಹಣ ವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ತೌಡಿನ ಬುಟ್ಟಿಮಾರಿ, ಎರಡು ಸೇರು ಉಪ್ಪು ಕೊಂಡು ಕೊಂಡೆ” ಎಂದಳು ಆನಂದನ ಮಡದಿ. ಆನಂದನಿಗೆ ಆಸಾರ ವೃಥೆಯುಂಟಾಯಿತು. ತನಗೆ ಹಣ ಸಂಪಾದಿಸುವ ಯೋಗವಿಲ್ಲವೆಂದು ಅರಿತುಕೊಂಡ.

ಕೆಲವು ದಿನಗಳು ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮತ್ತೆ ನಂದ ಸುನಂದರು ಆನಂದನ ಮನೆಗೆ ಬಂದರು. ಅವರಿಗೆ ನಡೆದವಿಷಯವನ್ನು ಆನಂದನು ಹೇಳಿದ. ಆನಂದನು ಮೊದಲಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ದರಿದ್ರನಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಆತನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಬಟ್ಟೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಹರಿದು ಚಿಂದಿಚಿಂದಿ ಯಾಗಿದ್ದವು. ಅವನನ್ನು ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಹೊಲಿದು ಕೊಳ್ಳಲು ಒಂದು ಸೂಜಿಗೂ ಗತಿಯಿಲ್ಲದಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಒದಗಿತ್ತು ಆತನಿಗೆ.

ಆಗ ತಾನೇ ಆಂಗಡಿಯಿಂದ ಸೂಜಿಯ ಪೊಟ್ಟಣವನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದ ಸುನಂದನು, ಆನಂದನ ಕೈಗೆ ಒಂದು ಸೂಜಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ನಿನ್ನ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಹೊಲಿಸಿಕೊ” ಎಂದ. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನ ನಂತರ ನಂದ ಸುನಂದರು ಹೊರಟುಹೋದರು.

ಅಂದು ರಾತ್ರಿ ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯ ಬೆತ್ತರವನ ಹೆಂಡತಿ ಆನಂದನ ಹೆಂಡತಿಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು “ಅಕ್ಕಾ, ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಒಂದು

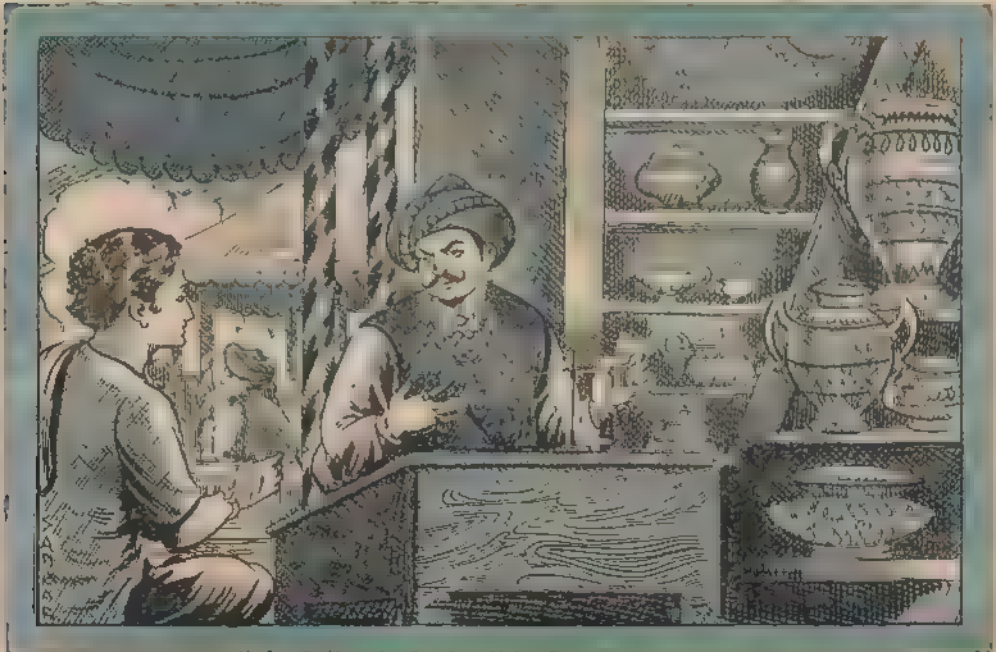
♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ಚಂದಮಾಮು ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦

ಸೂಜಿಯಿದ್ದರೆ ಕೊಟ್ಟಿರಿ. ನಾಳೆ ಬೆಳಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಯಜಮಾನರು ಬಲೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನವಿಯಕಡೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಬಲೆ ತುಸ ಸರಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ನೊದಲುಬಿದ್ದ ಮೀನುಗಳು ನಿಮಗೆ ಮೀಸಲಾಗಿರುವೆವು” ಎಂದಳು. ಅನಂದನ ಹೆಂಡತಿ ಆಕೆಗೆ ಸೂಜಿಯನ್ನು ಎರವಲು ಕೊಟ್ಟಳು.

ಮಾರನೇಯದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲ ಬೆಸ್ತರವನು ತನ್ನ ಮಗಳ ಕೂಡೆ ಒಂದು ಭಾರಿ ಮೀನನ್ನು ಅನಂದನಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ. ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಲು ಆ ಮೀನನ್ನು ಕೊಯ್ಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಅದರಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಗಾಜಿನಮುದ್ದೆ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಅನಂದನ ಮಕ್ಕಳು ಅದನ್ನು ಎತ್ತಿ ಕೊಂಡು ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಆಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದನ್ನು

ನೋಡಿದ ಒಬ್ಬ ರತ್ನಪಡಿ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಅನಂದನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬಂದು “ಅಯ್ಯಾ, ಆ ಗಾಜಿನ ಮುದ್ದೆ ನನಗೆ ಮಾರುವೆಯಾದರೆ ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದ.

ಆ ಗಾಜಿನಮುದ್ದೆ ಬಹಳ ಬೆಲೆಬಾಳ ಬಹುದೆಂಬ ಅನುಮಾನವುಂಟಾಗಿ ಅನಂದನು ಅದನ್ನು ಮಾರಲು ನಿರಾಕರಿಸಿದನು. ಅಂದೇ ಆ ಗಾಜಿನ ಮುದ್ದೆಯನ್ನು ನಗರಕ್ಕೆ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಒಬ್ಬ ವಜ್ರದ ವ್ಯಾಪಾರಿಗೆ ತೋರಿಸಿದನು. ಅದೊಂದು ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ವಜ್ರವಾಗಿತ್ತು. ಆ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಅದನ್ನು ಇಪ್ಪತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಕೊಂಡುಕೊಂಡ. ಆ ಹಣದಿಂದ ಅನಂದನು ಮನೆಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡ. ಹಗ್ಗಹೊಸೆಯಲು ಯಂತ್ರ

ಗಳನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿಸಿದ. ಹಗ್ಗದ ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ಹಣ ಗಳಿಸಿ, ಭಾರಿ ಶ್ರೀಮಂತನಾದ.

ಒಂದುದಿನ ನಂದ ಸುನಂದರು ಆತನನ್ನು ನೋಡಲು ಬಂದರು. “ನಾನು ಕೊಟ್ಟ ಬಂಡ ವಾಳದಿಂದ ಧನಿಕನಾದೆ ತಾನೇ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ ನಂದ. ಆನಂದನು ನಡೆದ ವಿಷಯ ವನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಿದ. “ಕೂಡಿಬಂದಿ ತಾದ್ದರಿಂದ ಆನಂದನು ನಾನು ಕೊಟ್ಟ ಸೂಜಿಯ ನೆರವಿನಿಂದಲೇ ಹಣವಂತನಾದ. ನಾನು ಆಗಲೇ ಹೇಳಿರಲಿಲ್ಲವೇ, ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಕೂಡಿಬರಬೇಕು ಅಂತ” ಎಂದ ಸುನಂದ.

ಈಸಾರಿ ನಂದನಿಗೆ ನಂಬಿಕೆಯುಂಟಾಗ ಲಿಲ್ಲ. ಆನಂದನು ತಾನು ಕೊಟ್ಟ ಹಣದಿಂದಲೇ ಧನಿಕನಾದನೆಂತಲೂ ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ಮರೆ ಮಾಡಲು ಸುಳ್ಳಾಡುತ್ತಿರುವನೆಂತಲೂ ಭಾವಿ ಸಿದ. ಮೂವರು ಮಿತ್ರರೂ ಆನಂದನು ಹೊಸ ದಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಸಿದ ಮನೆ, ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಅಂಗಳ ನೋಡಲು ಹೋದರು. ಅವರು ಅಂಗಳಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ವೇಳೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ

ಆನಂದನ ಮಕ್ಕಳು ಒಂದು ಮರದಮೇಲಿದ್ದ ಪಕ್ಷಿಯ ಗೂಡನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಕೆಡವಿದರು. ಅದ ರಲ್ಲಿ ಆನಂದನ ಕಳೆದುಹೋಗಿದ್ದ ರುಮಾಲು ಕಾಣಿಸಿತು. ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದ ರಲ್ಲಿದ್ದ ಗಂಟನ್ನು ಬಿಚ್ಚಲು ನೂರ ತೊಂಬತ್ತು ರೂಪಾಯಿಗಳು ಸಿಕ್ಕಿದವು.

ಅವರು ಅಲ್ಲಿಂದ ದನಗಳ ತೊಟ್ಟೆಯಕಡೆಗೆ ನಡೆದರು. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನೌಕರನು ಅಂಗಡಿಯಿಂದ ಒಂದು ತೌಡು ಬುಟ್ಟಿ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಬಂದನು. ಅವನು ಅದರಿಂದ ತೌಡನ್ನು ಕಲಗಚ್ಚಿಗೆ ಹಾಕುತ್ತಿರುವಾಗ ಕೆಲವು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಹೊರಗೆ ತೆಗೆದನು. ಆ ಬುಟ್ಟಿಯನ್ನು ಬೋರಲು ಹಾಕಲು, ಆನಂದನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದ ನೂರತೊಂಬತ್ತು ರೂಪಾಯಿಗಳೂ ದೊರಕಿದವು. ಇದ್ದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನೋಡಿ ನಂದನಿಗೆ ಆನಂದನು ಸತ್ಯವನ್ನೇ ನುಡಿದನೆಂದು ಮನವರಿಕೆಯಾಯಿತು. ಸುನಂದನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಯೋಗ ಕೂಡಿ ಬಂದರೆ ಸರಿಬರಲು ಒಂದು ಸೂಜಿ ಯಾದರೂ ಸಾಕು ಎಂಬುದು ತಿಳಿಯಿತು.

11

[ಸಮರಸೇನನು ಬೆಟ್ಟದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದ. ಕಡೆಯಿಂದ ವಿಕಾರಿಗಳು ಬಂದರು. ಅವರ ಬೆಟ್ಟವನ್ನು ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದು ಅಲ್ಲಿಕಾಯಿಸಿದನು. ಆಗ ಸಮರಸೇನನು ಕುಂಭಾಂಡನನ್ನು ಎದುರಿಸಿದನು. ಅವನ ಸಂಗಡ ಇದ್ದ ಕಾಡುಜನರನ್ನೇಕರು ಮರಗೊಳಿಸಿದರು. ರಕ್ತದ ವಾಸನೆಗೆ ತೋಳನೊಂದು ಬಂತು. ಎಲ್ಲರೂ ಓಡಿದರು. ಕರುಣಾಪುತ್ರ:

ಸಮರಸೇನನೂ, ಸೈನಿಕರೂ ಕುಂಭಾಂಡನ ಕಡೆ ಓಡಿ ಬಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟರು. ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಕುಂಭಾಂಡನ ಜನರಾದ ಕಾಡುಜನರ ಕೂಗಾಟ ಕೇಳಿಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಮಾತನ್ನು ಮರೆತು ಪ್ರಾಣಪಕ್ಷೇಗಾಗಿ ಅಡವಿಯಕಡೆ ಓಡುತ್ತಿರುವರೆಂದು ಸಮರಸೇನನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡ. ಚತುರ್ನೇತ್ರ ಮತ್ತು ಏಕಾಕ್ಷಿಯರು ಆ ಸುತ್ತಮುತ್ತಿರುವಂತೆ ನೋಡಲಿಲ್ಲ. ತೋಳಗಳು ಮಾತ್ರ ಇನ್ನೂ ಕಿಣುಕುತ್ತಲೇ ಇದ್ದವು. ಅವು ಗಾಯಗೊಂಡ ಕಾಡುಜನರನ್ನು ಭಯಪಡುತ್ತಿರುವವು.

ಆಯಾಸದಿಂದ ದಣದಿದ್ದ ಸೈನಿಕರೂ, ಸಮರಸೇನನೂ ಹಿಂದು ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡರು. ಕುಂಭಾಂಡನೂ ಸಹ ಧನ ತುಂಬಿರುವ ನಾವೆಯನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದನೆಂದು ಸಮರಸೇನನಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಯಿತು. ಇನ್ನು ಈಗ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಕೇಣಗಾಡುತ್ತಿರುವವನು ಎಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕರು ತಾನು. ಕುಂಭಾಂಡ, ಚತುರ್ನೇತ್ರ ಮತ್ತು ಏಕಾಕ್ಷಿ. ಈ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೆ ವಿಜಯ ಲಭಿಸುವುದು? ಅದೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಶ್ನೆ.

ಸಮರಸೇನನು ಆಶೋಚನಾ ಮಗ್ನನಾಗಿರುವಾಗ ಆತನ ಅನುಚರರು ತಮ್ಮ ದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಎಂದು ಹಿಂತಿರುಗುವವೋ ಎಂದು ಕಾತುರರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ಘನವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಆರೆಯರಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ವಿವತ್ತಾ ಪ್ರವಾದಗಳೂ ಆದರಿಂದಲೇ ಗಂಭೀರವೆಂದು ಕೋಪದಿಂದ ಸಿಡಿಮಿಡಿದುಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದರು.

“ಸೇನಾನಿಯೇ, ನಾವು ಈ ದ್ವೀಪವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವುದು ಉತ್ತಮ. ನೀವು ತಕ್ಷ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರಿ” ಎಂದ ಒಬ್ಬ ಸೈನಿಕ. ತಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಅಭಿಲಾಷೆಯೂ ಅದೇ ಎನ್ನುವಂತೆ ಮಿಕ್ಕವರೂ ಸಹ ಆತನ ಮಾತಿಗೆ ತಲೆಯಾಡಿಸಿದರು. ಆಗ ಸಮರಸೇನನು ಒಂದು ಬಾರಿ ಸೈನಿಕರ ಕಂಠದ್ವಾರದಿಂದ

ಗಂಭೀರವಾಗಿ. “ಈ ದ್ವೀಪವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವುದು ಸುರಕ್ಷಿತವೆಂದು ಎಂದೋ ನಿರ್ಣಯಿಸಿರುವೆವು. ಆದೇ ಮಾತನ್ನು ಸದೇಶದೇ ಹೇಳುವುದರಿಂದ ಕಾರ್ಯ ಸಾಧಿಸಿದಂತೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ದ್ವೀಪವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಲು ಮಾರ್ಗ ಯಾವುದೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಯೋಚಿಸಬೇಕು” ಎಂದು ನುಡಿದನು.

ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಬೇಕೆಂಬ ಆತುರ ಹೊಂದಿದ್ದರೇ ಹೊರತು ಮಾರ್ಗ ಸೂಚಿಸುವಷ್ಟು ಸೂಕ್ಷ್ಮಬುದ್ಧಿಯರಲ್ಲಿ ಆತನ ಸೈನಿಕರಿಗೆ. ತೀರದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದ ಹಡಗುಗಳು ಯಾವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿವೆಯೋ ಅವರು ತಿಳಿಯದು. ಏಕಾಕ್ಷಿ ಮತ್ತು ಕುಂಠಾಂಡರಿಂದ ಪ್ರವಾದ ಒದಗದಂತೆ ಜಾಗರೂಕರಾಗಿರಬೇಕು. ಅವರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳದೆ ಉಪಾಯವಾಗಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು. ಇದು ಸುಲಭವಲ್ಲವೆಂದು ಅವರೆಲ್ಲರೂ ತಿಳಿದಿದ್ದರು.

“ನಾವು ಇಲ್ಲಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಚತುರ್ವೇತ್ರನು ಸಹಾಯ ಮಾಡಲಾರನೇ?” ಎಂದು ಒಬ್ಬ ಸೈನಿಕನು ಕೇಳಿದ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಏನು ಉತ್ತರ ಹೇಳಬೇಕೋ ಸಮರಸೇನನಿಗೆ ತಕ್ಷಣ ಹೊಳೆಯಲಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮನ್ನು ಈ ಭಯಂಕರ ದ್ವೀಪದಿಂದ ಕುಂಡಲಿನೀದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸುವಂತೆ ಆತನನ್ನೆಂದೂ ಕೇಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದು ಚತುರ್ವೇತ್ರನಿಗಾದರೂ ಸಾಧ್ಯವೇ ಎಂಬ ಅನುಮಾನವುಂಟಾಯಿತು. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ನಾನಾ ಯೋಚನೆಗಳಲ್ಲಿ

***** ಚಂದಮಾಮಾ *****

ಮುಳುಗಿರುವಾಗ ಎಲ್ಲಿಂದಲೋ ರಿವ್ವನೆ ಒಂದು ಬಾಣ ಬಂದು ಸಮರಸೇನನ. ಒರಗಿಕೊಂಡ. ಕುಳಿತಿಿದ್ದ ಮರಕ್ಕೆ ನಾಟಿಕೊಂಡಿತು. ಸಮರ ಸೇನನ ತಲೆಗೆ ಕೇವಲ ಒಂದೇ ಒಂದು ಅಡಿ ಮೇಲೆ ಆ ಬಾಣ ನಾಟಿಕೊಂಡಿತು. ಮರು ಕ್ಷಣವೇ ಸಮರಸೇನನು ಫಗ್ಗನೆಂದು “ಎಲ್ಲಿರೂ ಕೂಡಲೇ ಮರದ ಮರೆಗೆ ಹೋಗಿ ಸಿಲ್ಲಿ. ಕುಂಭಾಂಡನು ಎಲ್ಲಿಂದಲೋ ಮರೆಯಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಹವಣಿಸುತ್ತಿರುವನು.” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಒಂದೆರಡು ಕ್ಷಣ ಅತ್ತ ಇತ್ತ ನೋಡಿ “ಬನ್ನಿ” ಎಂದು ಸಮರಸೇನನು ಓಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದನು. ಸೈನಿಕರು ಆತ ನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದರು. ಮರುಕ್ಷಣದಲ್ಲೇ, “ಹಿಡಿಯಿರಿ, ಬಿಡಿಯಿರಿ” ಎಂಬ ಕುಂಭಾಂಡನ

ಕೂಗಾಟ ಕೇಳಿಸಿತು. ಕಾಡುಜನರು ಅರಣ್ಯ ಪೆಟ್ಟು ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಸುವಂತೆ ಅರಚುತ್ತಾ ಮರ ಗಿಡಗಳ ಮರೆಯಿಂದ ಹೊರಬರುತ್ತಿದ್ದರು.

ಸಮರಸೇನನು ತಾನು ಇಕ್ಕೆಟ್ಟು ಸಿಲು ಕಿಡೆಕೆಂದು ಗ್ರಹಿಸಿದ. ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಕೇವಲ ಐದುಜನ ಸೈನಿಕರ ಸಹಾಯದಿಂದ ಎಲ್ಲಕಡೆ ಯಿಂದಲೂ ಸುತ್ತೂಗುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಡುಜನ ರನ್ನು ಎದುರಿಸುವುದು ಆಸಾಯಕರವೆಂದು ತೋರಿತು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಸಲಾಯನಕ್ಕೇ ನಿರ್ಣ ಯಿಸಿಕೊಂಡ ದಾರಿಗೀರಿಯಲ್ಲದ ಆ ಪ್ರದೇಶ ದಿಂದ ಹೊರಬೀಳಲು ಅವರು ಓಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಕುಂಭಾಂಡನು ಕಾಡುಜನರನ್ನು ಹುರಿದುಂಬಿಸುತ್ತಾ ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಗುಬುರಾಗಿ ಬೆಳೆದಿದ್ದ ಮರಗಳ ಮರೆ

ಯಲ್ಲಿ ಅನುಕೂಲವಾಗಿತ್ತು, ಸಮಯವಿತ್ತು
ದಾಗ ಹಿಡುತಾ, ಸಮರಸೇನನೂ ಆತನ
ಅನುಯಾಯಿಗಳೂ ಸ್ವಲ್ಪದೂರ ಹೋದರು.
ಅವರೊಳಗೆ ಚಂದ್ರನ ಬೆಳಕು ಕ್ರಮೇಣ
ಕ್ಷೀಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಕತ್ತಲಾವರಿಸುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ
ಸಮರಸೇನನಿಗೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲು
ಅನುಕೂಲವಾಯಿತು.

ಕೂಸೆಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದು ಬೆಟ್ಟ ಪ್ರದೇಶ
ವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡರು. ಕುಂಭಾಂಡನು
ಮತ್ತು ಅವನ ಸಹಾಯಕರು ಇನ್ನೂ
ಅಮ್ಮನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿರುವ
ರೆಂದು ಅವರ ದಾಂಧಲೆಯಿಂದಲೇ ಅರಿತು
ಕೊಂಡ ಸಮರಸೇನ, ಯಾವುದಾದರೊಂದು
ಗುಹೆಯಲ್ಲಿ ಅಂದ ರಾತ್ರಿ ಕಳೆಯುವುದು

ಮತ್ತೆ ಮುಂದು ಸಮರಸೇನನಿಗೆ ತೋರಿತು
ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ದುರಾಗಿ ದೂಡ್ಡ
ದೊಂದು ಗುಹೆ ಕಾಣಿಸಿತು.

ಸೈನಿಕರು ತಮ್ಮ ನಾಯಕನ ಅಭಿಮತ
ವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸದವರೆಂತೆ ಅತ್ತ ಕಡೆ ನಾಲ್ಕು
ಹೊಯಿಬ್ಬರು. ಕೂಡಲೇ "ನಿಲ್ಲಿ" ಎಂದು
ಸಮರಸೇನನು ಅಡ್ಡನೊಡಿದ. "ಅವರ
ಬಟ್ಟು ಗುಹೆಯೊಳಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದು
ಅಪಾಯಕರ. ಸಿಂಹ ಮುಂತಾದ ಕ್ರೂರ
ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಇದು ಅರಸವನ್ನಾಳಿರಲೂ
ಬಹುದು" ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಸಿದ, ಸಮರಸೇನ.

"ಹಾಗಾದರೆ ಕುಂಭಾಂಡನ ಕಣ್ಣಿಗೆ
ಬೀಳದೆ ನಾವು ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೋಗುವು
ದೆಂತು?" ಎಂದ ಹಿಬ್ಬ ಸೈನಿಕ.

"ಗುಹೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಂಹ ಇರುವುದೂ ಇಲ್ಲ
ವಿರುವುದೂ ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಮಾಡದೆ ಹೇಗೆ
ತಿಳಿಯುವುದು?" ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದ
ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಸೈನಿಕ.

ಎರಡನೇ ಸೈನಿಕನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ
ಸಮರಸೇನನು ನಸುನಕ್ಕನು. ಸಿಂಹದ ಇರು
ವಿಕೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕು ಆ ಕತ್ತಲೆ
ಗುಹೆಯಲ್ಲಿ ನುಗ್ಗಿದರೆ ಅವರು ಅದಕ್ಕೆ ಅಪಾರ
ವಾಗುವುದು ಖಂಡಿತ.

"ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಕತ್ತಿಗಳನ್ನು ಹಿರಿದು
ಸಿದ್ಧರಾಗಿರಿ. ನಾನು ಗುಹೆಯೊಳಕ್ಕೆ ಬಾಣ
ವನ್ನೆಬಿಟ್ಟು ಸಿಂಹದ ನೆಲೆಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸು
ವೆನು. ಒಂದುನೇಳೆ ಇದ್ದರೆ ಅದು ಅರ್ಭಟ

ಚಂದಮಾಮ

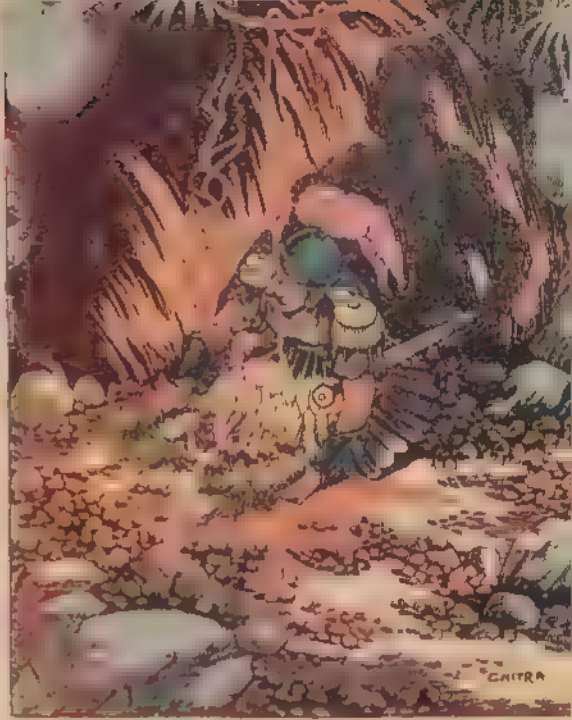

ಕಾಡು ಜನರೊಂದಿಗೆ ಅರಣ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ತನಾಸು ಮಾಡುತ್ತಿರುವನೆಂದು ಮರಗಳಿಗೂ ಟಿನ್ನೇ ಸೂಚಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ತಾವು ಅಡಗಿರುವ ಗುಹೆ ಪತ್ತೆಯಾಗದಂತಿರಲಿ, ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ನಾಡಿದ್ದ ಬೆಂ-ಯನ್ನು ಅರಿತ ನಂತೆ ತನ್ನ ಸೈನಿಕರಿಗೆ ಹೇಳಿದ ಸಮಸರೇನ.

ಗುಹೆಯಲ್ಲಿ ಕತ್ತಲಾವರಿಸಿತ್ತು. ಬಾಣದ ನೆಟ್ಟು ತಿಂದ ಸಿಂಹದ ಮರಿ ಸತ್ತು ಕೊಂದುತ್ತು. ಗುಹೆಯ ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಪರೂಪ ನುತೊಂದು ಮರಿ ಆಗಾಗ ಅರ್ಭಟಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಕೊರಕ್ಕೆ ಒಡಿದ ಸಿಂಹ ತನ್ನ ಮರಿಗಳಿಗಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಗುಹೆಗೆ ಒರಬಯಸುವ ಭಯ ಸಮರಸೇನನಿಗೆ ಉಂಟಾಯಿತು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಕುಂಭಾಂಡನೂ ಕಾಡಾದನೂ ಕನುಗಾಗಿ ಆ ಪ್ರಾಂತ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೋರಾಂವ ರೆಂಬ ಅಂತ್ಯ ಆತನಿಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ.

ಸಮರಸೇನನೂ, ಆತನ ಸೈನಿಕರೂ ಕುಂಭಾಂಡನು ಒಂದು ಸಹ ಪಯನಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಂದು ತಿಂತ್ರಿ ಸನ್ನೆಯನ್ನು ನಿವಾರಿಸುತ್ತಾ ಅವರು ಹಾಗೇ ಎಚ್ಚರವಾಗಿ ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ಒಂದು ನೇಳೆ ಹವಾತ್ತನೆ ಕುಂಭಾಂಡನು ತನ್ನ ಸೂಡುಗರೊಂದಿಗೆ ಗುಹೆಯ ವ್ಯಾಪ್ತವನ್ನು ಅಡಗಟ್ಟಿದರೆ ಏನುಗತಿ? ತನಗೆ ಸಾಧ್ಯ ಒಂದಿರ. ಆದುದರಿಂದ ಸೈನಿಕರನ್ನು ವಿವರವತ್ತಿದ್ದ ಮರಗಳನ್ನೇಲೇರಿಸಿ, ಬೇಕು ಗಾರವಾಣಿ ವಾ ನಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಉಚಿತವೆಂದು ತೋರಿತು. ನಾನೆಲ್ಲರೂ ಇಬ್ಬೇ ಕುಳಿತಿರುವುದರಿಂದ

ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದರಿಂದಲೂ ಪ್ರಮಾ ದವೇ ಕೆತ್ತು. ನೀವು ಅಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರುವ ಮರಗಳನ್ನೇರಿ, ಕುಂಭಾಂಡನ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿ" ಎಂದು ಹೇಳಿದ.

ಸೈನಿಕರು ಕುಮ್ಮ ಅಯುಧಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಕೊರಬಿದ್ದರು. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು ಒಂದೊಂದು ಕಡೆ ಹೋಗಿ ವಾತಾವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದರು. ಕುಂಭಾಂಡನು ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಇರುವನೇನೋ ಎಂದು ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಗುಹೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದಿಬ್ಬರಾಗಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಸಮರ ಸೇನನಿಗೆ ಸುನಿಯವಳೇ ಯಾರೋ ಸಂಭಾ ವಿಸುತ್ತಿರುವ ಸಮಕೇಳಿಸಿತು. ತನ್ನ ಸೈನಿಕಾ ಧ್ಯನಿಯಲ್ಲನೇನು ಆತನಿಗೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿ

ಗೊತ್ತು. ಒಂದುನೇಳೆ ಕುಂಭಾಂಡನ ಗುಂಪೆ ಸವರದಿರಬಹುದೆಂಬ ಅನುಮಾನ ಎಂಬಾಯಿತು. ಆತನು ಮೆಲ್ಲನೆ ಗುಹೆಯದ್ವಾರದ ಬಳಿಗೆ ತೆವಳಿಕೊಂಡು ಬಂದು, ಹೊರಗೆ ಇಣಕಿ ನೋಡಿದನು. ಅಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಬಂದದಾರಿಗೆ ಸುಂಕವಿಲ್ಲವೆಂದುಕೊಂಡು, ಮತ್ತೆ ಗುಹೆಯ ಮೂಲೆಗೆ ಹೋಗಿ ಕಳಿತು ಕೊಂಡನು. ಈಕಾರಿ ಮಾತುಗಳು ಮತ್ತಷ್ಟು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕೇಳಿಬರುತ್ತಿದ್ದುವು.

ಸಮರಸೇನನಿಗೆ ಇದು ಸೋಜಿಗವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿತು. ಈ ಗುಹೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ರಹಸ್ಯಮಾರ್ಗವಿರಲೇ ಬೇಕೆಂದು ಆತನಿಗೆ ತೋರಿತು. ಧ್ವನಿಬಂದಕಡೆ ಕಿವಿ ಗೊಟ್ಟು ಕೇಳಲು, ಗುಹೆಯ ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಯಿತು. ಸಮರಸೇನನ ಅಶ್ವಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಅಂತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ಘರಿ ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿಯೆ ಗುಹೆಯ ಹಿಂಭಾಗಕ್ಕೆ ಮಾನವಮಾತ್ರರು ಸೇಗ ಹೋದರೋ ಆತನಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ರಹಸ್ಯಮಾರ್ಗವು ಯಾವುದಾದರೂ ಸಿಕ್ಕ

ಬಹುದೆಂದು ಆತನು ಗುಹೆಯ ಒಳಭಾಗವನ್ನು ಲ್ಲಾ ಪರಿಶೋಧಿಸಿ ಲಾರಂಭಿಸಿದನು.

ಹಠಾತ್ತನೆ ಆತನ ಕೈಗೆ ಮೊಳೆಯಂಥ ವಸ್ತುವೊಂದು ಸಿಕ್ಕಿತು. ಸಮರಸೇನನು ಅದನ್ನು ಹಿಡಿದು ಬಲವಾಗಿ ಎಳೆದನು. ಕೂಡಲೇ ಒಂಕನೆ ಹುದುಗಿಸಿರುವ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದುಕೊಂಡಿತು. ಅದರಿಂದ ಚಂದ್ರನ ಬೆಳಕು ಗುಹೆಯೊಳಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿತು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕೆಲವು ಗಜ ದೂರದಲ್ಲಿ ಮೂವರು ಮಾನವರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಸಮರಸೇನನು ನೋಡಿದನು. ಅವರ ಉಡಿಗೆ ತೊಡಿಗೆಗಳಿಂದ ಕಾಡುಜನರಂತೆ ತೋರಲಿಲ್ಲ. ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಬಣ್ಣದ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಅವರು ಧರಿಸಿದ್ದರು.

ಸಮರಸೇನನು ಮುಂದಿನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಿರಲು, ಅವರ ದೃಷ್ಟಿ ಆತನ ಮೇಲೆ ಬಿತ್ತು. ಆಕಾಶದ ಒದಗಬಹುದೆಂದು ಅನುಮಾನಗೊಂಡು ಛಾಯೆಯನ್ನು ಮುಚ್ಚುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅವರು ಹಠಾತ್ತನೆ ಸಮರಸೇನನ ಮೇಲೆಬಿದ್ದು ಆತನನ್ನು ನಿರಾಯುಧನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಬಂಧಿಸಿದರು. [ಇನ್ನೂ ಇದೆ]

ಸೌಂಜ್ಜಿಗಳ ಪಂಡಿತ

ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಂಚಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಪಂಡಿತ ನಿಡ್. ಆತನನ್ನು ಜನ “ಸೌಂಜ್ಜಿಗಳ ಪಂಡಿತ” ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಜನತೆ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಮಾತುಗಳಮೂಲಕ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವುದರಬದಲು ಸೌಂಜ್ಜಿಗಳಮೂಲಕ ತಿಳಿಸುವುದು ಉತ್ತಮವೆಂದು ಆತನು ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಮತ್ತು ಸೌಂಜ್ಜಿಗಳ ಮೂಲಕವೇ ವ್ಯವಹರಿಸುತ್ತಿದ್ದ.

ಆ ಪಂಡಿತನು ಒಂದು ದಿನ ಸ ರಾಜನಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿದ. ರಾಜನು ಮಂದಹಾಸವೀರಿ,

“ಈ ವಿಚಾರ ತಿಳಿಸಲು ನಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಏರ್ಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರಾ? ಈ ವಿಚಾರ ನಮಗೆ ಹೊಸತಲ್ಲ. ನಾವು ಬಹಳ ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಒಬ್ಬ ಸೌಂಜ್ಜಿಗಳ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯನ್ನು ಶಿವಗಂಗಾಪುರದ ಪಾಠಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ನೇಮಿಸಿರುತ್ತೇವೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದ.

ರಾಜನು ವಿನೋದಕ್ಕಾಗಿ ಹೇಳಿದ ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆ ಪಂಡಿತನು ನಿಜವೆಂತಲೇ

ಭಾವಿಸಿ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡ. “ನು ಹಾ ರಾಜ, ತಾವು ತುಂಬಾ ದೂರ ದೃಷ್ಟಿಯುಳ್ಳವರು. ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲೇ ಈ ಸೌಂಜ್ಜಿ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಕಲಿಸುವುದರಿಂದ ತುಂಬಾ ಮೂಲಗುವುದು. ನಾನು ಆ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬರುವೆನು. ಆಸ್ವನೇ ಕೊಡೋಣವಾಗಲಿ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮಹಾರಾಜನಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ, ಆ ಪಂಚತೀರ್ಥವನ್ನು ಶಿವಗಂಗಾ ಪುರಕ್ಕೆ ಹೊರಟ.

ಪಂಡಿತನು ಆರೀತಿ ಹೊರಟು ನಿಲ್ಲುವ ನೆಂದು ರಾಜನು ಊಹಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಆತನು ಶಿವಗಂಗಾಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಿಸಿದರೆ ತನ್ನ ಮಾತು ಅಸತ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿದುಬಿಡುವುದು. ಆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯುಂಟಾಗಬಾರದು. ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ ರಾಜನು ಕೂಡಲೇ ಒಬ್ಬ ಶಿಷ್ಯಗಾಮಿಯಾದ ಸೇವಕನನ್ನು ಶಿವಗಂಗಾ ಪುರದ ಪಾಠಶಾಲೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ.

ಸೇವಕನು ಅಲ್ಲಿನ ಪಾಠಶಾಲಾಧಿಕಾರಿಯ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ “ಸ್ವಾಮಿ, ಇಲ್ಲಿಗೆ ಒಬ್ಬ

ಸೌಂಜ್ಜಿಗಳ ಪಂಡಿತ ಬರುವನೆಂದ್ವಾನೆ. ಆತ ನನ್ನ ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಉಪಾಯವಿಂದು ಮನೆಯವರಿಗೆ ಹಿಡಿಯುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ಇದು ಮಹಾರಾಜರ ಆಜ್ಞೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದ.

ಅನಂತರ ಒಂದೆರಡು ದಿನಗಳಿಗೆ ಸೌಂಜ್ಜಿಗಳ ಪಂಡಿತನು ಅವರಿಗೆ ಬಂದ ಪಾಠಶಾಲೆಯನ್ನು ಸೇರಿದ.

ಅಲ್ಲಿನ ಪಾಠಶಾಲಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಆತನನ್ನು ಸತ್ಕರಿಸಿ “ಪಂಡಿತೋತ್ತಮರೇ, ನಮ್ಮ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ದೇಶಾಟನೆಗೆ ಹೊರಟು ಒಂದು ತಿಂಗಳಾಯಿತು. ಇಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಬರಲಾರರು. ಕೆಲವು ದಿನ ಹಿಡಿದೀತು” ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದರು.

“ಸರಿ, ಇಷ್ಟಾದೂರ ಬಂದು ಆತನನ್ನು ಕಾಣದೆ ಹೇಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಲಿ? ಆತನು ದೇಶ

ಸಂಚಾರ ಮುಗಿಸಿ, ವಾಪಸು ಬರುವತನಕ ಇಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತೇನೆ” ಎಂದನು ಆ ಪಂಡಿತ.

ಪಾಠಶಾಲಾಧಿಕಾರಿಗೆ ಪಂಡಿತನು ಹಠ ಮಾರಿ, ಫಲವಾದಿ ಎಂದು ತಿಳಿಯಿತು. ಮೂರನೆಯ ದಿನ ಒಬ್ಬ ಒಕ್ಕಣ್ಣು ಸೇವಕನಿಗೆ ಪಂಡಿತನ ವೇಷ ಹಾಕಿದರು. ಆತನಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾದುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿ, “ಆ ಸೌಂಜ್ಜಿಗಳ ಪಂಡಿತನು ಸೌಂಜ್ಜಿಗಳ ಮೂಲಕ ಹೇಳುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ ನೀನು ಸನ್ನೆಯಿಂದಲೇ ಉತ್ತರ ಕೊಡು. ಎಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೊಂದಿಗಿಬಂದರೂ ಬಾಯಿ ಬಿಡಬೇಡ” ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಸಿದರು.

ತರುವಾಯ ಸೌಂಜ್ಜಿಗಳ ಪಂಡಿತನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು “ಅಯ್ಯಾ, ನಮ್ಮ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಸಂಚಾರ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ವಾಪಸು ಬಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದೋ, ಆ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿರುವರು. ನೀವು ಆವರ ದರ್ಶನ ಪಡೆಯಬಹುದು” ಎಂದರು ಆ ಪಾಠಶಾಲಾಧಿಕಾರಿ.

ಸೌಂಜ್ಜಿಗಳ ಪಂಡಿತನು ಆ ಕೊಠಡಿಗೆ ಹೋದ. ಅಲ್ಲಿ ಪಂಡಿತರು ಶಾಲನ್ನು ತಲೆಗೆ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಒಕ್ಕಣ್ಣು ಕಾಣಿಸಿದ. ಪಂಡಿತನು ಆತನಿಗೆ ಒಂದು ಬೆರಳನ್ನು ತೋರಿಸಿದನು. ಒಕ್ಕಣ್ಣುನು ಎರಡು ಬೆರಳುಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿದ. ಆಗ ಪಂಡಿತನು ಮೂರು ಬೆರಳುಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿದ. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಒಂಟಿಕಣ್ಣಿನ ಶಾಸ್ತ್ರ ಕುಪಿತವಾಗಿ ಮುಖವು ಬಿಗಿಹಿಡಿದು ಪಂಡಿತನ ಕಡೆ ತೋರಿಸಿ ಅಡಿಸಿದ.

*** ಚಂದಮಾಮು ***

ಅಗ ಪಂಡಿತನು ನಗುತ್ತಾ ತನ್ನಲ್ಲಿದ್ದ ಬೋರೆ ಹಣ್ಣನ್ನು ಶಾಸ್ತ್ರಿಗೆ ತೋರಿಸಲು, ಅತನು ತನ್ನಲ್ಲಿದ್ದ ರೊಟ್ಟಿಯ ಜೂರೊಂದನ್ನು ಸೌಂಜ್ಞೆಗಳ ಪಂಡಿತನಮುಂದೆ ಹಿಡಿದ. ಕೂಡಲೇ ಸೌಂಜ್ಞೆಗಳ ಪಂಡಿತನು ಒಕ್ಕಣ್ಣ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಹೊರಗೆ ಬಂದ.

ಅಲ್ಲಿ ಕಾದಿದ್ದ ಪಾಠಶಾಲಾಧಿಕಾರಿ “ಪಂಡಿತರೇ, ನಮ್ಮ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನು?” ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಪಂಡಿತನು,

“ನಿಮ್ಮ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ತುಂಬಾ ಸಮರ್ಥರು. ಭಾರಿ ತತ್ವಜ್ಞಾನಿ. ನಾನು ದೇವರು ಒಪ್ಪನೇ ಎಂದು ಸೂಚಿಸಲು ಒಂದು ಬೆರಳು ತೋರಿ

ಸಿದೆ. ಅವರು ಹರಿ-ಹರ ಇಬ್ಬರೊಂದು ಎರಡು ಬೆರಳು ತೋರಿಸಿದರು. ಬ್ರಹ್ಮನೂ ಸೇರಿ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳು ಮೂವರಲ್ಲವೇ ಎಂದು ನಾನು ಮೂರು ಬೆರಳುಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿದೆ. ಅವರು ಮೂವರೂ ಒಂದೇ ಎಂದು ಮುಷ್ಟಿ ಬಿಗಿ ಹಿಡಿದು ಸೂಚಿಸಿದರು ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು.

ಅಗ ನಾನು ದೇವರು ಪರಮ ದಯಾಳು ವೆಂದು ಸೂಚಿಸಲು, ಅತನು ಮಾನವಕ್ಕೋಟಿಗೆ ಪ್ರಸಾದಿಸಿರುವ ಅತ್ಯಂತ ರುಚಿಯಾದ ಬೋರೆ ಹಣ್ಣನ್ನು ತೆಗೆದು ತೋರಿಸಿದೆ.

ಅದಕ್ಕೆ ಆ ಪರಮ ತತ್ವಜ್ಞಾನಿ ತಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದ ರೊಟ್ಟಿಯ ಜೂರನ್ನು ನನಗೆ ತೋರಿಸಿ, ಭೋಗವಸ್ತುವಾದ ಬೋರೆ ಹಣ್ಣಿಗಿಂತಲೂ ಸರ್ವ ಜನೋಪಯುಕ್ತವಾಗಿರುವ ಈ

ರೊಟ್ಟಿಯಚೂರು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದುದೆಂದು ನನಗೆ ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕವನ್ನು ಬೋಧಿಸಿದರು.” ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಅವರಿಂದ ಅಪ್ಪಣೆ ಪಡೆದು ಕೊಂಡು ತನ್ನ ಸ್ನಾನಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದ ಆ ಸೌಂಜ್ಜಿಗಳ ಪಂಡಿತ.

ನಂತರ ಪಾಠಶಾಲಾಧಿಕಾರಿ ವೇಷಧಾರಿ ವಿಕನೇತ್ರ ಸೇವಕನನ್ನು ಕರೆದು ಒಳಗೆ ಏನು ನಡೆಯಿತೆಂದು ವಿಚಾರಿಸಿದರು.

“ಸ್ವಾಮಿ, ಆ ಪಂಡಿತನು ತುಂಬಾ ದುರ್ಮಾರ್ಗನಂತೆ ತೋರುವನು. ಕೂಠಡಿಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗೆಯೇ ನನ್ನ ತಪ್ಪು ಹಡುಕಲು ಒಂದು ಬೆರಳಿತ್ತಿ “ನಿನಗೆ ಒಂದು ಕಣ್ಣು ಬೇಕೇ?” ಎಂದು ಸೌಂಜ್ಜಿ ಮಾಡಿದ. ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಕುಪಿತನಾಗಿ ನಿನ್ನ ಎರಡು ಕಣ್ಣುಗಳಿಗಿಂತ ನನ್ನ ಒಕ್ಕಣ್ಣೇ ಮೇಲು ಎಂದು ಸೂಚಿಸಲು ಎರಡು ಬೆರಳು ತೋರಿಸಿದೆ. ನಿನ್ನದೊಂದು ನನ್ನವೆರಡು ಸೇರಿದರೆ ಮೂರಾಯಿತೆಂದು ಮೂರು ಬೆರಳುಗಳನ್ನು ಆತ ನನಗೆ ತೋರಿಸಿದ. ಆತನ ಈ ವರ್ತನೆಯಿಂದ ನನಗೆ ಮಿತಿಮೀರಿದ

ಕೋಪಬಂತು. ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಹಾಗೆ ಎಗತಾಳಿ ಮಾಡಿದರೆ ಮೂಗಿನಮೇಲೆ ಪೆಟ್ಟು ಬೀಳುವುದೆಂದು ಮುಟ್ಟು ಬಿಗಿ ಹಿಡಿದು ಎತ್ತಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಆತನು ತತ್ತರಗೊಂಡು, ನನ್ನನ್ನು ಬಲೆಗೆ ಹಾಕಿ ಕೊಳ್ಳಲು ತನ್ನ ಹತ್ತಿರವಿದ್ದ ಬೋರೆ ಹಣ್ಣನ್ನು ಲಂಚ ಕೊಡುವುದಾಗಿ ತೋರಿಸಿದ. ನಾನು ಅದರ ಆಸೆಗೆ ಬಲಿಯಾಗದೆ ನಿನ್ನ ಬೋರೆ ಹಣ್ಣು ಯಾರಿಗೆ ಬೇಕು? ನನ್ನ ರೊಟ್ಟಿಯ ಚೂರಿನ ಮುಂದೆ ಅದು ತೀರ ಅಲ್ಪವಾದುದು ಎಂದು ಹೇಳಲು ನನ್ನ ಬಳಿಯಿದ್ದ ರೊಟ್ಟಿಯ ಚೂರನ್ನು ತೋರಿಸಿದೆ.

“ಇನ್ನು ತನ್ನ ಬೇಳೆ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಬೇಯುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಆತು, ನನಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿ ಹೊರಟು ಬಿಟ್ಟ ಆ ದುರುಳ” ಎಂದು ವಿವರಣೆಯಿತ್ತ.

ಪಾಠಶಾಲಾಧಿಕಾರಿ ಈ ಎರಡು ವಿರುದ್ಧವಾದ ವಿವರಣೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಹೊಟ್ಟೆ ಬಿರಿಯುವಂತೆ ನಕ್ಕರು. ರಾಜನಿಗೆ ಇಲ್ಲಿ ನಡೆದ ವಿಷಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಬ್ಬ ಸೇವಕನ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಸಲು ರಾಜನಿಗೂ ನಗುಬಂತು.

ಸೂಕ್ಷ್ಮದೃಷ್ಟಿ

ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಾಶೀ ನಗರದ ಸಮಾಜ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ವಾಸವಾಗಿದ್ದನು. ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷದ ಮಗ ನಿದ್ದನು. ಅವನಿಗೆ ಹೆಜ್ಜೆಗುರುತಿನ ಜಾಡು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವುದರಲ್ಲಿ ಆಸಾರ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿತ್ತು. ಕಲ್ಲುಗಳ ಮೇಲೆ ಬಂಡೆಗಳಮೇಲೆ ಮನುಷ್ಯರು ನಡೆದರೂಸಹ ಹೆಜ್ಜೆಯ ಗುರುತುಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನಲ್ಲಿ ಈ ಶಕ್ತಿಯಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವನನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಸೂಕ್ಷ್ಮದೃಷ್ಟಿ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು.

ತಾವಿದ್ದ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟುಹೊರೆದು ಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ, ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ತನ್ನ ಮಗನೊಂದಿಗೆ ಕಾಲು ನಡಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಶೀ ನಗರವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡನು. ಮಗನನ್ನು ಆಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ದ ರಾಜನೊಂದಿಗೆ “ಮಹಾರಾಜನೇ, ನನ್ನ ಕುಮಾರ ಸೂಕ್ಷ್ಮದೃಷ್ಟಿ ಹೆಜ್ಜೆಯ ಗುರುತು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವುದರಲ್ಲಿ ಆಸಾರಣ ಪ್ರಜ್ಞೆಯುಳ್ಳವನು. ನಿಮ್ಮ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ

ನಿಮಗೆ ಚೋರಭಯವಿರುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂದು ವಿನಯದಿಂದ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ.

ಕಾಶೀನಗರದ ರಾಜ ಲೋಭಿ. ಆಪ್ತೇ ಆಲ್ಲದೆ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಚೋರಭಯ ಬಹಳ ವಾಗಿತ್ತು. ಅಂತಲೇ ರಾಜನು ಸೂಕ್ಷ್ಮದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನೇಮಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೊಂಡು, ಸಂಬಳವೆಷ್ಟು ಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದ. “ಮಹಾರಾಜ, ನನ್ನ ಮಗನಂತಹ ಸೂಕ್ಷ್ಮದೃಷ್ಟಿ ಈ ಪ್ರಪಂಚವೆಲ್ಲಾ ಶೋಧಿಸಿ ನೋಡಿದರೂ ಮತ್ತೊಬ್ಬನು ಸಿಗಲಾರನು. ಅದುದರಿಂದ ಇವನಿಗೆ ದಿನಕ್ಕೆ ನೂರು ವರಹಗಳ ಸಂಬಳ ಕೊಡಿಸಬೇಕು” ಎಂದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ.

ರಾಜನಿಗೆ ಇದು ಬಹು ಭಾರಿ ಸಂಬಳ ವಾಗಿ ತೋರಿತು. ಅದರೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಅದ ಕ್ಕಿಂತಲೂ ಕಡಿಮೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಿದ್ಧ ವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ವಿಧಿಯಿಲ್ಲದೆ ರಾಜನು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ದಿನಕ್ಕೆ ನೂರು ವರಹ ಸಂಬಳದ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡನು. ಈ ಸುದ್ದಿ ತಿಳಿದ ಕೂಡಲೇ

ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ರಾಜ ಮತ್ತು ಮಂತ್ರಿಕೂಡೆ
ತನ್ನನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು ಈ ತಂತ್ರವನ್ನು ಹೂಡಿ
ರುವರೆಂದು ಗ್ರಹಿಸಿದನು. ಕಳವಾದ ಮಾಲನ್ನು
ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬೇಕಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಸೂಕ್ಷ್ಮ
ದೃಷ್ಟಿ ಹೆಜ್ಜೆಯ ಗುರುತುಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಿ
ಕೊಂಡು ಹೊರಟ. ಆತನು ರಾಜಭವನದ
ಸುತ್ತಲೂ ಮೂರುಬಾರಿ ಸುತ್ತಿದ. ತರು
ವಾಯ ಆರಮಸೆಯ ಉದ್ಭಾವನವನನ್ನು
ದಾಟಿ ಪ್ರಹರಿ ಗೋಡೆಯ ಹತ್ತಿಂಕ್ಕೆ ಬಂದ.
ಅದನ್ನು ದಾಟಿ, ಭಾವಿಯಬಳಿಗೆ ಹೋದ.

ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ನೌಕರರನ್ನು
ಕುರಿತು “ಯಾರಾದರೂ ಈ ಭಾವಿಯಲ್ಲಿ
ಇಳಿಯಿರಿ. ಇದರಲ್ಲಿ ಕಳೆದುಹೋದ ಮಾಲು
ಸಿಗಬಹುದು. ಏಕೆಂದರೆ ಕಳ್ಳರು ಇಲ್ಲಿಂದ
ಮತ್ತೆ ರಾಜಪ್ರಾಸಾದವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು”
ಎಂದ ಸೂಕ್ಷ್ಮದೃಷ್ಟಿ.

ತಕ್ಷಣವೇ ರಾಜಭಟರು ಭಾವಿಗೆಹಾರಿ
ಗೋಣಿಚೀಲಗಳನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ತಂದರು.

ಆಗ ರಾಜನು “ಭೇಷ್, ನೀನು ತುಂಬಾ
ತಿಳುವಳಿಕೆಯುಳ್ಳವನು. ಮಾಲನ್ನೇ ನೋ

ಕಂಡು ಹಿಡಿದೆ. ಕಳ್ಳರು ಯಾರೋ ಇನ್ನೂ
ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲಿಲ್ಲ” ಎಂದ. “ಬಿಡಿ, ಮಹಾ
ಪ್ರಭೂ. ಹೋದ ಮಾಲು ಸಿಕ್ಕಿತಲ್ಲಾ, ಕಳ್ಳರ
ಚಿಂತೆಯಾಕೆ” ಎಂದ ಸೂಕ್ಷ್ಮದೃಷ್ಟಿ.

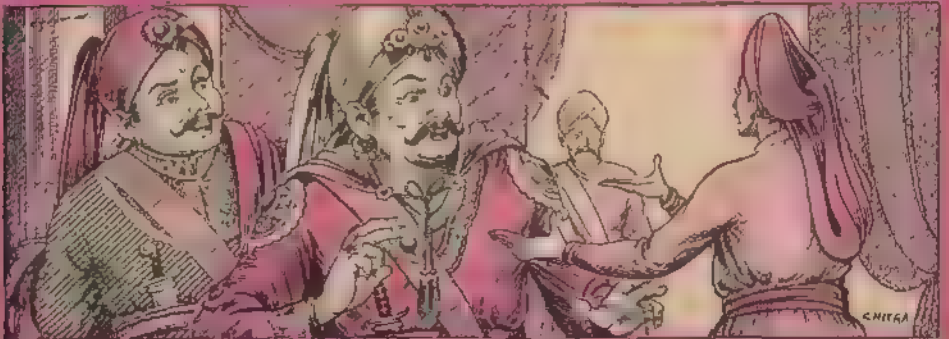
“ಹಾಗೆಂದರೇನು? ದಿನಕ್ಕೆ ನಿವಗೆ ನೂರು
ವರಹಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿರುವುದು ಕಳ್ಳರನ್ನು
ಹಿಡಿಯಲಿಕ್ಕೆ” ಎಂದ.

“ಮಹಾರಾಜ, ಹೋದಮಾಲು ಕಂಡು
ಹಿಡಿಯುವ ಮೊದಲೇ ಕಳ್ಳರನ್ನು ಅವರ ಪಾದ
ರೇಖೆಗಳಿಂದ ಕಂಡು ಹಿಡಿದುಬಿಟ್ಟಿ.”

“ಹಾಗಾದರೆ ಅವರು ಯಾರು? ಬೇಗ
ಹೇಳು. ಕೂಡಲೇ ಅವರನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸುವೆನು”
ಎಂದ ರಾಜ.

“ಇಬ್ಬರು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿ ಕಳ್ಳತನ ನಡೆ
ಸಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಇಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಮಹಾ
ಪ್ರಭುಗಳು, ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಮಹಾಪ್ರಧಾನಿ
ಗಳು” ಎಂದ ಸೂಕ್ಷ್ಮದೃಷ್ಟಿ.

ರಾಜನು ವಿಸ್ಮಯಗೊಂಡ. ಬಳಿಕ
ಸಂಶೋಷಗೊಂಡು, ಮೆಚ್ಚಿ ಆತನ ಸಂಬಳ
ವನ್ನು ದ್ವಿಗುಣಗೊಳಿಸಿದ.

ನಾಲ್ವರು ಗೆಳೆಯರು

ಯಾಗಿತ್ತು. ಅವರೊಂದಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ನೆಯವನೂ ಹೊರಟ. ಕೊಂಚದೂರ ಹೋದ ನಂತರ ನಾಲ್ಕುನೆಯವನು ತಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಬರುವುದು ಉಳಿದ ಮೂವರಿಗೆ ಸರಿಬೀಳಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವಿದ್ಯೆಯಾಗಲೀ, ಅಥವಾ ಶಾಸ್ತ್ರವಾಗಲೀ ಅರಿಯದ ಇವನು ಏಕೆ ನಮ್ಮ ಬೆನ್ನುಬೀಳ ಬೇಕೆಂದು ಅವರು ಯೋಚಿಸಿದರು.

“ಲೋ ಗೆಳೆಯಾ, ನೀನು ಹಿಂತಿರುಗಿ ಹೋಗುವುದು ಉಚಿತ. ನಿನ್ನಂತೆ ವಿದ್ಯೆಯ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದವನು ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇರಲಾರರು. ಅದುದರಿಂದ ನಿನಗೆ ರಾಜಾಶ್ರಯ ದೊರಕುವುದು ಅಸಂಭವ.” ಹೊರಟು ಹೋಗು ಎಂದರವರು.

ಹಿಂಸು ಊರಿನಲ್ಲಿ ನಾಲ್ವರು ತರುಣರಿದ್ದರು. ಅವರು ಬಾಲ್ಯಮಿತ್ರರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಮೂವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ವಿದ್ಯೆ ಕೂಡಿಬಂದಿತು. ನಾಲ್ಕನೆಯವನಿಗೆ ಲೌಕಿಕಜ್ಞಾನ ಹೊರತು ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞಾನ ಉಂಟಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಕೊಂಚಕಾಲ ಕಳೆದ ತರುವಾಯ ಸಕಲ ವಿದ್ಯಾ ಪಾರಂಗತರಾದ ಮೂವರು ತರುಣ ಮಿತ್ರರು ದೇಶಾಟನೆ ಮಾಡಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದರು. ನಾನಾ ದೇಶಗಳ ಅರಸರನ್ನು ಕಂಡು ತಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಸ್ಥೈರ್ಯವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿ, ಧನ ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕೆಂಬುದು ಅವರ ಹಂಚಿಕೆ

ಅಡಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕನೆಯವನು ಕುಪಿತನಾಗದೆ ಹೀಗೆ ಅವರನ್ನು ಪುಸಲಾವಣೆ ಮಾಡಿದ: “ದಯವಿಟ್ಟು ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಬರಲುಬಿಡಿ. ನನಗೆ ರಾಜಾಶ್ರಯ ಸಿಕ್ಕದಿದ್ದರೇನು? ನನ್ನ ಮಿತ್ರರಿಗೆ ಸನ್ಮಾನಗಳು ದೊರೆಯುವುದನ್ನಾದರೂ ನೋಡಿ ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದ.

“ಉಳಿದ ಮೂವರು ಮಿತ್ರರಿಗೆ ಅವನು ತಮ್ಮನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಹೋಗುವ ಘಟವಲ್ಲವೆಂದು ಖಚಿತವಾಯಿತು. ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯವಾದ ಮೇಲೆ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಒಂದು ಅರಣ್ಯವನ್ನು

ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೊಂದು ಸಿಂಹದ ಅಸ್ತಿಪಂಜರ ಕಾಣಿಸಿತು. ಅದನ್ನು ಕಂಡ ಕೂಡಲೇ ಸಕಲವಿದ್ಯಾಪಾರಂಗತರಕ್ಷಾಬ್ಜನು ತಟ್ಟನೆ ನಿಂತು “ಇದೋ ಈ ಸಿಂಹದ ಅಸ್ತಿ ಪಂಜರವನ್ನು ಜೋಡಿಸುವೆನು” ಎಂದ.

ಅದೇರಿತೆ ಆತನು ಎಲುವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ಜೋಡಿಸಿದ. ಆಗ ಎರಡನೆಯವನು “ಹಾಗಾದರೆ ನಾನು ಅದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಮಂತ್ರಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಮಾಂಸ, ರಕ್ತಗಳನ್ನು ಕೊಡುವೆನು” ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಮಂತ್ರ ಹೇಳುತ್ತಾ ಆ ಅಸ್ತಿಪಂಜರದಲ್ಲಿ ಮಾಂಸ ಮತ್ತು ರಕ್ತಗಳನ್ನು ತುಂಬಿದ.

ಆಗ ಮೂರನೆಯವನು ಮುಂದೆಬಂದು, “ಸರಿ, ನೀವಿನ್ನು ಒಂದುಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸರಿಯಿರಿ. ನಾನು ಈ ಸಿಂಹಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ತುಂಬುತ್ತೇನೆ” ಎಂದ ರೀತಿಯಿಂದ.

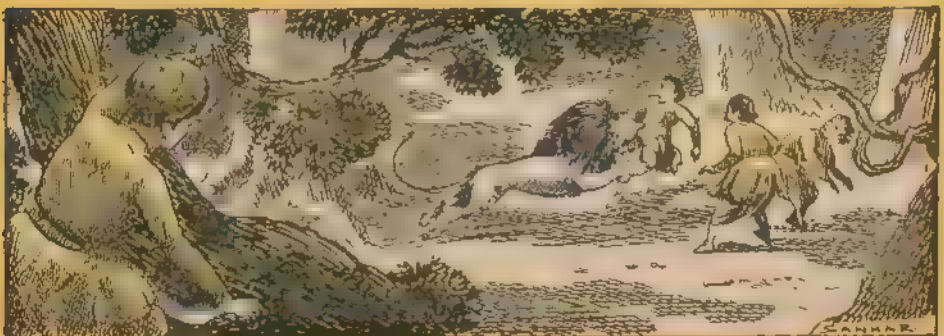
ಆತನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಾಲ್ಮನೆಯವನು ಭಯದಿಂದ ಕಂಪಿಸಿದ. ಅವನು ಮೂರನೆಯವನ ಕೈಕಾಲುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು “ಎಲೈ ಮಿತ್ರನೇ, ಸಿಂಹ ಕ್ರೂರಜಂತುವೆಂಬ

ವಿಷಯ ನಿನಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಣ ತುಂಬುವುದು ಬಹಳ ಪ್ರವಾದಕರ ಪ್ರಯತ್ನ. ಬೇಡಬೇಡ” ಎಂದ.

ಮೂರನೆಯವನಿಗೆ ಈ ಮಾತುಗಳು ರುಚಿ ಸಲ್ಲಿಲ್ಲ. “ನಾನು ಕಲಿತಿರುವ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಸಮಯ ಬಂದಾಗ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡದಂತಿರಲು ಅಡ್ಡಿನಾಡುವೆಯಾ? ನಾನು ಕಷ್ಟ ಪಟ್ಟು ಕಲಿತು ದಾದರೂ ಏಕೆ ಆ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು” ಎಂದು ಸಾಲ್ಮನೆಯವನ ಮಾತನ್ನು ತಿರಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟ.

“ಸರಿ, ನಿಮ್ಮ ಇಷ್ಟ. ನಾನು ಮಾತ್ರ ಮೊದಲು ಮರವೇರಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವೆನು. ಆಮೇಲೆ ನಿಮಗಿಷ್ಟಬಂದಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸಾಲ್ಮನೆಯವನು ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಮರವನ್ನೇರಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡ.

ಮೂರನೆಯವನು ಅಟ್ಟಹಾಸದಿಂದ ಆ ಸಿಂಹಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಮಂತ್ರಶಕ್ತಿಯ ಪ್ರಭಾವ ದಿಂದ ಪ್ರಾಣತುಂಬಿದ. ಕೂಡಲೇ ಅದು ಭಯಂಕರವಾಗಿ ಗರ್ಜಿಸುತ್ತಾ ಆ ಮೂವರು ಮಿತ್ರರಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಕೊಂದುಹಾಕಿತು.

ಐದು ರೊಟ್ಟಿಗಳು

ಒಂದುದಿನ ಸೋಮಯ್ಯ, ರಾಮಯ್ಯ ಎಂಬವರು ದೂರಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುತ್ತಾ ಒಂದು ಅಡಗೂಲಜ್ಜೆಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತಂಗಿದರು. ಮರುದಿನ ಅವರು ಮುಂಜಾನೆ ತಮ್ಮ ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಲು ಸಿದ್ಧರಾಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಅಜ್ಜಿ ಅವರಿಗೆ ತಲಾ ಒಂದೊಂದು ಗಂಟು ಕೊಟ್ಟಳು. ಸೋಮಯ್ಯ ಉದಾರ ಹೃದಯ. ರಾಮಯ್ಯ ಜಿವುಣಾ ಗ್ರೇಸರ ಚಕ್ರವರ್ತಿ. ಅದುದರಿಂದ ಅಜ್ಜಿ ಸೋಮಯ್ಯನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಗಂಟಿನಲ್ಲಿ ಮೂರು ರೊಟ್ಟಿಗಳನ್ನೂ ರಾಮಯ್ಯನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಗಂಟಿನಲ್ಲಿ ಎರಡು ರೊಟ್ಟಿಗಳನ್ನೂ ಇಟ್ಟಿದ್ದಳು.

ಸ್ವಲ್ಪದೂರದ ವರೆವಿಗೂ ಅವರ ಹಾದಿ ಒಂದೇ ಅದುದರಿಂದ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಹೊರಟರು. ಮುಟಮುಟ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದವೇಳೆ. ಅವರು ಒಂದು ಹೊಳೆಯದಂಡೆಯಮೇಲಿದ್ದ ಮರದಕೆಳಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡರು. ಹೊಳೆಯಲ್ಲಿ ಕೈ, ಕಾಲುಗಳನ್ನು ತೊಳೆದುಕೊಂಡು, ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಗಂಟುಗಳನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿದರು.

“ನೋಡಿದಿರಾ ಸೋಮಯ್ಯ, ಆ ಅಜ್ಜಿಯ ಪಕ್ಷವಾತ. ನನ್ನ ಮೊಟೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡೇ ಎರಡು ರೊಟ್ಟಿಯನ್ನಿಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ” ಎಂದ ರಾಮಯ್ಯ. ಸೋಮಯ್ಯ ನಸುನಕ್ಕು “ಚಿಂತಿಸಬೇಡಿ. ಬೇಕಾದರೆ ಈ ಐದು ರೊಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಸಮಭಾಗವಾಗಿ ಹಂಚಿಕೊಂಡು ಊಟಮಾಡೋಣ” ಎಂದ. ಅವರು ಊಟಕ್ಕೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಅವರಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಕಾಮಯ್ಯನೆಂಬ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಪ್ರಯಾಣಿಕ ಬಂದ. “ಅಣ್ಣಾ, ಗಣಿರಾ, ಹಸಿವು ಸುಡುತ್ತಿದೆ. ಬಹಳದೂರ ನಡೆದು ದಣಿದಿರುವೆನು. ನಿಮ್ಮ ಅಕಾರದಲ್ಲಿ ನನಗೂ ಒಂದಿಷ್ಟು ಕೊಟ್ಟರೆ ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿರುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ದೈನ್ಯದಿಂದ ಅರ್ತನಾಗಿ ಕೇಳಿದ ಕಾಮಯ್ಯ.

“ನೀವೂ ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಉಣ್ಣುವಿರಂತೆ ಬನ್ನಿ, ನಮ್ಮ ಬಳಿಯಿರುವ ರೊಟ್ಟಿ ಮೂವರಿಗೆ ಸಾಕಾಗುತ್ತದೆ” ಎಂದು ಸೋಮಯ್ಯ ಹೇಳಿದ. ಬಳಿಕ ಇದ್ದ ರೊಟ್ಟಿಗಳನ್ನು

ಮೂವರೂ ಹಂಚಿಕೊಂಡು ತಿಂದರು. ಹೊಳೆ ನೀರು ಕುಡಿದರು. ಕಾಮಯ್ಯ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ತನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ ಸೋಮಯ್ಯನ ಕೈಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣ ನೀಡಿದ. ಅವನು ಬೇಡೆಂದರೂ ಕಿವಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳದೆ ಆತನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಐದಾಣೆಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟು ಕಾಮಯ್ಯ ತನ್ನದಾಗಿ ತಾನು ಹಿಡಿದ.

ಸೋಮಯ್ಯ ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತು ಆಲೋಚಿಸಿ ತನಗೆ ಕಾಮಯ್ಯನು ಕೊಟ್ಟ ಐದಾಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡನ್ನು ರಾಮಯ್ಯನಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾ, “ನಿಮ್ಮಪಾಲು ನೀವು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಮೂರು ರೊಟ್ಟಿಗಳಿದ್ದವು. ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರವಿದ್ದುದು ಎರಡೇ. ಕಾಮಯ್ಯ ಐದಾಣೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಎರಡಾಣೆ ನಿಮಗೆ ಸಲ್ಲುವುದು ಉಚಿತ” ಎಂದ.

“ನೋಡ್ತೀ, ಇದು ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯ. ಕಾಮಯ್ಯನಿಗೆ ನಾವು ರೊಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಮಾರಲಿಲ್ಲ. ನಾವಾತನನ್ನು ಹಣ ಕೊಡುವಂತೆಯೂ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ಆತನೇ ಕೃತಜ್ಞತಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗಿಂದು ಐದಾಣೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವನು. ಆದುದರಿಂದ ಅದು ನಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೂ ಸಮ ಭಾಗವಾಗಿ ಸಲ್ಲಬೇಕು. ನನಗೆ ಉಳಿದ ಅರ್ಧಾಣೆಯನ್ನು ದಯವಿಟ್ಟು ಕೊಡಿ” ಎಂದ ರಾಮಯ್ಯ. ಸೋಮಯ್ಯನಿಗೆ ಅರ್ಧಾಣೆ ಕೊಡಲು ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ರಾಮಯ್ಯನ ಮಾತಿನ ಧೋರಣೆ ಇಡಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವನಿಗೆ ಕೋಪ ಬಂತು. “ನಡೆಯಿರಿ, ನ್ಯಾಯಾಧಿ

ಕಾರಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ನ್ಯಾಯವನ್ನು ಕೇಳೋಣ” ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಸೋಮಯ್ಯ.

ಸರಿ, ಇಬ್ಬರೂ ಆ ಗ್ರಾಮದ ನ್ಯಾಯಾಧಿ ಕಾರಿಗೆ ಸೆಡೆದುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಿ, ತೀರ್ಪು ಕೊಡುವಂತೆ ಬೇಡಿದರು. ನ್ಯಾಯಾಧಿ ಕಾರಿ ಇಬ್ಬರ ಪಾದಗಳನ್ನೂ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಕೇಳಿ, ರಾಮಯ್ಯನ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ “ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ನುಡಿಯಬೇಕೆಂದರೆ ಕಾಮಯ್ಯ ಕೊಟ್ಟ ಐದಾಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಸೋಮಯ್ಯನ ಪಾಲು ಸಾಲಾಣೆ, ನಿನ್ನ ಭಾಗ ಒಂದಾಣೆ. ಆದುದರಿಂದ ನೀನು ಸೋಮಯ್ಯನಿಗೆ ಒಂದಾಣೆಯನ್ನು ಹಿಂತಿರುಗಿಸು” ಎಂದ.

ಈ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಕೇಳಿ ರಾಮಯ್ಯ ಚಕಿತನಾದ. ಸೋಮಯ್ಯನ ಹತ್ತಿರದಿಂದ

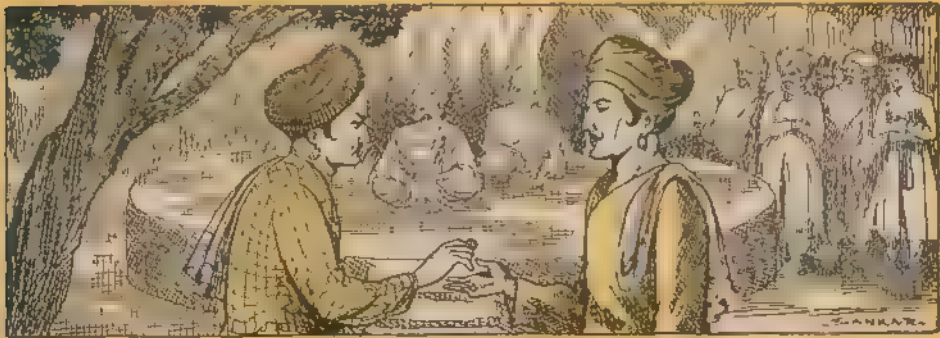
ಅಧ್ಯಾಪಕರೇ ಕೆಲವು ಕೆಲಸವನ್ನು ನೆನೆಸಿ
ಬಿಡಬೇಡಿ, ತನ್ನನ್ನೇ ಒಂದಾಣೆ ಹಿಂತಿರುಗಿಸು
ವಂತೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನಲ್ಲ ಈ ನ್ಯಾಯಾಧಿ
ಕಾರಿ! “ಆಯ್ಯಾ, ಇದಂತಹ ನ್ಯಾಯ? ನಮ್ಮ
ಲ್ಲಿದ್ದ ರೊಟ್ಟಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯು ಕ್ರಮದ ನೋಡಿ
ದರೂ ಸಹ ನನಗೆ ಎರಡಾಣೆ ಸಲ್ಲಬೇಕಲ್ಲ?”
ಎಂದು ನ್ಯಾಯಾಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದ
ಕೃಷಣಗ್ರೀಸರನಾದ ರಾಮಯ್ಯ.

“ಹೌದು, ನಾನು ಹೇಳಿದುದೇ ಸರಿ. ಅದು
ಹೇಗೆ ನ್ಯಾಯವೋ ವಿವರಿಸುವೆನು. ಅಲ್ಲ,
ಐದು ರೊಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ನೀವು ಮೂವರೂ ಹೇಗೆ
ಹಂಚಿಕೊಂಡಿರಿ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ ನ್ಯಾಯಾಧಿ
ಕಾರಿ. “ಪ್ರತಿ ರೊಟ್ಟಿಯನ್ನೂ ಮೂರು
ಮೂರು ಭಾಗಗಳಾಗಿ ಮಾಡಿದೆವು. ಒಟ್ಟು
ಹದಿನೈದು ಭಾಗಗಳನ್ನು ಮೂವರೂ ಸರಿ
ಸಮಾನವಾಗಿ ಹಂಚಿಕೊಂಡೆವು” ಎಂದು
ವಿವರಿಸಿದ ರಾಮಯ್ಯ.

“ನಿನ್ನ ರೊಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಭಾಗಗಳಾಗಿ
ವಿಂಗಡಿಸಿದಾಗ ಎಷ್ಟು ಚೂರುಗಳಾದವು?”
ಎಂದು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಕೇಳಿದ ನ್ಯಾಯಾಧಿ

ಕಾರಿ. “ಆರು” ಎಂದು ರಾಮಯ್ಯನೆಂದ.
“ಆರು ಚೂರುಗಳಲ್ಲಿ ನೀನೇ ಐದು
ಚೂರುಗಳನ್ನು ತಿಂದೆ. ಒಂದು ಚೂರನ್ನು
ಮಾತ್ರ ಕಾಮಯ್ಯನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟೆ ಎಂಬಾಯಿತು.
ಸೋಮಯ್ಯ ತಂದ ಮೂರು ರೊಟ್ಟಿಗಳಿಂದ
ಒಂಬತ್ತು ಚೂರುಗಳಾದವು. ಅದರಲ್ಲಿ
ಆತನು ಐದು ಮಾತ್ರ ತಿಂದು ಉಳಿದ
ನಾಲ್ಕನ್ನು ಕಾಮಯ್ಯನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು. ಕಾಮಯ್ಯ
ತಾನುತಿಂದ ಐದು ಚೂರುಗಳಿಗೆ ಐದಾಣೆ
ಪ್ರತಿಫಲಕೊಟ್ಟು. ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚೂರು
ಮಾತ್ರ ನಿನ್ನದು. ನಾಲ್ಕು ಚೂರುಗಳು
ಸೋಮಯ್ಯನದು. ಕಾಮಯ್ಯ ಕೊಟ್ಟ
ಐದಾಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಸೋಮಯ್ಯನಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಆಣೆ
ಸಲ್ಲಬೇಕು. ಒಂದಾಣೆ ಮಾತ್ರ ನಿನಗೆ
ಸಂದಾಯ ವಾಗಬೇಕಾದುದು ನ್ಯಾಯ”
ಎಂದು ನ್ಯಾಯಾಧಿಕಾರಿ ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಿದ.

ಸೋಮಯ್ಯ ತನ್ನ ಕೊಟ್ಟ ಎರಡಾಣೆ
ಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಣೆಯನ್ನು ಹಿಂತಿರುಗಿಸಿ, ತನ್ನ
ದುರದೃಷ್ಟವನ್ನು ನಿಂದಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ
ರಾಮಯ್ಯ ತನ್ನ ದಾರಿಹಿಡಿದ.

ಅಪವಾದ

ಸಾವಿರಾರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಧನನಂತನಾದ ವೈಶ್ಯನೊಬ್ಬನಿದ್ದನು. ಆತನಿಗೆ ಸುಬುದ್ಧಿ ಎಂಬ ಮಗನೂ, ಸುಮಿತ್ರ ಎಂಬ ಮಗಳೂ ಇದ್ದರು. ತನ್ನ ಅವಸಾನಕಾಲವು ಸಮೀಪಿಸಿ ತೆದು ತಿಳಿದು ಆ ವೈಶ್ಯನು ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಕರೆದು “ಮಗೂ, ನನ್ನ ಅನಂತರ ನಮ್ಮ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗು. ನೀನೂ ತಂಗಿಯೂ ಅನ್ಯೋನ್ಯವಾಗಿ. ಇದೇ ನನ್ನ ಅಂತಿಮ ಕೋರಿಕೆ” ಎಂದು ನುಡಿದ.

ತಂದೆ ತೀರಿಹೋದ ಕೆಲವು ದಿನಗಳನಂತರ ಸುಬುದ್ಧಿ ಮೂರು ಜಹಜುಗಳಲ್ಲಿ ಸರಕುಗಳನ್ನು ಹೇರಿಕೊಂಡು ದೇಶಾಂತರಕ್ಕೆ ಹೊರಟ. ಹೋಗುವ ಮುನ್ನ ತನ್ನ ತಂಗಿಯೊಂದಿಗೆ “ತಂಗೀ, ನಾನು ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬರಲು ಬಹಳ ದಿನಗಳಾಗಬಹುದು. ನಾನಿಲ್ಲದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನೀನು ನಿನ್ನ ಧರ್ಮವನ್ನು ಅತಿಕ್ರಮಿಸಬೇಡ. ಪರರೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಸಂಗಿಸಬೇಡ” ಎಂದು ಹೇಳಿದ. ಮತ್ತೆ ಎಂದು ಒಟ್ಟುಗೂಡುವೆವೋ

ಎಂದು ತನ್ನ ತಸಬೀರನ್ನು ತಂಗಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಆಕೆಯ ಚಿತ್ರವೊಂದನ್ನು ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಸಮುದ್ರಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದ.

ಎರಡು ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದವು. ಮೂರನೇ ವರ್ಷ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಸುಬುದ್ಧಿಯ ಜಹಜುಗಳು ಒಂದು ರೇವುಪಟ್ಟಣವನ್ನು ತಲುಪಿದುವು. ಅಲ್ಲಿ ಲಂಗರುಹಾಕಿ, ಒಂದು ಬಟ್ಟಲು ತುಂಬ ರತ್ನಗಳನ್ನೂ, ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ರತ್ನ ಗಂಬಳಿಗಳನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಆ ದೇಶದ ರಾಜನಾದ ಸುದರ್ಶನನನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಲು ಹೋದ. ತಾನು ತಂದಿದ್ದ ಕಾಣಿಕೆಗಳನ್ನು ಸುದರ್ಶನನಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿ “ತಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡಲು ನಮಗೆ ಅನುಮತಿ ಕೊಡಬೇಕು” ಎಂದು ವಿನಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕೇಳಿಕೊಂಡ.

ಸುಬುದ್ಧಿ ತಂದುಕೊಟ್ಟ ಕಾಣಿಕೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಸುದರ್ಶನರಾಜನು ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷ ಹೊಂದಿದ. ಆತನಿಗೆ ಇದುವರೆ ಎಗೂ ಯಾವ ವ್ಯಾಪಾರಿಯೂ ಅಷ್ಟೊಂದು

✱ ✱ ✱ ✱ ✱ ✱ ✱ ✱ ✱ ✱ ✱ ✱ ✱ ✱ ✱ ✱

ತಂಗಿ” ಎಂದ. ರಾಜನು ತಲೆದೂಗುತ್ತಾ,
“ಈ ಹುಡುಗಿ ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಶೀಲ
ವತಿಯೂಹಾಡೆ?” ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಕೇಳಿದ.

“ಆಕೆ ದುಶ್ಚೀಲೆಯೆಂದು ಯಾರೂ ಹೇಳ
ಲಾರರು” ಎಂದ ಸುಬುದ್ಧಿ.

“ಹಾಗಾದ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ನಾನಾ ಕೆ ಯ ನ್ನು
ಪಟ್ಟದರಸಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವೆನು”
ಎಂದ ಸುದರ್ಶನ.

ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಸೇನಾನಿಗೆ
ಆಸೂಯೆಯುಂಟಾಯಿತು.

“ಅಲ್ಲ, ಈ ವೈಶ್ಯಾಂಗವೆ ನಮ್ಮ ಅರಸಿ
ಯಾಗುವುದೆಂದರೇನು? ನಮ್ಮ ಸತಿಯರು
ಈಕೆಗೆ ಸೇವೆಸಲ್ಲಿಸುವುದೆಂದರೇನು? ಉಹುಂ”
ಎಂದುಕೊಂಡ ಸೇನಾನಿ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲೇ. ಆತನು
ನಿಧಾನವಾಗಿ ರಾಜನೊಂದಿಗೆ,

“ಮಹಾಪ್ರಭೂ, ಆ ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು ನಾನು
ಬಲ್ಲೆ. ಆಕೆ ಕಿಟ್ಟನಡತೆಯುಳ್ಳವಳು” ಎಂದ.

ಈ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಸುದರ್ಶನನಿಗೆ
ಸುಬುದ್ಧಿಯ ಮೇಲೆ ತುಂಬಾ ಆಗ್ರಹ
ವುಂಟಾಯಿತು. “ದುಶ್ಚರಿತ್ರಳನ್ನು ಶೀಲವತಿ
ಎಂದು ಯಾಕೆ ಸುಳ್ಳಾಡಿದೆ? ನಿನ್ನ ತಲೆ
ತೆಗೆಯಿಸುವೆನು” ಎಂದ.

“ಮಹಾಪ್ರಭೂ, ನಿನ್ನ ಸೇನಾಧಿಪತಿ
ಹೇಳಿದ ಮಾತು ಸರ್ವಥಾ ಸುಳ್ಳು. ತನ್ನ
ಮಾತುಗಳನ್ನು ರುಜುಮಾಡುವಂತೆ ಆತನಿಗೆ
ಅಜ್ಞೆಮಾಡಿ. ನನ್ನ ತಂಗಿಯ ಪರಿಚಯವಿದೆ
ಎಂದನಲ್ಲವೆ? ಆಕೆಯ ಉಂಗರವನ್ನು ತರಲಿ.

ಬೆಲೆಬಾಳುವ ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು ಕಾಣಕೆ
ಯಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರಿಂದ ಸುದರ್ಶ
ನನು ಸುಬುದ್ಧಿಯ ಕೋರಿಕೆಯಂತೆ
ವ್ಯಾಸಾರ ಮಾಡಲು ಅನುಮತಿ ನೀಡಿದುದು
ಮಾತ್ರವಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಆತನ ಜಹಜಿನಲ್ಲಿರುವ
ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ನೋಡಲು ಪರಿವಾರ
ದೊಂದಿಗೆ ರೇವಿಗೆಬಂದನು.

ಜಹಜಿನಲ್ಲಿರುವ ವಿವಿಧ ಸಾಮಾನು
ಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಅನಂದಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಸುದರ್ಶನ
ರಾಜನ ಕಣ್ಣು ಒಂದುಕಡೆ ತಗುಲಿ ಹಾಕಿದ್ದ
ಸುಮಿತ್ರಳ ತಪಬೀರಿನಮೇಲೆ ಬಿತ್ತು.

“ಯಾರೀಸುಂದರಿ?” ಎಂದು ಸುದರ್ಶ
ನನು ಸುಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದ. ಸುಬುದ್ಧಿ
ಅತ್ಯಂತ ವಿನಯದಿಂದ “ಪ್ರಭೂ, ಆಕೆ ನನ್ನ

✱ ✱ ✱ ✱ ✱ ✱ ✱ ✱ ✱ ✱ ✱ ✱ ✱ ✱ ✱ ✱

ಚಂದಮಾಮ

✱ ✱ ✱ ✱ ✱ ✱ ✱ ✱ ✱ ✱ ✱ ✱ ✱ ✱ ✱ ✱

ಮತ್ತು ಆಕೆಗೆ ಹುಟ್ಟುಮಚ್ಚೆ ಎಲ್ಲಿರುವುದೋ ತಿಳಿಸಲಿ” ಎಂದ ಸುಬುದ್ಧಿ.

ಸುದರ್ಶನನಿಗೆ ಇದು ನ್ಯಾಯವಾಗಿಯೇ ತೋರಿತು. ಆತನು ಸೇನಾಧಿಪತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು “ಎರಡು ಮಾಸಗಳಲ್ಲಿ ನೀನು ಆ ಪ್ರೀಯ ಉಂಗುರವನ್ನೂ, ಹುಟ್ಟುಮಚ್ಚೆಯ ರಹಸ್ಯವನ್ನೂ ತಿಳಿಸದಿದ್ದರೆ ನಿನಗೆ ಮರಣ ದಂಡನೆ ವಿಧಿಸುವೆನು” ಎಂದ.

ಸೇನಾಧಿಪತಿ ಕೂಡಲೇ ಸುಮಿತ್ರಳಿದ್ದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಣ ಬೆಳೆಸಿದ. ಆ ದೇಶವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡ ಕೂಡಲೇ ಒಬ್ಬ ಅಡಗೂ ಲಜ್ಜೆಯ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ತನ್ನ ಕೆಲಸವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ “ಅಜ್ಜೀ, ನನಗೆ ಆ ಹುಡುಗಿಯ ಉಂಗುರವನ್ನು ತಂದು ಕೊಟ್ಟು, ಹುಟ್ಟು ಮಚ್ಚೆಯ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರೆ ನಿನಗೆ ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ಹಣ ಕೊಡುವೆನು” ಎಂದು ಆಶೆ ಹುಟ್ಟಿಸಿದ. ಅಜ್ಜಿ ಹಣದಾಶೆಯಿಂದ ಸುಮಿತ್ರಳ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಲೋಕಾಭಿ ರಾಮವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಆಕೆಯ ಬೆನ್ನಿನ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಹುಟ್ಟುಮಚ್ಚೆಯಿರುವುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಳು. ಆಕೆಯ ಉಂಗುರ ವನ್ನೂ ಸಹ ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಅವಹರಿಸಿ ತಂದು ಸೇನಾನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಳು.

ಸೇನಾನಿ ಸ್ವಲ್ಪ ವಾದರೂ ವಿಲಂಬಮಾಡದೆ ಸ್ವದೇಶಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ, ಸುದರ್ಶನನಿಗೆ ಉಂಗುರ ಮತ್ತು ಮಚ್ಚೆಯ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ. ತಾನು ಸುಮಿತ್ರಳಮೇಲೆ ಹೊರಿ

ಸಿದ ಅಪವಾದವನ್ನು ಸೇನಾನಿ ರುಜುವಾತು ಮಾಡಿದುದರಿಂದ ಸುದರ್ಶನನು ಸುಬುದ್ಧಿಗೆ ಮರಣದಂಡನೆ ವಿಧಿಸಿದ.

ಆದರೆ ಸುಬುದ್ಧಿ ರಾಜನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡ: “ನಾನು ಈ ಪರ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮರಣ ಹೊಂದುವ ಮುನ್ನ ಒಂದು ಸಾರಿ ನನ್ನ ತಂಗಿಯನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಲಾಷೆಯಿದೆ. ಆಕೆಯನ್ನು ಕರೆಕಳುಹಿಸಿ ಒಂದುಸಾರಿ ಭೇಟಿಮಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿ. ತರುವಾಯ ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯಾಗಿ ಮರಣ ದಂಡನೆ ಅನುಭವಿಸುವೆನು”

ಈ ಕೋರಿಕೆಗೆ ರಾಜನು ಅಪ್ಪಣೆ ದಯ ಪಾಲಿಸಿದನು. ಸುಬುದ್ಧಿ ಒಂದು ಕಾಗದ ಬರೆದು ಸುದರ್ಶನನ ಆಳುಗಳ ಸಂಗಡ

ಚಂದಮಾಮ

ಸುಮಿತ್ರಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ. ತನ್ನ ಅಣ್ಣನ ಮಾತುಗಳಂತೆ ನಡೆಯದೆ, ಅಡಗೂಲಜ್ಜಿಯ ಸಂಗಡ ಹರಟೆಕೊಟ್ಟಿದ್ದುದರ ಫಲವೆಂದು ಆಕೆಗೆ ಆಗ ಮನವರಿಕೆಯಾಯಿತು. ಸುಮಿತ್ರ ಅಣ್ಣನನ್ನು ಭೇಟಿಮಾಡಲು ಹೊರಟಳು.

ಸುದರ್ಶನನ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸೇರಿದ ಕೂಡಲೆ ಆಕೆ ರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ “ಈ ಕರ್ಣ ಕುಂಡಲ ನೋಡಿ. ಇದು ತುಂಬಾ ಬೆಲೆ ಬಾಳುವಂತಹುದಲ್ಲವೇ?” ಎಂದಳು.

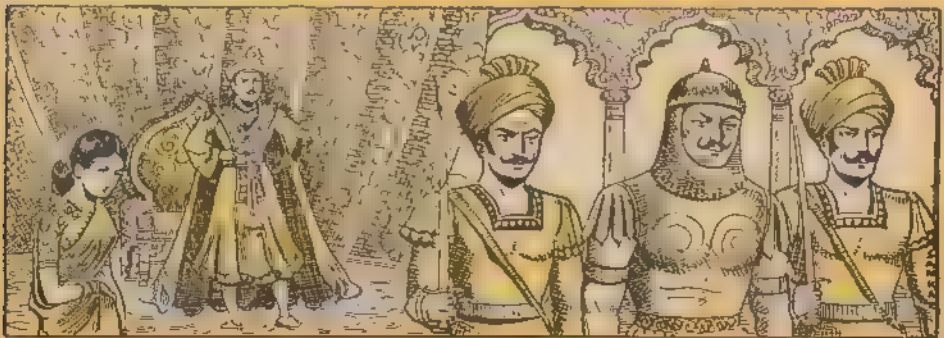
ಸುದರ್ಶನನು ಆಕೆ ಕೊಟ್ಟ ಅಭರಣವನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ “ಹೌದು, ಇದು ತುಂಬಾ ಅಮೂಲ್ಯವಾದುದು. ಆದರೆ ನೀವು ಇದನ್ನು ನನಗೆ ತೋರಿಸುವುದರ ರಹಸ್ಯ ವೇನೋ ನಾನರಿಯೆ” ಎಂದ.

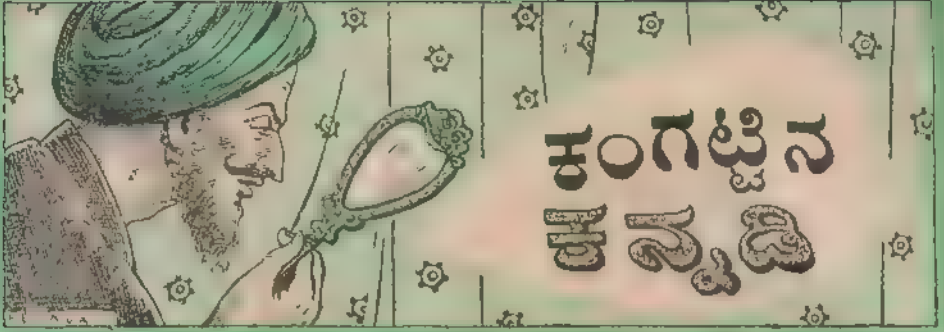
“ನಿಮ್ಮ ಸೇನಾಧಿಪತಿ ಇದರಜೊತೆ ಕರ್ಣ ಕುಂಡಲವನ್ನು ನನ್ನಿಂದ ಅಪಹರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ತಾವು ಧರ್ಮಸ್ವರೂಪಿಗಳು. ನನ್ನವಸ್ತುವನ್ನು ನನಗೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕೊಡಿಸಿ ಕೊಡಿ” ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದಳು ಸುಮಿತ್ರ. ರಾಜನು ಕೂಡಲೇ ಸೇನಾನಿಗೆ ಹೇಳಿಕಳುಹಿಸಿದ.

ಆತನು ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ರಾಜ ಸುಮಿತ್ರ ಮಾಡಿದ ಆರೋಪಣೆ ಹೇಳಿ “ಆಕೆಯ ಕರ್ಣ ಕುಂಡಲ ಅಪಹರಿಸಿರುವಿರಂತೆ. ಕೂಡಲೇ ಅದನ್ನು ಹಿಂತಿರುಗಿಸಿ” ಎಂದ. ಸೇನಾನಿ ಹೆದರಿ “ಪ್ರಭೂ, ಈಕೆ ಯಾರೋ ನಾನರಿಯೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಈಕೆಯ ವಾಲೆಯನ್ನು ಅಪಹರಿಸುವುದೆಲ್ಲಿ ಬಂತು” ಎಂದ.

ತಕ್ಷಣ ಸುಮಿತ್ರ ರಾಜನನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ “ಮಹಾ ಪ್ರಭೂ, ನಾನು ಸುಬುದ್ಧಿಯ ಸಹೋದರಿ ಸುಮಿತ್ರ. ನನ್ನನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಸೇನಾಧಿಪತಿಗಳು ತಮ್ಮ ಜನ್ಮದಲ್ಲೇ ಕಂಡರಿಯೆನೆಂದು ಹೇಳಿರುವಲ್ಲಿ, ನೀವು ನನ್ನ ಅಣ್ಣನಿಗೆ ಮರಣದಂಡನೆ ವಿಧಿಸಿದರೋ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ” ಎಂದಳು.

ಆಗ ಸುದರ್ಶನನಿಗೆ ತನ್ನ ಸೇನಾಧಿಪತಿಯ ಮೋಸ, ಸುಮಿತ್ರಳಯುಕ್ತಿ ಅರ್ಥವಾಯಿತು. ಆತನು ತನ್ನ ಸೇನಾಧಿಪತಿಗೆ ಮರಣದಂಡನೆ ವಿಧಿಸಿ, ಸುಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಸೆರೆಯಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿ, ಸುಮಿತ್ರಳನ್ನು ಬಹು ವೈಭವದಿಂದ ಮದುವೆಯಾದನು.

ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಸುರೇನಿಯಾ ಎಂಬ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ನವಾಬನಿದ್ದ. ಅವನಿಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಆನೆಗಳೂ, ಕುದುರೆಗಳೂ, ಒಂಟೆಗಳೂ, ಸೈನ್ಯವೂ ಎಲ್ಲಾ ಇದ್ದುವು. ಧರ್ಮದೊರೆ ಎಂದು ಎಲ್ಲರಿಂದಲೂ ಹೊಗಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ. ಸ್ವತಃ ಪರಾಕ್ರಮಶಾಲಿಯೂ ಆಗಿದ್ದ. ಆದರೆ ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನೊಳಗೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಬೇಗೆ; ದೀನರನ್ನು ಕಂಡರೆ ಅವನಿಗಾಗದು.

ಅವನು ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಬಡತನದಲ್ಲಿದ್ದ. ಆಗ ಅವನಿಗೆ ಸಣ್ಣದೊಂದು ಗುಡಿಸಲೂ, ತಾಯಿಯೂ ಹೊರತು ಮತ್ತೇನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಹೊಟ್ಟೆಯಪಾಡಿಗಾಗಿ ಆತನು ತಾಯಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸೈನ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಿಪಾಯಿಯಾಗಿ ಸೇರಿದ. ಕ್ರಮವಾಗಿ ಆತ ಸರದಾರ, ಸುಭೇದಾರ, ಸೇನಾನಾಯಕನೂ ಆಗಿ, ಕಡೆಗೆ ಆಗಿನ ನವಾಬನನ್ನೇ ಕೊಂದು ತಾನೇ ನವಾಬನಾದ. ಈಗ ಆತನಿಗೆ ಬಡವರೆಂದರೆ ಕೆಟ್ಟ ಉಲಿ. ಭಿಕ್ಷುಕರು ಬಂದರೆ ಅವರನ್ನು ಕೊಂದು ಹಾಕಲು ಆಜ್ಞಾಪಿಸುತ್ತಿದ್ದ.

ಹೀಗಿರಲು ಒಂದಾನೊಂದು ದಿನ ಈ ನವಾಬನನ್ನು ನೋಡಲು ಒಬ್ಬ ಫಕೀರನು ಬಂದು ಒಳಗೆ ಸುದ್ದಿಕಳುಹಿಸಿದ.

ಸೇವಕನು ಈ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಲೇ ನವಾಬನು ಅಂತ್ಯಂತ ಕೋಪದಿಂದ ಸಿಡಿದು ನುಡಿದ:

“ಫಕೀರನೋ, ಬಿಕ್ಕೇಗಾರನೋ! ಅವನನ್ನು ಕೊಲ್ಲದೆ ಏಕೆ ಬಿಟ್ಟಿರಿ?”

ಸೇವಕನು ವಿನಯದಿಂದ, “ಪ್ರಭುವೇ, ಅವನು ಭಿಕ್ಷೆಗಾಗಿ ಬರಲಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮೊಡನೆ ಏನೋ ವಿಶೇಷವಾದ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಬಂದಿದ್ದಾನಂತೆ” ಎಂದ.

“ಹಾಗಾದರೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಾ” ಎಂದು ನವಾಬನ ಆಜ್ಞೆಯಾಯಿತು.

ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಫಕೀರ ಬಂದು ದೊರೆಗೆ ಸಲಾಂ ಮಾಡಿ ನಿಂತ. “ಏನು ಬಂದಿ?” ಎಂದು ನವಾಬ ಕೇಳಿದ.

“ಬಂದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮೊದಲೇ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದು ಫಕೀರನಂದ.

ಎಂದು ಅದರ ಮಹಿಮೆ ಹೇಳಿದ. “ಇದೇನು ಮಹಾ ವಿಶೇಷ? ನಾನು ಈಗಲೇ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಒಡೆಯರಾಗಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದ ನವಾಬ.

ಒಡನೇ ಫಕೀರ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಿಂದ ಒಂದು ಪೊಟ್ಟಣವನ್ನು ತೆಗೆದು “ಹುಜೂರ್, ಈ ಪುಡಿಯನ್ನು ತಿಂದವರಿಗೆ ಪ್ರಪಂಚದೊಳಗೆಲ್ಲಾ ಅಪೂರ್ವವಾದ ಸುಂದರಿಯೊಂದಿಗೆ ಲಗ್ನವಾಗುತ್ತದೆ” ಎಂದ.

“ಈಗ ನನಗಿರುವ ಕೆಂಡತಿ ಪ್ರಪಂಚದೊಳಗೆಲ್ಲಾ ಅಪೂರ್ವ ಸುಂದರಿಯಾಗಿದ್ದಾಳೆ,” ಎಂದ ನವಾಬ.

ಈಸಾರಿ ಫಕೀರ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯೊಳಗೆ ಕೈಹಾಕಿ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಕನ್ನಡಿಯನ್ನು ತೆಗೆದು, “ಹುಜೂರ್, ಈ ಕನ್ನಡಿಯನ್ನು ಯಾರ ಮುಖದ ಮುಂದೆ ಹಿಡಿದರೂ ಅವರ ಮನಸ್ಸು ನಲ್ಲಿರುವ ಸಂಗತಿ ಪೂರಾ ತಿಳಿದು ಹೋಗುತ್ತದೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದ.

“ಅದು ನಿಜವೆಂದು ನಾನು ನಂಬುವುದು ಹೇಗೆ?” ಎಂದು ನವಾಬ ಕೇಳಿದ. “ನಂಬುವ ಮಾತಿಗೇನು, ನನ್ನದಿರೇ ನೀವು ನೋಡಿದರಾಯಿತಷ್ಟೆ? ಅದಿರಲಿ, ಮೊದಲು ತಾವು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಮಾತು ಹೇಳಿ” ಎಂದು ಫಕೀರನಂದ.

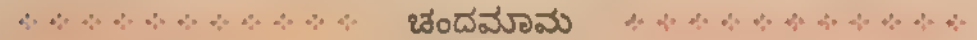
“ಹಾಗಾದರೆ ಇದರ ಬೆಲೆ ಹೇಳು” ಎಂದು ನವಾಬ ಕೇಳಲು ಫಕೀರ ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ನೋಡಿದ. “ಹುಜೂರ್, ಬೆಲೆ ಕೇಳಿ ನೀವು ಕೋಸುಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಹೇಳು

ನವಾಬ ತುಟಿ ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡು “ಓಹೋ ಹಾಗಾದರೆ ನಿನ್ನ ವ್ಯಾಪಾರದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತೋರಿಸು” ಎಂದು ಆಜ್ಞೆ ಕೊಟ್ಟ.

ಫಕೀರ ನಾಲ್ಕು ಸುತ್ತೂ ನೋಡಿ “ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಇಷ್ಟುಮಂದಿಯ ಮುಂದೆ ತೋರಿಸುವುದು ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲವಲ್ಲ” ಎಂದ.

ಕೂಡಲೇ ಸುತ್ತೂ ಕೂಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಪರಿವಾರವೆಲ್ಲಾ ಹೊರಟು ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ನವಾಬ ಆಜ್ಞೆಮಾಡಿದ.

ಎಲ್ಲರೂ ಹೊರಟು ಹೋದಮೇಲೆ ಫಕೀರ ತನ್ನ ನೇತಾಡುವ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಿಂದ ಒಂದು ಮಾತ್ರೆಯನ್ನು ಹೊರಕ್ಕೆ ತೆಗೆದು, “ಹುಜೂರ್, ಈ ಮಾತ್ರೆಯನ್ನು ತಿಂದವರು ಅವರು ಯಾರೇ ಆಗಲಿ, ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಒಡೆಯರಾಗುತ್ತಾರೆ”

ಚಂದಮಾಮು

ತ್ತೇನೆ,” ಎಂದು ಮೆಲ್ಲನೆ ಹೇಳಿದ. “ಕೋಪ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂದು ನವಾಬನು ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟಮೇಲೆ “ಹುಜೂರ್, ಈ ಕನ್ನಡಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಇಡೀ ರಾಜ್ಯವೇ ಬೆಲೆ. ಇದನ್ನು ನೀವು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ನಿಮ್ಮ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟು ನನ್ನ ಉಡುಪುಗಳನ್ನು ನೀವು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ” ಎಂದ ಘಕೀರ.

ನವಾಬ ಸ್ವಲ್ಪ ಆಲೋಚನೆಗೆ ಬಿದ್ದ. ಬಳಿಕ ಸಿಂಹಾಸನದಿಂದ ಇಳಿದು ಬಂದು ತನ್ನ ಬೆಲೆ ಬಾಳುವ ನವಾಬೀ ಉಡುಗೆಗಳನ್ನು ಘಕೀರನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ; ಅನಂತರ ಘಕೀರನ ಉಡುಗೆಯನ್ನು ತಾನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಅವನ ಕೈಯಿಂದ ಕನ್ನಡಿಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡ.

ಮಂತ್ರಿ ಸೇನಾನಾಯಕರುಗಳು ಆಚೆಯ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ನವಾಬನ ಕರೆಗಾಗಿ ಕಾದಿದ್ದರು. ನವಾಬ ಘಕೀರವೇಷದಿಂದ ಅವರ ಮುಂದೆ ಬಂದುದನ್ನು ನೋಡಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆತ್ಮಾಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು.

ನವಾಬನು ಆ ಕಂಗಟ್ಟಿನ ಕನ್ನಡಿಯನ್ನು ಮಂತ್ರಿಯ ಮುಖದ ಮುಂದೆ ಹಿಡಿದ. ವಿಚಿತ್ರ ವೇನೆಂದರೆ, ಮಂತ್ರಿ ಮೇಲೆಮೇಲೆ ಎಷ್ಟೇ ಸರಿವಿನಯ ತೋರಿಸುವವನಾಗಿದ್ದರೂ ಹಿಳಗಿಂದ ನವಾಬನ ಮೇಲೆ ಕೊಂಡವೂ ಗೌರವವಿರಲಿಲ್ಲ; ವಿಶ್ವಾಸವಿರಲಿಲ್ಲ; ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಈ ನವಾಬನನ್ನು ಕೊಂದು ತಾನೇ ನವಾಬಾಗಬೇಕೆಂದು ಕೂಡ ತಂತ್ರ ಮಾಡು

ತಿಡ್ಡ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದಹಾಗೆ ಆ ಕಂಗಟ್ಟಿನ ಕನ್ನಡಿ ತೋರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿತು.

ನವಾಬ ತನ್ನ ಕೋಪವನ್ನು ನುಂಗಿ ಕೊಂಡು ಅಂತಃಪುರಕ್ಕೆ ಹೋದ. ಅವನ ರಾಣಿ ದಾಸಿಯರ ನಡುವೆ ಕುಳಿತಿದ್ದಳು. ನವಾಬನನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಲೇ ದಾಸಿಯರೆಲ್ಲಾ ಹೊರಟು ಹೋದರು. ನವಾಬ ಕನ್ನಡಿಯನ್ನು ರಾಣಿಯ ಮುಖದ ಮುಂದೆ ಹಿಡಿದ.

ಇದೂ ವಿಚಿತ್ರವೇ. ಅವನ ರಾಣಿಗೆ ನಿಜಕ್ಕೂ ಅವನ ಮೇಲೆ ಪ್ರೇಮವಿರಲಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟು ದಿನವೂ ಅವಳು ನವಾಬನ ಮೇಲೆ ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದುದು ಕಳ್ಳ ನಟನೆಯೇ. ಈಗ ಅವಳ ರಕ್ಕುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತೋರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿತು ಆ ಕಂಗಟ್ಟಿನ ಕನ್ನಡಿ.

ಚಂದಮಾಮ

ನವಾಬ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳ ಮುಖದ ಮುಂದೆಯೂ, ಇನ್ನೂ ತನ್ನ ಹಿತ ಚಿಂತಕರೆಂದು ಇದ್ದವರ ಮುಂದೆಯೂ ಆ ಕನ್ನಡಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಹಿಡಿದು ನೋಡಿದ. ಅವರಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಅವನ ಮೇಲೆ ಸತ್ಯವಾದ ಪ್ರೀತಿ, ವಿಶ್ವಾಸಗಳು ಇರಲೇ ಇಲ್ಲ.

ಹೀಗೆ ಸತ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಅವನಿಗೆ ಈ ಪ್ರಪಂಚದ ಮೇಲೆಯೇ ಬೇಸರ ಬಂದಿತು. ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಘೋರನಿಗೆ ಆಗಲೇ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ನಷ್ಟ? ವೇಷದಲ್ಲಿ ಘೋರನೂ ಆದಾಯಿತು. ಈಗ ನಿಜಕ್ಕೂ ಘೋರನಾದ.

ಘೋರನಾದ ನವಾಬ ರಾಜಧಾನಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕಾಡುಕಾಡು ತಿರುಗಿ ತಾನು ಹುಟ್ಟಿದ ಊರನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡ. ಅಗ ಕತ್ತಲಾಗಿತ್ತು. ತನ್ನ ಹಿಂದಿನ ಗುಡಿಸಲಿನ ನೆನಪು ಬಂದಿತು. ಅದನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಹಿಡಿದು ಒಳಗೆ ಹೊಕ್ಕ.

ಅವನ ತಾಯಿ ಮಂಚದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದುಕೊಂಡು ಸಾಯಲು ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದಳು. ಸಣ್ಣದನಿಯಿಂದ “ಮಗನೇ, ನನ್ನ ಮಗನೇ!” ಎಂದು ಕಲ್ಲೂ ಕರಗುವಂತೆ ಕೂಗುತ್ತಿದ್ದಳು.

ನವಾಬ ತಾಯಿಯ ಒಳಗೆ ಸಾರಿ ಆ ಕಂಗಟ್ಟಿನ ಕನ್ನಡಿಯನ್ನು ಅವಳ ಮುಖದ ಮುಂದೆ ಹಿಡಿದ. ಆ ತಾಯಿಯ ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕಲ್ಮಷವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಹಿಂದಿಷ್ಟೂ ಸ್ವಾರ್ಥವಿರಲಿಲ್ಲ. ನವಾಬನಿಗೆ ಭೂಲೋಕ ವನ್ನು ಆಳುವ ನವಾಬನಲ್ಲ. ಊರಿಗೆ ಅರಸ ನಾದರೂ ತಾಯಿಗೆ ಮಗನೇ ಎಂಬ ಸತ್ಯ ಕಂಡ ಮಾನವ. ಎಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟು ನಿಜವಾದ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಅರಸಿ ಹುಡುಕಿದ ಸಂನ್ಯಾಸಿ. ತಾಯಿಯ ಪ್ರೇಮಕ್ಕೆ ಸಮಾನವೇ ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಆ ಕನ್ನಡಿ ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿತು. ಆತನು ಸಣ್ಣ ಮಗುವಿನಂತೆ ಅಳುತ್ತ “ಅಮ್ಮ ಅಮ್ಮಾ” ಎಂದು ಕರೆದು ಕೂಗಿದ.

ಸಾಯಲು ಸಿದ್ಧಳಾದ ತಾಯಿ ಕಣ್ಣು ತೆರೆ ದಳು. ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಮುತ್ತುಗಳಂತೆ ಎರಡು ನೀರಬಿಂದುಗಳಿದ್ದುವು. ಅನಂದದಿಂದ ಮತ್ತೆ ಅವಳು ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿದಳು. ಅಷ್ಟೇ, ಮತ್ತೆ ಅವಳು ಕಣ್ಣು ತೆರೆಯಲಿಲ್ಲ. ನವಾಬ ಎಲ್ಲಾ ಮಮಕಾರಗಳನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು ನಿಜ ಘೋರ ನಾಗಿ ದೇಶಾಟನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೊರಟ.

ವಾಟಲಿಪುತ್ರ

ಅನೇಕ ಸಂವತ್ಸರಗಳ ಕೆಳಗೆ ದಕ್ಷಿಣಭಾರತದಲ್ಲಿ ಚಿಂಚಿನಿ ಎಂಬ ಸಮುದ್ರತೀರ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಭೋಜನೆಂಬ ಗೃಹಸ್ಥನಿದ್ದನು. ಆತನಿಗೆ ಮೂವರು ಪುತ್ರಿಯರಿದ್ದರು. ಒಂದು ಸಾರಿ ಯಾತ್ರಾರ್ಥಿಗಳಾಗಿ ಉತ್ತರದ ಕಡೆಯಿಂದ ಬಂದ ಮೂವರು ಸಹೋದರರಿಗೆ ಭೋಜನ ತನ್ನ ಕುಸರಿಯರನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆ ಮಾಡಿದನು. ಆ ವರತ್ರಯಕ್ಕೆ ಮನೆಮಾರು, ನೆಂಟರಿಷ್ಟರು ಇಲ್ಲದುದರಿಂದ ಮಾವನ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ನೆಲೆಸಿದರು. ಭೋಜನಿಗೆ ವಯಸ್ಸಾದುದರಿಂದ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಲು ಗಂಗಾತೀರಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಣ ಬೆಳೆಸಿದ. ಅನಂತರ ಮನೆಯ ಯಜಮಾನಿಕೆಯನ್ನು ಆ ಮೂವರೂ ಸಹೋದರರು ವಹಿಸಿಕೊಂಡರು.

ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ ಆ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಭೀಕರ ಬರಬಂತು. ಜೀವಿಸುವುದೇ ದುರ್ಭರವಾಯಿತು. ಈ ದುಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಸಾರ ನಿರ್ವಹಿಸಲಾರದೆ ಆ ಮೂವರು ಸಹೋದರರು ತಮ್ಮ ಪತ್ನಿಯರಿಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಎಲ್ಲಿಗೋ ಸಾರಿ

ಯಾದರು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಎರಡನೆಯಾಕೆ ತುಂಬು ಗರ್ಭಿಣಿ. ಗಂಡಂದಿರು ಓಡಿಹೋಗಲು ಆ ಮೂವರು ಅಕ್ಕತಂಗಿಯರು ಅನಾಥೆಯರಾದರು. ಅವರು ತಮ್ಮ ತಂದೆಯ ಸ್ನೇಹಿತನಾದ ಯಜ್ಞದತ್ತನ ನೆರಸೇರಿ ಕಡು ಕಷ್ಟದಿಂದ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಕಾಲ ಕ್ರಮೇಣ ಬಸುರಿಯಾಗಿದ್ದಾಕೆ ಗಂಡು ಕೂಸನ್ನು ಹೆತ್ತಳು. ಅವರ ವಂಶಕ್ಕೆ ಅವನೊಬ್ಬನೇ ಮಗುವಾದುದರಿಂದ ಆ ಸಹೋದರಿಯರು ಆ ಕೂಸನ್ನು ಅತಿ ಮಮತೆಯಿಂದ ಸಲಹುತ್ತಿದ್ದರು. ಮಗುವಿಗೆ ಪುತ್ರಕನೆಂದು ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಿದರು.

ಪುತ್ರಕನು ಬೆಳೆದು ದೊಡ್ಡವನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಉತ್ತರದೇಶದ ಕಡೆ ಹೊರಟ. ವಿಂಧ್ಯಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅರಣ್ಯ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿರಲು ಅಲ್ಲಿಂದ ಕಡೆ ಈವರು ಹೊಡೆದಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದು ಕಂಡುಬಂತು. ನೆಟ್ಟಗೆ ಅವರಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ “ನೀವಿಬ್ಬರೂ ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರಂತೆ ಕಾಣು

ವಿರಿ. ಹೀಗೇಕೆ ಜಗಳವಾಡುತ್ತಿರುವಿರಿ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು ಹೀಗೆಂದರು: “ನಾವು ಮಾಯಾಸುರನ ಮಕ್ಕಳು. ನಮ್ಮ ತಂದೆಯು ಅಸ್ತಿ ಪಾದುಕೆ, ಕೋಲು ಮತ್ತು ತಪ್ಪಲಿ ಯಾರಿಗೆ ಸೇರಬೇಕೋ ನಿರ್ಧರಿಸಲು ನಮ್ಮ, ಭುಜಬಲವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರುವೆವು. ಜಯಿಸಿದವನೇ ಅದಕ್ಕೆ ಹಕ್ಕುದಾರ.”

ಪುತ್ರಕನು ಅವರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ “ಇಂಥ ಅಲ್ಪವಸ್ತುಗಳಿಗಾಗಿ ಹೊಡೆದಾಡಲೇಕೆ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

“ಇವೇನೂ ಕಡೆಗಣಿಸುವ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲ. ಈ ಪಾದುಕೆಗಳನ್ನು ಮೆಟ್ಟಿಕೊಂಡರೆ ಅದೃಶ್ಯವಾಗಿ ಗಗನಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಗೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬಹುದು. ಈ ತಪ್ಪಲಿಯಲ್ಲಿ ಕೋರಿ

ದಾಗ ಕೋರಿಕೊಂಡ ಆಹಾರ ಸಿಗುವುದು. ಈ ಕೋಲಿನಿಂದ ಸಲದಮೇಲೆ ಬರೆದುಬೆಲ್ಲಾ ನಿಜವಾಗುತ್ತದೆ” ಎಂದು ಮಾನುಡಿದರು.

“ನಮ್ಮ ಪಾತ್ರಕನುನನ್ನ ಪರೀಕ್ಷೆಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳಲು ಮುಷ್ಟಿಯುದ್ದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಬೇರೆಯಾವ ಉಪಾಯವೂ ಇಲ್ಲವೇ? ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾರು ಸೇಗನಾಗಿ ಓಡುವರೋ ಅವರಿಗೇ ಈ ಅಸ್ತಿ ಲಭಿಸುವುದು ಉತ್ತಮ. ಎಲ್ಲಿ, ಓಡಿ ನೋಡೋಣ” ಎಂದ ಪುತ್ರಕ.

ಮಾಯಾಸುರನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಈ ಯೋಚನೆ ಸರಿದೋರಿತು. ಅವರು ಓಡುವ ಪಂದ್ಯಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿದರು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಅವರು ಒಂದು ನಿಶ್ಚಿತ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ಹಿಂತಿರಗಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧಾರವಾಯಿತು. ಅವರು ಅತ್ತ ಓಡಿದ್ದೇ ತಡ. ಪುತ್ರಕನು ಕೋಲು ತಪ್ಪಲಿಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು, ಪಾದುಕೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಅದೃಶ್ಯವಾಗಿ ಆಕಾಶ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೊರಟುಬಿಟ್ಟನು.

ಹಾಗೆ ಸ್ವಲ್ಪದೂರ ಹೋಗಲು ಆತನಿಗೆ ಒಂದು ಸುಂದರವಾದ ಪಟ್ಟಣ ಕಾಣಿಸಿತು. ಆ ನಗರದ ಹೆಸರು ಅಕರ್ಷಕ ಅಂತ. ಅಲ್ಲಿನ ವಿಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂಬ ಕುತೂಹಲವಾಯಿತು ಪುತ್ರಕನಿಗೆ. ಆ ನಗರದಲ್ಲಿ ಇಳಿದು ಅಡುಗೂಲಜ್ಜೆಯ ಮನೆ ಸೇರಿದ.

ಆ ನಗರದ ರಾಜಪುತ್ರಿ ಪಾಟಲಿ ಸುರಸುಂದರಿ. ಅವಳೊಬ್ಬ ಅನಾನುಭವಿಯನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗುವಳೆಂದು ದೈವಜ್ಞನೊಬ್ಬನು

ಹೇಳಲು ರಾಜನು ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತನಾದನು. ಯಾವ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಏನಾಗುವುದೋ ಎಂದು ಆತನು ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಆರನೇ ಅಂತಸ್ತಿನಲ್ಲಿ ಭದ್ರವಾಗಿರಿಸಿ, ಮಲಗುವ ಮನೆಯ ಹತ್ತಿರ ಬಲವಾದ ಕಾವಲು ಇರಿಸಿದ್ದನು.

ಈ ವಿಷಯ ಅಡುಗೂಲಜ್ಜಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದ ಪುತ್ರಕನ ಕುತೂಹಲ ಕೆರಳಿತು. ಪಾಟಲಿಯನ್ನು ಒಂದುಸಾರಿ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ತನಕ ಗೊಂಡನು. ಅಂದು ರಾತ್ರಿ ಪಾದುಕೆಗಳ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಅರಮನೆಯ ಆರನೇ ಅಂತಸ್ತನ್ನೇರಿ, ಅದೃಶ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿ ಪಾಟಲಿಯ ಶಯನಮಂದಿರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ. ಪಾಟಲಿಯ ರೂಪಲಾವಣ್ಯಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಪುತ್ರಕನಿಗೆ ಅಮಿತಾನಂದವಾಯಿತು. ದುರ್ಭರವಾದ ಸೆರೆವಾಸವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲಾರದೆ ವಿಮುಕ್ತಿಗಾಗಿ ಎದುರು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಪಾಟಲಿಗೆ, ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದಂತೆ ತನ್ನ ಶಯನಾಗಾರವನ್ನು ಹೊಕ್ಕ ಪುತ್ರಕನು ದೇವರಂತೆ ತೋರಿ ಬಂದನು. ಅವರಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮ ಅಂಕುರಿಸಿತು. ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದರು.

ರಾಜನು ಈ ವಿವಾಹಕ್ಕೆ ಅಂಗೀಕರಿಸಲಾರನೆಂದು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಪುತ್ರಕನು ಪಾಟಲಿಯನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಪಾದುಕೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ ಅದೃಶ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿ ಗಗನ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಹೊರಟುಬಿಟ್ಟನು.

ಬೆಳಕು ಹರಿಯುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅವರು ಬಹುದೂರ ಸಾಗಿ ಅಲ್ಲೊಂದುಕಡೆ ಇಳಿದು ಕೊಂಡರು. ತಪ್ಪಲಿಯಿಂದ ತಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಆಹಾರ ಪಡೆದು ಹಸಿವಿನ ಬಾಧೆಯನ್ನು ನೀಗಿಸಿಕೊಂಡರು. ಆದರೆ ರಾಜಭೋಗವನ್ನು ಕಂಡ ಪಾಟಲಿಗೆ ಆ ನಿರ್ಜನ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರಲು ಶಕ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆ ಕೆಲಸ ಕೋರಿಕೆಯನ್ನು ಈಡೇರಿಸಲು ಪುತ್ರಕನು ತನ್ನ ಹತ್ತಿರವಿದ್ದ ಕೋಲಿನಿಂದ ನೆಲದಮೇಲೆ ಒಂದು ಭಾರಿ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಬರೆದ. ತಕ್ಷಣ ಅಲ್ಲೊಂದು ಮಹಾಪಟ್ಟಣವೆದ್ದಿತು. ಅದನ್ನು ಪಾಟಲೀ ಪುತ್ರಕರು ಬಹಳಕಾಲ ಪರಿಪಾಲಿಸಿದರು. ಆ ನಗರವೇ ಪಾಟಲೀಪುತ್ರ ವೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಯಿತು. ಅದನ್ನೇ ಇಂದು ನಾವು ಪಾಟ್ನಾ ಎಂದು ಕರೆಯುವೆವು.

ಚಂದ್ರಬಿಂಬದಲ್ಲಿ ಮೊಲ

ಹುಣ್ಣಿಮೆಯಂದು ನಾವು ಚಂದ್ರನನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಚಂದಮನು ರೋಭಾಯಮಾನವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುವನಷ್ಟೆ! ಆದರೆ ಆ ಚಂದ್ರ ಬಿಂಬದ ನಡುವೆ ಮೊಲದ ಆಕಾರದಂತೆ ಒಂದು ಮಚ್ಚೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಚಂದ್ರನಲ್ಲಿ ಈ ಮೊಲ ಕಾಣಿಸಲು ಕಾರಣ ಈಗ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಒಂದುಸಾರಿ ಅಂದರೆ ಸಾವಿರಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಚಂದಮಾನು ಬೆಳ್ಳಗೆ ಬೆಳ್ಳಿಯ ತಟ್ಟೆಯಂತೆ ಇದ್ದ. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದು ನೋಂದು ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮೊಲ, ಒಂದು ಕಪಿ, ಒಂದು ನರಿ, ಒಂದು ಬೆಕ್ಕು ಗೆಲೆಯಾಗಿಿದ್ದರು. ಮೊಲ ತನ್ನ ಮೂವರು ಮಿತ್ರರಿಗೂ ಉತ್ತಮ ಮಾನವಧರ್ಮಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾ, ಪಶುತ್ವದಿಂದ ಪಾರಾಗುವಂತೆ ಹಿತಬೋಧೆ ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಉಳಿದ ಜಂತುಗಳು ತಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತನಾದ ಮೊಲವನ್ನು ಗೌರವದಿಂದ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದುವೇ ಹೊರತು ಅದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಹಿತವಚನಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಏಕೆಂದರೆ ಕೋತಿ ಚಪಲಚಿತ್ತವುಳ್ಳವ್ರಾಣೆ ನರಿಯೋ ಉಪಾಯವಾಲಿ; ಬೆಕ್ಕು ಕಳ್ಳ ಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳ ಜಂತು. ಮೊಲವೆಷ್ಟು ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿದರೂ ಅವುಗಳಿಗೆ ಜನ್ಮತಃ ಬಂದ ಈ ಸ್ವಭಾವಗಳು ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಹೀಗಿರುವಾಗ ಒಂದುಸಾರಿ ಕಾರ್ತಿಕ ಹುಣ್ಣಿಮೆ ಬಂತು. ಅಂದು ಪ್ರಾತಃಕಾಲ ಮೊಲ ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರೊಂದಿಗೆ “ಅಣ್ಣಗಳೇರಾ, ಇಂದು ಕಾರ್ತಿಕ ಹುಣ್ಣಿಮೆ. ಉಪವಾಸ ವಿರಜೇಕಾದ ದಿನ. ಹಗಲೆಲ್ಲಾ ಉಪವಾಸದಿಂದ ಇದ್ದು, ಸಂಜೆಯಾದ ಕೂಡಲೇ ಅತಿಥಿಗಳಿಗೆ ಫೋಜನವಿಟ್ಟು, ಅನಂತರ ಚಂದ್ರದರ್ಶನಮಾಡಿ, ನಾವು ಊಟ ಮಾಡಿದರೆ ನಮಗೆ ಮುಕ್ತಿ ಲಭಿಸುವುದು. ಇಂದು ನಾನು ಆರೀತಿ ಆಚರಿಸುವೆನು. ನೀವೂ ದೃಢ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆಯಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಕೋರಿಕೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು ಕೋತಿ, ನರಿ, ಬೆಕ್ಕು ತಲೆಯಲ್ಲಾಡಿಸಿ

ಹೊಟ್ಟೆ ದಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ಸಹ ಅಹಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಕೂಡದೆಂದು ಅದು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿತು. ಆದರೆ ಕೊಂಚದೂರ ಹೋಗಲು ಒಂದು ವೊಡೆಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಧತೆಂದು ಉಳಿದಿದ್ದ ಜಿಂಕೆಯ ಶರೀರವೊಂದು ಅದಕ್ಕೆ ಕಾಣಿಸಿತು. 'ಯಾವುದೋ ಹುಲಿ ಜಿಂಕೆಯೊಂದನ್ನು ಕೊಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ತಿಂದು ಉಳಿದುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟಿದೆ. ನಾನು ಉಪವಾಸದ ಕಾರಣ ದಿಂದಾಗಿ ಹಾಗೇ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟರೆ ರಾತ್ರಿಯಾದ ಮೇಲೆ ನನಗೆ ಅಹಾರ ಸಿಗುವುದೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂದುಕೊಂಡು ನರಿ ಉಪವಾಸದ ಆಲೋಚನೆಯನ್ನು ಬದಿಗೊತ್ತಿ ಭೋಜನವನ್ನು ಮಾಡಲು ಉಪಕ್ರಮಿಸಿತು.

ತಾವೂಸಹ ಉಪವಾಸಮಾಡಿ, ಚಂದ್ರೋದಯವಾದಕೂಡಲೇ ಊಟ ಮಾಡುವೆವೆಂದು ಮಾತುಕೊಟ್ಟವು. ಆಮೇಲೆ ಅವೆಲ್ಲಾ ತಲಾ ಒಂದೊಂದು ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೊರಟವು.

ಉಪವಾಸ ವಿರಲೇಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ ಮರುಕ್ಷಣವೇ ಕೋತಿಗೆ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಹಸಿವು ಉಂಟಾಯಿತು.

“ಅಮ್ಮೋಮ್ಮೋ, ಕತ್ತಲಾಗುವ ವರೆವಿಗೂ ಈ ಹಸಿವಿನಬಾಧೆ ತಾಳಬಲ್ಲೆನೇ? ಬದುಕಿದ್ದರೆ ಮುಂದಿನ ಕಾರ್ತಿಕ ಹುಣ್ಣಿಮೆಗೆ ಉಪವಾಸ ವಿರಬಹುದು” ಎಂದುಕೊಂಡು, ಕಪಿ ಹಣ್ಣುಗಳಿಗಾಗಿ ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಹೋಯಿತು.

ನರಿ ಉಪವಾಸವಿರಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿ, ಹುಲಿಗಳು ತಿರುಗಾಡುವ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋಯಿತು.

ಬೆಕ್ಕು ಸಾಯಂಕಾಲದವರೆವಿಗೂ ನಿಶ್ಚೆ ಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಒಂದು ಮರವೇರಿತು. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಅಕಸ್ಮಾತ್ ಆ ಮರದ ಒಂದು ಕೊಂಬೆಯಮೇಲೆ ಒಂದು ಪಕ್ಷಿಯು ಗೂಡು ಕೆಂಡು ಬಂತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಮರಿಗಳಿದ್ದವು. ಬೆಕ್ಕು ಉಪವಾಸದ ವಿಷಯವನ್ನು ಮರೆತು ಆ ಮರಿಗಳನ್ನು ಭಕ್ಷಿಸಿತು.

ನಾಲ್ವರು ಮಿತ್ರರಲ್ಲಿ ಮೊಲ ಮಾತ್ರ ಸಾಯಂಕಾಲದವರೆವಿಗೂ ಉಪವಾಸವಿದ್ದಿತು. ಸೂರ್ಯಾಸ್ತಮಯವಾಗಿ ಆಗತಾನೇ ಚಂದ್ರೋದಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಮೊಲಕ್ಕೆ ಒಂದು ಚಿಂತೆ ಹಿಡಿಯಿತು. ಅತಿಥಿ ಅಭ್ಯಾಗತರಾರೂ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ ಎಂಬುದೇ ಆ ಚಿಂತೆ. ಅತಿಥಿಗೆ ಊಟವಿಟ್ಟನಂತರ ತಾನು ಊಟ

ಚಂದಮಾಮು

ಮಾಡಿದರೆ ಪುಣ್ಯಕರವಾದುದೆಂದು ಮೊಲದ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಅಂತಲೇ ಅತಿಥಿಯ ಬರುವಿಕೆ ಗಾಗಿ ಎದುರು ನೋಡುತ್ತಿತ್ತು.

ಮೊಲದ ನಿಷ್ಕೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಚಂದ್ರನು ಮಾನವ ವೇಷವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಅದನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು ಇಳಿಗೆ ಬಂದ.

“ಬೆಳಗಿನಿಂದ ಉಪವಾಸವಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಊಟ ಹಾಕುವವರು ಯಾರೂ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ನನಗೊಂದಿಷ್ಟು ಊಟಹಾಕಿ ಪುಣ್ಯಕಟ್ಟಿ ಕೊಳ್ಳುವೆಯಾ?” ಎಂದು ಚಂದ್ರನು ಮೊಲವನ್ನು ಕೇಳಿದ.

“ಆಯ್ಯಾ, ನನಗೆ ಬೇಕಾದ ಸೂತ್ತು ಸದೆ ಇಲ್ಲಿ ಪುಷ್ಕಲವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ನಿನಗೆ ಉಚಿತವಾದ ಭೋಜನ ಎಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ? ಅದುದರಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಕೊಂಡು ನಿನ್ನ ಕ್ಷುದ್ಧಾಭೆಯನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು, ನನಗೆ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರಸಾದಿಸು” ಎಂದಿತು ಮೊಲ.

“ಕಾರ್ತಿಕ ಹುಣ್ಣಿಮೆಯ ದಿನ ಜೀವ ಹಿಂಸೆ ಮಾಡುವುದುಂಟೇ? ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬಾರೆ” ಎಂದ ಚಂದ್ರ.

“ಆಯ್ಯಾ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಚಿಂತಿಸಬೇಡ. ನೀನು ಒಣಗಿದ ಸಮಿತ್ತುಗಳನ್ನು ಜೊತೆ ಸೇರಿಸಿ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಮಾಡು. ನಾನೇ ಅದರಲ್ಲಿ ಅಹುತಿ ಯಾಗುವೆನು. ಆ ತರುವಾಯ ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಭುಜಿಸಬಹುದು” ಎಂದು ಮೊಲ ವಂದಿತು.

ಮಾನವ ರೂಪದಲ್ಲಿದ್ದ ಚಂದ್ರನು ಕಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಶೇಖರಿಸಿ ಉರಿಹಾಕಿದ. ಮೊಲ ಒಂದುಸಾರಿ ಭಗವಂತನನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿ, ಅಬೆಂಕಿಗೆ ಹಾರಿತು. ಅಗ ಬೆಂಕಿಯ ಜ್ವಾಲೆಗಳು ಮೊಲವನ್ನು ಸೋಂಕಲೇ ಇಲ್ಲ.

“ಆಯ್ಯಾ, ನನ್ನನ್ನು ಈ ಬೆಂಕಿ ಸುಡುತ್ತಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ, ನಾನೇನು ಮಾಡಲಿ? ನಿಮ್ಮ ಹಸಿವನ್ನು ನೀಗುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ?” ಎಂದು ಪರಿತಪಿಸಿತು ಮೊಲ.

ಚಂದ್ರನು ನಿಜಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ, ಮೊಲವನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು “ಎಲೈ ಮೊಲನೇ, ನಿನ್ನ ಜನ್ಮ ಪುನೀತವಾಯಿತು. ನಿನ್ನನ್ನು ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಬಾ ಹೋಗೋಣ” ಎಂದ.

ಮಾ ಯಾ ಚ ಕೃ (ಹಿಂಬದಿಯ ಚಿತ್ರ ಕಥೆ-೨)

ರಾಕ್ಷಸಿ ಮಾಯವಾಗುತ್ತಲೇ ಆ ದೇವತೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬಂದು—“ರಾಜಾ, ನೀನೇನೂ ಭಯಪಡಬೇಡ. ಅಸೂಯೆಯಿಂದ ಆ ರಾಕ್ಷಸಿ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದಳು. ಅಸೂಯೆಗೆ ಅನುರಾಗವೇ ಪ್ರತೀಕಾರವಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ನಿನ್ನಮೇಲೆ ನಿಜವಾದ ಅನುರಾಗವುಳ್ಳ ಕನ್ಯೆಯನ್ನು ನೀನು ಮದುವೆಮಾಡಿಕೊಂಡೆಯಾದರೆ ನೀನು ಒಂದು ರಾತ್ರಿಯೊಳಗೆ ಶಾಪವಿಮುಕ್ತನಾಗುತ್ತಿ. ಶಾಪವಿಮುಕ್ತಿಯಾಗುವ ವರೆಗೆ ಪತ್ನಿ ನಿನ್ನೊಡನೆ ಮಾತಾಡದಿರಲಿ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮಾಯವಾದಳು.

ಕೂಡಲೇ ರಾಜನು ಮದುವೆಯಾಗಲು ತಕ್ಕ ಕನ್ಯೆಯರಿಗಾಗಿ ಡಂಗುರ ಸಾರಿಸಿದ. ಡಂಗುರವನ್ನು ಕೇಳಿ ಅನೇಕ ದೇಶಗಳಿಂದ ಅನೇಕಮಂದಿ ಸುಂದರಿಯ ರಾದ ಕನ್ಯೆಯರು ಬಂದರು. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ರಾಜನು ತನ್ನನ್ನೆ ವರಿಸಲಿ ಎಂಬ ಆಸೆ ಯಿತ್ತು. ಅವಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಹಾಗೆ ರಾಜನೂ ಎಲ್ಲಾ ಸುಂದರಿಯರನ್ನೂ ನೋಡಿ, ಮೆಚ್ಚಿದ. ಆದರೆ ರಾಜನ ಕತ್ತೆ ತಲೆಯನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ, ಕನ್ಯೆಯರೆಲ್ಲಾ ಅಸಹ್ಯಪಟ್ಟುಕೊಂಡು ಒಂದೆ ದಾರಿಯಲ್ಲೇ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಹೋದರು.

ಇನ್ನು ತನಗೆ ಅನುರಾಗಿಯಾದ ಕನ್ಯೆ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಬಗೆದು ರಾಜ ಚಿಂತೆಯಿಂದ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ. ಹಾಗೆಯೇ ಕೋಟೆಯಬದಿಗೆ ಬಂದ. ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಹೊಸಮರದ ಕೆಳಗೆ ಚಿಲುನೆಯಾದ ಹುಡುಗಿಯೊಬ್ಬಳು ನಿಂತು ಲಜ್ಜೆಯಿಂದ ರಾಜನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಬಡವೆಯಾದುದರಿಂದ ಅವಳು ಇತರ ರಾಜಕನ್ಯೆಯರೊಂದಿಗೆ ಮುಂದೆ ಬರಲಿಲ್ಲ.

ರಾಜನು ಅವಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಮಾತಾಡಿಸಿ “ನೀನು ನನ್ನ ರಾಣಿಯಾಗುವಿರಾ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ. ಅವಳು ಲಜ್ಜಿಸುತ್ತಾ ಒಪ್ಪಿದಳು.

ಕೂಡಲೇ ರಾಜನು ಅವಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಲು ತಕ್ಕ ಸಿದ್ಧತೆಗೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ. ಸರಿತಾರಕರು ಬಂದು ಅವಳನ್ನು ಅನೂಲ್ಯ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಳಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಿದರು. ನಗರದ ನಡುವಿನ ಆಲಯದಲ್ಲಿ ರಾಜನಿಗೆ ಅವಳೊಡನೆ ವೈಭವವಾಗಿ ಮದುವೆಯಾಯಿತು.

ಮದುವೆಯಾದಮೇಲೆ ರಾಜ, ತನ್ನ ಹೊಸಮಡದಿಯನ್ನು ಕುರಿತು: “ನಾಳೆ ಬೆಳಗ್ಗಿನವರೆಗೆ ನನ್ನನ್ನು ಏನೂ ಮಾತಾಡಿಸಬೇಡ. ಆಮೇಲೆ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಗತಿ ನಿನಗೇ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ” ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆಕೊಟ್ಟ. ಅವಳೂ ತಲೆಯೊಲಿದು ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದಳು. ಆದರೆ—

ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ :: ಬಹುಮಾನ 10 ರೂ.

1955 ಫೆಬ್ರವರಿ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಫೋಟೋಗಳ ಮಾದರಿ :

ಮೇಲಿನ ಫೋಟೋಗಳಿಗೆ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತಿರುವ ಒಂದು ಜತೆ (ಎರಡು) ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳನ್ನು ಪೋಸ್ಟ್ ಕಾರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಬರೆದು ಈ ಕೆಳಗಿನ ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ, ಡಿಸೆಂಬರ್ 7 ನೇ ತಾರೀಕೆ ನೊಳಗೆ ನಮಗೆ ಬಂದು ತಲುಪುವಂತ ಕಳಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ನಂತರ ಬಂದವುಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ವಿಳಾಸ: ಚಂದಮಾನು ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ, ಮದ್ರಾಸು-26.

ಈ ತಿಂಗಳ ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಫಲಿತ

ನೊಂದಲನೇ ಫೋಟೋ : ನಿಂತಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಲಾರೆ

ಎರಡನೇ ಫೋಟೋ : ನಿಂತಲ್ಲಿಂದ ಕದಲಲಾರೆ

ಕಳೆದವರು: ಕೆ. ಎಲ್. ಎನ್. ಮಲ್ಯ, C/o ನ್ಯಾಷನಲ್ ಕೇಫೆ,
ಶ್ರೀರಾಮ್ ಪೇಟ್, ಕಾಸರಗೋಡು. ದ. ಕ.

ಬಹುಮತಿ ರೂ. 10/-ನ್ನು ಈ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

ವಾರ್ತೆಗಳು-ವಿಶೇಷಗಳು

ಸುಮಾರು ೨೦೦ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ಫ್ರೆಂಚಿನವರು ಅಧಿಕಾರ ಚಲಾವಣೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಕಳೆದ ಆಕ್ಟೋಬರ್ ತಿಂಗಳ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಫ್ರೆಂಚ್ ಇಂಡಿಯಾ ಪ್ರಜಾಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಕಿಜೂರು ಎಂಬಲ್ಲಿ ಸಮಾವೇಶರಾಗಿ ಪುದುಚೇರಿ, ಕರಿಕಾಲ್, ಮಾಹೆ ಮೊದಲಾದ ಫ್ರೆಂಚಿನವರು ಆಳುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರಾಂತಗಳನ್ನು ಇಂಡಿಯಾದೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿಸುವ ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡಿದರು. ಇದರೊಂದಿಗೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದ ಫ್ರೆಂಚರ ಅಧಿಕಾರ ಹೋದಂತೆ.

ಕಳೆದ ಆಕ್ಟೋಬರ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಬೊಂಬಾಯಿಯ ಬಾಲಬಾಲಿಕೆಯರು ಸುಮಾರು ಎರಡುಲಕ್ಷ ಮಂದಿಯಷ್ಟು ಸೇರಿ ಭಾರತ ಸ್ವಾಧೀನ ಪಂಡಿತ ನೆಹರುಗಳನ್ನು ಅವೋಘವೀತಿಯಿಂದ ಸ್ವಾಗತ ಮಾಡಿದರು. "ಜಾಜಾ ನೆಹರು ಕೀ ಜೈ" ಎಂದು ಹರ್ಷಧ್ವನಿ ಮಾಡಿದರು. ಶಿವಾಜಿ ಪಾರ್ಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಸಭೆ ಜರುಗಿತು.

ಅಗೊಮ್ಮೆ ನೆಹ್ರೂ ವೇದಿಕೆಯಿಂದಿಳಿದು ಕೋಲಾಹಲ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಮಕ್ಕಳ ನಡುವೆ ನುಸುಳಿಕೊಂಡರು. ಒಂದು ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ ಮಕ್ಕಳ ನೈತೃಗಳೂ, ವ್ಯಾಯಾಮಗಳೂ ಇತರ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳೂ ಜರುಗಿದುವು.

ಕಳೆದ ಗಾಂಧೀ ಜಯಂತಿಯಂದು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ದೆಹಲಿಯ ಅಂಚೆ ಚೀಟುಗಳ ಪ್ರದರ್ಶನದಲ್ಲಿ, ಪ್ರತಿದಿನ ೫೦೦೦ ಜನರಂತೆ ನೋಡುತ್ತ ಕಾತುಕ ಪಟ್ಟರು. ಟೆಲಿವಿಷನ್ ಯಂತ್ರದ ಪ್ರದರ್ಶನ, ಪಾರಿವಾಳಗಳ ವಾರ್ತಾವಾಹಕ ಕತೆ ಇವುಗಳು ನೋಟಕರಿಗೆಲ್ಲಾ ಅತ್ಯಂತ ಕುತೂಹಲಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದುವು.

ಕೊಲ್ಲಾಪುರ ನಗರದ ಸುಮಾರು ೬೦೦೦ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ನಗರದಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಮೆರವಣಿಗೆ ಹೊರಟು ಉತ್ತರ ಭಾರತದ ನೆರೆಯ ಸಂತ್ರಸ್ತರ ಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಹಣವನ್ನೂ, ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನೂ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ.

ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ಉತ್ತಮ ಬಾಲ ಚಲನ ಚಿತ್ರಕ್ಕೆ ಬಹುಮಾನ ಕೊಡಲು ಭಾರತ ಸರಕಾರವು ನಿರ್ಣಯಿಸಿದೆ. ಉತ್ತಮ ಬಾಲ ಚಿತ್ರಕ್ಕೆ ಭಾರತ ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿಯ ಪದಕ ಘೋಷಿಸಿ ಏರ್ಪಾಡಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಚಿತ್ರಗಳು ಇಲ್ಲದುದರಿಂದ ಆ ಪದಕವನ್ನು ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಉತ್ತಮ ಬಾಲ ಚಿತ್ರನಿರ್ಮಾಣದ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹನೆಗಾಗಿ ಥಿಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಂಘವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿರುವುದಲ್ಲದೆ ದೇಶದೊಳಗೆಲ್ಲಾ ಅದರ ಶಾಖೆಗಳನ್ನು ಕೂಡಾ ಹರಡಿಸುತ್ತಾರೆ.

* * *

ಹೈದರಾಬಾದಿಗೆ ೬೭ ಮೈಲು ದೂರದಲ್ಲಿ ಜನತಾ ಕಾಲೇಜು ಎಂಬ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ತೆರೆದಿದ್ದಾರೆ. ೧೫-೨೫ರೊಳಗಿನ ತರುಣರಿಗೆ ಸಮಾಜ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೇಂದ್ರಗಳ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದೇ ಈ ಹೊಸ ಕಾಲೇಜಿನ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದೆ.

* * *

ಲೋಕ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಯೋಜನಾ ಸಚಿವರು, ಕಳೆದ ನೆರೆಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಯುದ್ಧ ಕಾಲದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಂತೆ ಭಾವಿಸಲಾಗುವುದೆಂದೂ, ನೆರೆಯ ನೀರು ಹರಿದು ಹೋಗುವಂತೆ ಕಾಲುವೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯುವುದೇ ರಕ್ಷಣೆಯ ಮುಖ್ಯ ಯತ್ನವೆಂದೂ ತಿಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ಕಾಶಿಗೆ ೧೪ ಮೈಲು ದೂರವಿರುವ ಗಂಗಾ ನದಿಯ ಬದಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮೂರು ಹಳ್ಳಿಗಳು ಪ್ರವಾಹದ ಸೆಳೆತಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿ ನೆಲಮುಟ್ಟಿವಾಗಿವೆ.

* * *

ಬೊಂಬಾಯಿಯ ಚಲಚಿತ್ರ ಕಲಾವಿದರು ಆಸಾಮ್, ಪಶ್ಚಿಮ ಬಂಗಾಲ ಮತ್ತು ಬಿಹಾರದ ನೆರೆಯಾರ್ತರ ಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಸುಮಾರು ೬೦,೦೦೦ ರೂಪಾಯಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ್ದಲ್ಲದೆ, ತಾವೂ ೩೦,೦೦೦ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಚಂದಾರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

* * *

ಕಳೆದ ಮಹಾಯುದ್ಧದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತೆಗೆದು ಹಾಕಲಾಗಿದ್ದ ಉತ್ತರ ರೈಲ್ವೇಯ ೬೭ ಮೈಲಿ ಉದ್ದದ ಉನಾವೊ-ಮಾಥೋಗಂಜ್-ಬಲಾಂ ರೈಲ್ವೇ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕಳೆದ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ ನಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಈ ಪ್ರಾಂತದ ಕೈಗಾರಿಕೆ, ವ್ಯವಸಾಯಗಳಿಗೆ ತುಂಬ ಸಹಾಯಕವಾಗಿವೆ.

* * *

ಈಚಿಗೆ ಜಪಾನು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಎದ್ದ ಭಯಂಕರ ತುಫಾನಿನಿಂದ ೮೭೬ ಹಡಗುಗಳು ಮುಳುಗಿದವು. ೩೪೭೬ ಹಡಗುಗಳು ನಷ್ಟವಾದುವು. ಸಾವಿರಕ್ಕೂ ಮಿಕ್ಕಿ ಪ್ರಯಾಣಿಕರು ಸಮುದ್ರವಾಲಾದರು.

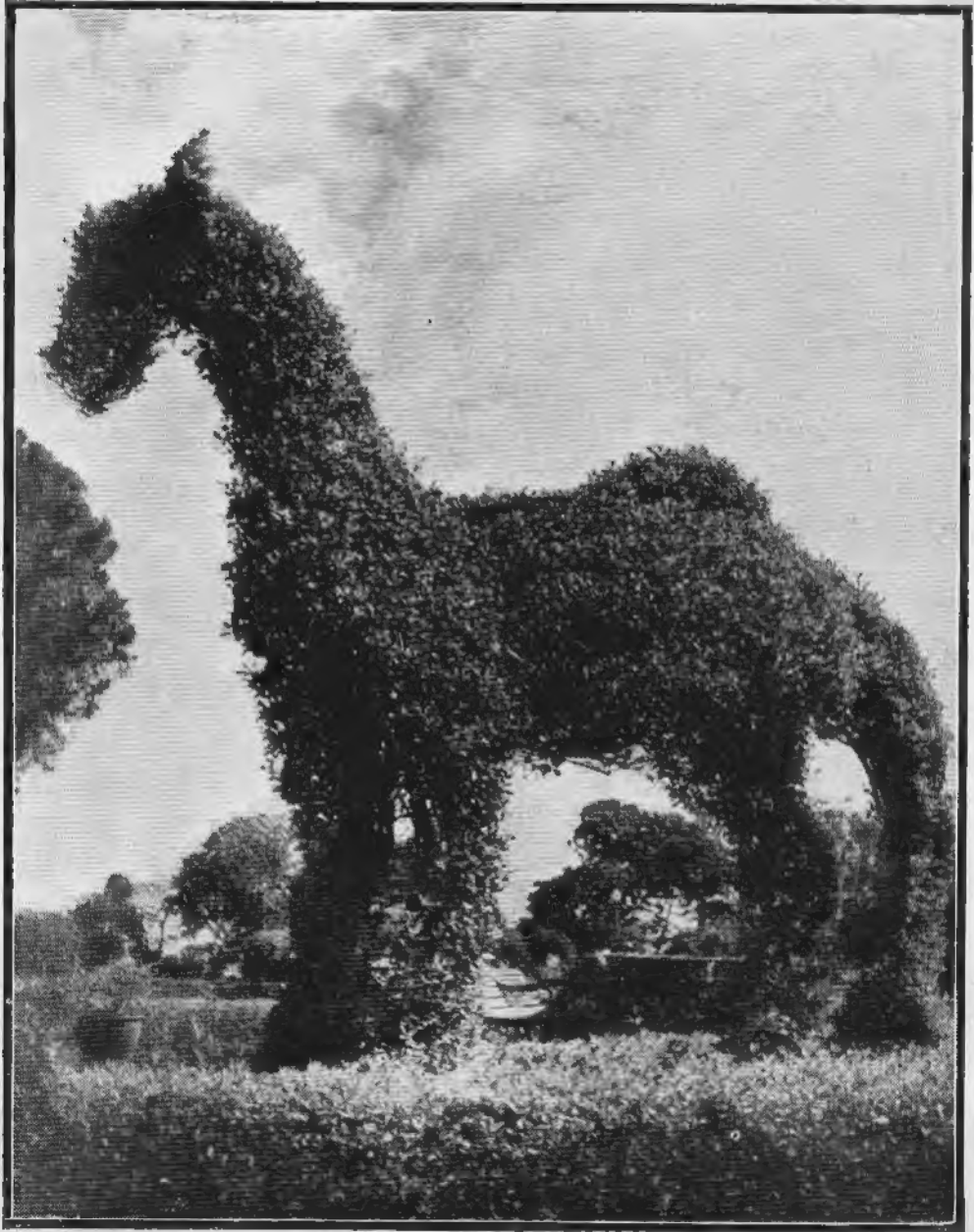
ಚಿತ್ರ ಕಥೆ

ವಾಸುವೂ ಗೋಪಿಯೂ ಕೂಡಿ ಒಂದು ಹಳೆಯ ಸ್ಪ್ರಿಂಗನ್ನು ಸಂಸಾದಿಸಿಬಿಟ್ಟರು. ಅದನ್ನು ಚಕ್ಕಗಳಿಗೆ ಬಿಗಿದುಕೊಂಡು ಕಾಲಿಗೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಮೇಲೆಹಾರ ತೊಡಗಿದ ಗೋಪಿ. ನೋಡುತ್ತಾನಂತ ವಾಸು— “ಹಾಗಲ್ಲೇ! ಮುಂದೆಹಾರು ನೋಡುವಾ” ಅಂತ ಹುರುಪುಗೊಳಿಸಿದ.

ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹಾರಿಬಿಟ್ಟ ಗೋಪಿ. ಆ ಹಾರಿಕೆಗೆ ಇದಿರಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಹಣ್ಣುಮಾರುವನಮೇಲೆ ಛಿಕ್ಕೀಕೊಟ್ಟ. ಕಳಗೆಬಿದ್ದ ಆ ಬಡ ಹಣ್ಣಿನವ ಎದ್ದೇಳುವುದರೊಳಗೆ ಇಬ್ಬರೂ ಓಟಾಕಿತ್ತರು. ಅವನ ಹಣ್ಣುಗಳು ಜಜ್ಜಿದುವು; ಇವನ ಸ್ಪ್ರಿಂಗು ಮುರಿಯಿತು. ಏನು ತುಂಬರಪ್ಪ!

ಬಹುಮಾನ
ಪಡೆದ ಶಿಲ್ಪಿಗಳು

ನಿಂತಲ್ಲಿಂದ ಕದಲಲಾರೆ

ಕಳಿಸಿದವರು :
ಕೆ. ಎಲ್. ಎನ್. ಮಲ್ಯ

